ผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) ต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการ: กรณีศึกษาอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกาย

14 พ.ย. 2550

สารนิพนธ์

ของ

ธราทิพย์ โยธาวุฒิ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

ตุลาคม 2550

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) ต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการ: กรณีศึกษาอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกาย

บทคัดย่อ

ของ

ธราทิพย์ โยธาวุฒิ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

ตุลาคม 2550

ธราทิพย์ โยธาวุฒิ (2550). *ผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการ: กรณีศึกษาอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกาย*. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์.

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกายและศึกษาผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการกิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อม ในปี 2545 - 2548

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการผลิตเครื่องแต่งกายซึ่งได้จดทะเบียนจัดตั้งเป็นนิติบุคคลตั้งแต่ปี2536- 2545 จำนวนทั้งสิ้น 1,410 ราย เป็นกิจการขนาดย่อมที่มีสินทรัพย์ถาวร(ไม่รวมที่ดิน)ไม่เกิน 50 ล้านบาท จำนวน 1,356 ราย และ เป็นกิจการขนาดกลางที่มีสินทรัพย์ถาวร(ไม่รวมที่ดิน)เกินกว่า 50 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท จำนวน 54 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบบันทึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำโดยการบรรยายและใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ อัตราส่วน ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกายส่วนใหญ่มีลักษณะการประกอบกิจการเป็นบริษัทจำกัด มีที่ตั้งสถานประกอบกิจการอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5,000,000 บาท มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิไม่เกิน 1,000,000 บาท และ มีกำไรสุทธิไม่เกิน 3,000,000 บาท

2. การใช้มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ ส่งผลให้ผู้ประกอบการสามารถหักรายจ่ายในรูปของค่าเสื่อมราคาได้สูงสุดในปีแรกที่ได้สินทรัพย์มาและหักได้ลดลงในปีหลัง ๆ ทำให้ผู้ประกอบการมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลลดลงในปีแรกของการลงทุน โดยกิจการขนาดย่อมมีมูลค่าภาระภาษีที่ลดลงมากกว่ากิจการขนาดกลางแต่มีภาระภาษีที่ลดลงเฉลี่ยต่อสถานประกอบการต่ำกว่า

3. การใช้มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลส่งผลให้กิจการขนาดกลางมี "ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล" มากกว่ากิจการขนาดย่อม มี "อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิ" และ "อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้" สูงกว่ากิจการขนาดย่อม

THE EFFECTS OF TAX MEASUREMENT APPLICATION TO SMEs PROMOTION ON CORPORATE INCOME TAX BURDEN: A CASE STUDY OF GARMENT INDUSTRY

AN ABSTRACT

BY

THARATHIP YOTHAWOOT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the

Master of Economics Degree in Managerial Economics

at Srinakarinwirot University

October 2007

Tharathip Yothawoot. (2007). *The Effect of Tax Measurement Application to SMEs Promotion on Corporate Income Tax Burden : A Case Study of Garment Industry*. Master's Project, M. Econ. (Managerial Economics). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assoc. Prof. Dr. Pisamai Jarujittipant.

This research aimed to study about, 1.the general data of the small and medium enterprises (SMEs) 2.the effects of tax measurement application to SMEs promotion on garment small and medium enterprise's corporate income tax burden in B.E.2545 - 2548

The population of this research consisted of 1,410 companies and partnerships in garment industry which business registered since B.E.2536 - 2545, 1,356 small enterprises with fixed assets value (excluding land) less than 50 million bahts and 54 medium enterprises with fixed assets value (excluding land) more than 50 -200 million bahts. The note forms were designed and used for data collecting. The data were analyzed by description with frequently, percentage, mean, and standard deviation statistics.

The results revealed that

1. The most garment SMEs were companies, located in Bangkok and perimeter, less than 5 million bahts for paid-up capital, less than 1 million bahts for fixed assets value and less than 3 million bahts for profit.

2. The effects of tax measurement application to SMEs promotion with the special basic depreciation counting were the depreciation expense increasing in first year of fixed assets acquisition which more corporate income tax burden reducing for the small enterprise and more income tax burden average in medium enterprise.

3. The effects of tax measurement application to SMEs promotion with reducing corporate income tax rate were more corporate income tax burden for the medium enterprises, more corporate income tax burden per profits ratio and more corporate income tax burden per income ratio.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ เรื่อง ผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการ: กรณีศึกษาอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกาย ของ ธราทิพย์ โยธาวุฒิ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยม)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชมพูนุท โกสลากร เพิ่มพูนวิวัฒน์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ประพาฬ เฟื่องฟูสกุล)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่..11...เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2550

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความเมตตากรุณาจากคณาจารย์ทุกท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เป็นอย่างสูงที่กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะและตรวจข้อบกพร่องต่าง ๆ ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนิตดา เทศนิยม รองศาสตราจารย์ ดร.ชมพูนุท โกสลากร เพิ่มพูนวิวัฒน์ และอาจารย์ประพาพ เฟื่องฟูสกุล กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้าและแนวทางแก้ไขปรับปรุงงานวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดา มารดา และพี่ชายที่ให้การดูแล และสนับสนุนในทุก ๆ เรื่อง ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ประจำภาควิชาเศรษฐศาสตร์ที่อำนวยความสะดวกในทุกด้าน รวมทั้งขอขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการรุ่น 4 ทุกท่าน ที่ช่วยเหลือและมีความปรารถนาดีแก่ข้าพเจ้าเสมอมา

สำหรับคุณประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณแก่บิดามารดา ครูบาอาจารย์และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ได้เอ่ยนามและมิได้เอ่ยนาม ณ ที่นี้ หากสารนิพนธ์ฉบับนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

ธราทิพย์ โยธาวุฒิ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	**บทนำ**	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
	ความสำคัญของการวิจัย	5
	ขอบเขตของการวิจัย	5
	ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	5
	ตัวแปรที่ใช้ในศึกษา	6
	ข้อตกลงเบื้องต้น	7
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
2	**เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**	11
	เอกสารข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้อง	12
	ความหมายและประเภทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	12
	มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	16
	แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	20
	นโยบายการคลัง	20
	ทฤษฎีเกี่ยวกับภาษีอากร	22
	ภาษีเงินได้นิติบุคคล	26
	ค่าเสื่อมราคา	29
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
3	**วิธีดำเนินการวิจัย**	34
	การกำหนดประชากร	34
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	35
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	36
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์	36
	สูตรและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4	**ผลการวิเคราะห์ข้อมูล**	40
	การวิเคราะห์ข้อมูล	40
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
	ข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกาย	41
	ผลจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ	47
	ผลจากการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล	79
5	**สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ**	99
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	99
	วิธีการศึกษาค้นคว้า	99
	สรุปผลการวิจัย	101
	อภิปรายผล	107
	ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้	110
	ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	112
บรรณานุกรม		113
ภาคผนวก		117
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์		127

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนวิสาหกิจในประเทศไทยปี 2545 – 2548	1
2	จำนวนสถานประกอบการผลิตเครื่องแต่งกายและเสื้อผ้าสำเร็จรูปปี2545- 2548	4
3	จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา	6
4	การจำแนกประเภทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	15
5	อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการแต่ละประเภท	28
6	จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา	35
7	จำนวนและร้อยละของ SMEsที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกาย แยกตามลักษณะการประกอบกิจการและที่ตั้งสถานประกอบการ	42
8	จำนวนและร้อยละของ SMEsที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกายแยกตามทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ และกำไรหรือขาดทุนสุทธิในปี 2545 – 2548	43
9	การเปลี่ยนแปลงของจำนวน SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกายแยกตามทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว สินทรัพย์ถาวรสุทธิ และ กำไรหรือขาดทุนสุทธิในปี 2545 – 2548	45
10	การคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักร ที่ได้มาในปี 2545	48
11	การคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักร ที่ได้มาในปี 2546	51
12	การคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักร ที่ได้มาในปี 2547	53
13	การคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักร ที่ได้มาในปี 2548	55
14	ต้นทุนและค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักร ที่ได้มาในปี 2545 – 2548 แยกตามขนาดของวิสาหกิจ	57
15	การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2545 ของกิจการขนาดย่อม	60

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
16	การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2546 ของกิจการขนาดย่อม	62
17	การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2547 ของกิจการผลิตขนาดย่อม	64
18	การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2548 ของกิจการผลิตขนาดย่อม	66
19	ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี 2545 – 2548 ของกิจการขนาดย่อม	67
20	การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2545 ของกิจการขนาดกลาง	69
21	การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2546 ของกิจการขนาดกลาง	70
22	การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2547 ของกิจการขนาดกลาง	72
23	การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2548 ของกิจการขนาดกลาง	73
24	ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี 2545 – 2548 ของกิจการขนาดกลาง	74
25	ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี 2545 – 2548 ของกิจการผลิตเครื่องแต่งกายแยกตามขนาดของวิสาหกิจ	76
26	สรุปผลจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี 2545 – 2548	78
27	การคำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนาดย่อมที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท ในปี 2545 – 2548	79
28	การคำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนาดย่อมที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาท ในปี 2545 – 2548	82
29	การคำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนาดกลางที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท ในปี 2545 – 2548	83

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
30	การคำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนาดกลางที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาท ในปี 2545 – 2548	86
31	กำไรสุทธิและภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลแยกตามทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วของกิจการขนาดย่อมในปี2545 –2548	87
32	กำไรสุทธิและภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลแยกตามทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วของกิจการขนาดกลางในปี2545 -2548	89
33	ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการผลิตเครื่องแต่งกายแยกตามขนาดของวิสาหกิจ	91
34	อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิ	93
35	อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้	95
36	สรุปผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อภาระเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการ	97

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ **หน้า**

1 กรอบความคิดในการศึกษา..... 10

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(Small and Medium Enterprises: SMEs) นับเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากเป็นวิสาหกิจที่มีความคล่องตัวในการปรับสภาพให้เข้ากับสถานการณ์ทั่วไปของประเทศและเป็นวิสาหกิจที่ใช้เงินลงทุนในจำนวนที่ต่ำกว่าวิสาหกิจขนาดใหญ่ มีส่วนสำคัญที่จะช่วยรองรับแรงงานจากภาคเกษตรกรรมเมื่อหมดฤดูกาลเพาะปลูก รวมถึงเป็นแหล่งที่สามารถรองรับแรงงานที่เข้ามาใหม่ เป็นการป้องกันการอพยพของแรงงานเข้ามาหางานทำในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลซึ่งจะช่วยกระจายการกระจุกตัวของโรงงาน กิจการวิสาหกิจ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลไปสู่ภูมิภาค ก่อให้เกิดการพัฒนาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจทั้งในส่วนภูมิภาคและของประเทศอย่างยั่งยืน (สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. 2549 : ออนไลน์) อีกทั้งยังมีสัดส่วนมากถึงร้อยละ 99 ของวิสาหกิจโดยรวมทั้งหมดของประเทศ ดังจะเห็นได้จากข้อมูลของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รายละเอียดตามตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนวิสาหกิจในประเทศไทยตั้งแต่ปี 2545 – 2548

ปี	รวมทั้งหมด	SMEs		วิสาหกิจขนาดใหญ่	
	จำนวนราย	จำนวนราย	ร้อยละ	จำนวนราย	ร้อยละ
2545	1,645,530	1,639,427	99.63	6,103	0.37
2546	2,006,528	1,995,929	99.47	10,599	0.53
2547	2,209,907	2,199,595	99.53	4,323	0.20
2548	2,249,718	2,239,280	99.53	4,444	0.20

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2549). รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปี 2548 และ แนวโน้มปี 2549. 2-1.

หมายเหตุ : ปี 2547 มีวิสาหกิจที่ไม่สามารถระบุขนาดได้ 5,989 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.27 ของวิสาหกิจรวม
ปี 2548 มีวิสาหกิจที่ไม่สามารถระบุขนาดได้ 5,994 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.27 ของวิสาหกิจรวม

จากปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นตั้งแต่กลางปี 2540 ซึ่งเริ่มจากสถาบันการเงินลุกลามไปสู่ธุรกิจเกือบทุกสาขา ได้ส่งผลให้เกิดความตื่นตัวในการสนับสนุน SMEs ในประเทศไทยขึ้น เนื่องจากกลุ่มนักวิชาการ ผู้นำทางการเมืองและ ผู้บริหารประเทศ ได้เล็งเห็นถึงความไม่สมดุลในการพัฒนาเศรษฐกิจแบบเก่าที่เน้นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ อาศัยการผลิตจำนวนมากเพื่อลดต้นทุนจากการประหยัดจากขนาด (Economy Of Scale) โดยมีข้อได้เปรียบจากการใช้แรงงานราคาถูก แต่ต้องพึ่งพาทุนและเทคโนโลยีจากการนำเข้าสูง ทำให้เกิดปัญหาการขาดการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ขาดการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ รวมทั้งขาดการวิจัยและพัฒนา ที่จะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและการแข่งขันของประเทศอย่างแท้จริง SMEs ซึ่งเป็นกิจการที่ใช้เงินลงทุนน้อยและมีความคล่องตัวสูงจึงถูกนำมาใช้เป็นหลักในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจอย่างจริงจัง

เมื่อรัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนา SMEs ในประเทศไทย จึงได้ให้กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบการสนับสนุน และได้มีการออกพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมพ.ศ.2543 เป็นกฎหมายฉบับแรกเพื่อส่งเสริมและพัฒนากิจการดังกล่าว โดยมีการจัดทำแผนแม่บทที่มียุทธศาสตร์การพัฒนาในช่วงระยะเวลา 5 ปี ตั้งแต่ปี 2543 – 2547 (ปิ่นสาย สุรัสวดี, ชื่นชม ทองเย็น และ สุวิภา สายประเสริฐ. 2544: 13) และได้มีการดำเนินการในด้านต่าง ๆ เช่น การสนับสนุนทางการเงิน การให้คำปรึกษาเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต การบริหารการตลาดและพัฒนาบุคลากร ในส่วนของมาตรการทางภาษีนั้น รัฐบาลได้กำหนดมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมดังนี้

1.พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราภาษีรัษฎากร (ฉบับที่ 394) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 431) พ.ศ. 2548 เพื่อลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกรณีนิติบุคคลทั่วไปที่จัดเก็บภาษีในอัตราคงที่ร้อยละ 30 เป็นจัดเก็บภาษีในอัตราก้าวหน้าตั้งแต่ร้อยละ 15 ถึงร้อยละ 30 สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท ซึ่งให้ใช้ในการคำนวณกำไรสุทธิซึ่งมีรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2545 เป็นต้นไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรเทาภาระภาษีและลดต้นทุนแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2.พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 395) พ.ศ.2545 เพื่อให้หักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษสำหรับสินทรัพย์บางประเภท โดยสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์จากกรณีนิติบุคคลทั่วไปที่กำหนดให้หักค่าเสื่อมราคาได้ภายในระยะเวลา 5 ปี ปรับปรุงให้สามารถหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันแรกที่ได้สินทรัพย์มาได้ร้อยละ 40 ส่วนที่เหลือให้ทยอยหักภายในระยะเวลา 3 ปี สินทรัพย์ประเภทอาคารโรงงานจากกรณีนิติบุคคลทั่วไปที่กำหนดให้หักค่าเสื่อมราคาได้ภายในระยะเวลา 20 ปี ปรับปรุงให้สามารถหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันแรกที่ได้สินทรัพย์มาในอัตราร้อยละ 25 ส่วนที่เหลือให้ทยอย

หักภายในระยะเวลา 20ปี สินทรัพย์ประเภทเครื่องจักรจากกรณีนิติบุคคลทั่วไปที่กำหนดให้หักค่าเสื่อมราคาได้ภายในระยะเวลา 5 ปี ปรับปรุงให้สามารถหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้สินทรัพย์มาในอัตราร้อยละ 40 ส่วนที่เหลือให้ทยอยหักภายในระยะเวลา 5 ปี ซึ่งกิจการที่จะมีสิทธิหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษต้องเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200 ล้านบาท และมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน และสินทรัพย์ที่สามารถหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษต้องได้มาตั้งแต่วันที่ 31 มกราคม 2545 เป็นต้นไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจูงใจให้ผู้ประกอบการขยายการลงทุนด้านการซื้อสินทรัพย์ประเภทดังกล่าว

3.พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร(ฉบับที่ 396) พ.ศ.2545 เพื่อให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจเงินร่วมทุน (Venture Capital: VC) ด้วยการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินปันผลที่ได้จากการถือหุ้นในธุรกิจเงินร่วมทุนและผลประโยชน์จากการโอนหุ้นที่ได้รับ และ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลแก่ธุรกิจเงินร่วมทุนสำหรับรายได้ที่เป็นเงินปันผลที่ได้รับจากการถือหุ้นใน SMEs หรือผลประโยชน์ที่ได้รับจากการโอนหุ้นดังกล่าว ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 31 มกราคม 2545 เป็นต้นไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการระดมทุนจากแหล่งต่างๆ เพื่อนำไปลงทุนใน SMEs ซึ่งมาตรการนี้เป็นการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการ SMEs โดยทางอ้อม

มาตรการทั้งสามล้วนมีเป้าหมายเพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีและช่วยเพิ่มแหล่งเงินทุนเพื่อให้ SMEs เติบโตอย่างเข้มแข็งเป็นแหล่งผลิตสินค้าและแหล่งการจ้างงานที่จะสร้างความมั่งคั่งให้กับระบบเศรษฐกิจและเป็นฐานรายได้ภาษีอากรของรัฐบาลที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นในอนาคต จากมาตรการดังกล่าวแม้ว่ารัฐบาลจะสูญเสียรายได้จากภาษีอากรส่วนหนึ่ง แต่จะได้ประโยชน์ทางอ้อมชดเชยจากการขยายลงทุนในกิจการ SMEs ที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจากผลการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลของกรมสรรพากรในปี 2547 สามารถจัดเก็บได้เป็นเงิน 261,875.03 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ปี 2546 ซึ่งจัดเก็บได้ 208,895.97 ล้านบาท ร้อยละ 25.36 และเพิ่มขึ้นจาก ปี 2545 ซึ่งจัดเก็บได้ 171,705.70 ร้อยละ 52.51 (สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ กรมสรรพากร. 2549:ออนไลน์) เห็นได้ว่าในภาพรวมแล้วรัฐบาลยังสามารถจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลได้เพิ่มขึ้น

มาตรการภาษีโดยการให้สิทธิประโยชน์เพื่อลดภาระภาษีแก่ผู้ประกอบการนั้นเป็นเครื่องมือทางการคลังที่สำคัญอย่างหนึ่งที่รัฐบาลนำมาใช้เพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนการลงทุนในอุตสาหกรรมที่รัฐบาลให้ความสำคัญเนื่องจากภาระภาษีมีผลกระทบต่อรายได้ที่แท้จริงของผู้ประกอบการ โดยภาระภาษีถือได้ว่าเป็นรายจ่ายอย่างหนึ่งซึ่งมีผลต่อกำไรสุทธิของผู้ประกอบการ เมื่อภาระภาษีลดลงก็จะส่งผลให้รายจ่ายในการดำเนินงานลดลงและส่งผลให้มีกำไรสุทธิเพิ่มขึ้น

อุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกายเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการรายเล็กหรือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งจากผลการสำรวจของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่ามีจำนวนผู้ประกอบการมากเป็นอันดับสองของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภาคการผลิต และมีสัดส่วนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากถึงร้อยละ 99 ของจำนวนสถานประกอบการผลิตเครื่องแต่งกายและเสื้อผ้าสำเร็จรูป (รายละเอียดตามตาราง 2)

ตาราง 2 จำนวนสถานประกอบการผลิตเครื่องแต่งกายและเสื้อผ้าสำเร็จรูปปี 2545 – 2548

หน่วย : ราย

ปี	รวมทั้งหมด	SME		วิสาหกิจขนาดใหญ่	
	จำนวนราย	จำนวนราย	ร้อยละ	จำนวนราย	ร้อยละ
2545	70,515	70,261	99.64	254	0.36
2546	72,454	72,277	99.76	177	0.24
2547	72,349	72,315	99.95	34	0.05
2548	109,975	109,924	99.95	51	0.05

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2548). รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปี 2547 และแนวโน้มปี 2548. 2-17.

ลักษณะของอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกายนั้นส่วนใหญ่ผู้ประกอบการจะมีรายได้จากการรับจ้างผลิตสินค้าให้แก่เจ้าของเครื่องหมายการค้าต่างๆ ทั่วโลกและมีรายได้จากการส่งออกสินค้าไปขายในต่างประเทศ แต่เนื่องจากสถานะของอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกายของไทยอยู่กึ่งกลางระหว่างสินค้าระดับบนกับสินค้าระดับล่าง ทำให้ต้องเผชิญกับการแข่งขันที่รุนแรงในตลาดทั้ง 2 ระดับ โดยตลาดระดับบนต้องเผชิญกับคู่แข่งซึ่งมีความได้เปรียบในด้านชื่อเสียงของผลิตภัณฑ์ การออกแบบและคุณภาพ ขณะที่ตลาดระดับล่างต้องเผชิญกับการแข่งขันจากคู่แข่งซึ่งได้เปรียบด้านต้นทุนค่าจ้างแรงงานต่ำ ในขณะที่ผู้ประกอบการของไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพของสินค้าและปัญหาในด้านต้นทุนการผลิตที่สูง (ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย. 2550: ออนไลน์) จึงเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ควรได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้ประกอบการมีศักยภาพในการแข่งขันกับตลาดต่างประเทศได้

จากข้อมูลข้างต้นทำให้ผู้วิจัยประสงค์ที่จะศึกษาผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการกิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อศึกษาว่าสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ผู้ประกอบการได้รับจากมาตรการภาษีดังกล่าวได้ส่งผลอย่างไรต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการ ซึ่งผลจากการศึกษาจะสามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนดแนวทางในการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการ SMEs ได้อย่างเหมาะสม

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1.เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกาย

2.เพื่อศึกษาผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการกิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อม

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการวิจัยจะเป็นข้อมูลและแนวทางสำหรับรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการทบทวนเกี่ยวกับมาตรการและแนวทางการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและวิสาหกิจขนาดย่อมได้อย่างเหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการผลิตเครื่องแต่งกายที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200 ล้านบาท ซึ่งได้จดทะเบียนจัดตั้งเป็นนิติบุคคลตั้งแต่ปี2536–2545 จำนวนทั้งสิ้น 1,410ราย (ข้อมูลจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ประมวลผลโดยบริษัทบิซิเนสออนไลน์ จำกัด (มหาชน) ณ วันที่ 5 พฤษภาคม 2550) โดยแบ่งเป็นกิจการขนาดย่อมคือกิจการผลิตเครื่องแต่งกายที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน 50 ล้านบาทจำนวน 1,356 ราย และกิจการขนาดกลางคือกิจการผลิตเครื่องแต่งกายที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินเกินกว่า 50 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท จำนวน 54 ราย ตามตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา

หน่วย: จำนวนราย

ปีที่จดทะเบียน	กิจการขนาดย่อม	กิจการขนาดกลาง	รวมประชากรทั้งหมด
ปี 2536	85	8	93
ปี 2537	81	12	93
ปี 2538	97	6	103
ปี 2539	84	2	86
ปี 2540	97	4	101
ปี 2541	117	3	120
ปี 2542	163	9	172
ปี 2543	197	6	203
ปี 2544	213	2	215
ปี 2545	222	2	224
รวม	1,356	54	1,410

ที่มา: กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ประมวลผลโดยบริษัทบิซิเนสออนไลน์ จำกัด (มหาชน). 2550. (ออนไลน์)

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ส่วนที่ 1 เป็นการศึกษาข้อมูลทั่วไปของ SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกายโดยจะทำการศึกษาในด้าน ลักษณะการประกอบกิจการ ที่ตั้งสถานประกอบการ ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว มูลค่าสินทรัพย์ถาวร และกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ ในปี 2545 – 2548

ส่วนที่ 2 เป็นการศึกษาผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการกิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมตัวแปรที่ศึกษาประกอบไปด้วย

1. ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ
2. ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล

ข้อตกลงเบื้องต้น

1.ในการศึกษาครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะมาตรการทางภาษีในการช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยตรง ได้แก่ การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล และการให้หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในอัตราพิเศษสำหรับสำหรับสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และเครื่องจักร โดยจะไม่ศึกษามาตรการในด้านการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่ธุรกิจเงินร่วมทุน เนื่องจากมาตรการดังกล่าวเป็นการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่ SMEs โดยทางอ้อม

2.เนื่องจากมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคลเท่านั้นไม่ได้ให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ประกอบการที่เป็นบุคคลธรรมดาแต่อย่างใด ดังนั้นจึงไม่ศึกษาถึงสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้ประกอบการที่เป็นบุคคลธรรมดา

3.ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจะไม่พิจารณาถึงผลจากสิทธิประโยชน์ทางภาษีอื่น ๆ ที่ผู้ประกอบการอาจได้รับสิทธิประโยชน์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) หมายถึง กิจการการผลิต กิจการให้บริการ กิจการค้าส่ง กิจการค้าปลีก และ กิจการอื่น ที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200ล้านบาท โดยในการศึกษาครั้งนี้ได้แบ่งกิจการออกเป็น

กิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึง กิจการผลิตเครื่องแต่งกายที่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200 ล้านบาท

กิจการขนาดย่อม หมายถึงกิจการผลิตเครื่องแต่งกายที่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิไม่รวมที่ดินไม่เกิน 50 ล้านบาท

กิจการขนาดกลาง หมายถึงกิจการผลิตเครื่องแต่งกายที่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิไม่รวมที่ดินเกินกว่า 50ล้านบาทแต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท

2. กิจการผลิตเครื่องแต่งกาย หมายถึง กิจการที่ผลิตเครื่องแต่งกายโดยการตัดและเย็บจากผ้าหนังสัตว์และวัสดุอื่น ๆ รวมทั้งสิ่งตัดเย็บสำเร็จรูปทุกชนิด (ตามคำนิยามของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า)

3. มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึง มาตรการทางภาษีของกรมสรรพากรซึ่งได้นำออกมาใช้ในปี 2545 ประกอบไปด้วยการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล การให้หักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษสำหรับสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักร และการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจเงินร่วมทุน โดยในการศึกษาครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะมาตรการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลและการให้หักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ

4. ข้อมูลทั่วไปของอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกาย หมายความรวมถึง ลักษณะการประกอบกิจการ ที่ตั้งสถานประกอบการ ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ และกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ ในปี 2545 – 2548

5. ลักษณะการประกอบกิจการ หมายถึง การประกอบกิจการในรูปแบบ บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด และ ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล

6. ที่ตั้งสถานประกอบการ หมายถึง ภูมิภาคที่เป็นที่ตั้งของสถานประกอบการตามที่ได้จดทะเบียนไว้กับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

7. มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ (Fixed Asset) หมายถึงมูลค่าสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดิน ณ วันสิ้นปี ในปี 2545 – 2548 ของ SMEs ที่ประกอบกิจการผลิตเครื่องแต่งกาย

8. ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว (Paid - Up Capital) หมายถึง จำนวนเงินที่ได้รับชำระจากผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนตามมูลค่าที่ได้เรียกชำระแล้วในปี2545–2548 ของ SMEs ที่ประกอบกิจการผลิตเครื่องแต่งกาย

9. กำไรหรือขาดทุนสุทธิ (Net Profit And Loss) หมายถึง กำไรหรือขาดทุนสุทธิจากการดำเนินงานก่อนหักภาษีในปี 2545 – 2548 ของ SMEs ที่ประกอบกิจการผลิตเครื่องแต่งกาย

10. รายได้ (Income) หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานในปี2545 – 2548 ของ SMEsที่ประกอบกิจการผลิตเครื่องแต่งกาย

11. ผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายความรวมถึง ผลจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ และ ผลจากการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

12. การหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ หมายถึง การหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ได้ในอัตราสูงขึ้นในปีแรกที่ได้สินทรัพย์นั้นมาสำหรับสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักร ที่ได้มาตั้งแต่วันที่ 31 มกราคม 2545 เป็นต้นไป

13. การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล หมายถึง การปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกรณีนิติบุคคลทั่วไปที่จัดเก็บในอัตราคงที่ร้อยละ 30 เป็นจัดเก็บในอัตราก้าวหน้าตั้งแต่ร้อยละ15 ถึง ร้อยละ 30 โดยใช้ในการคำนวณกำไรสุทธิซึ่งมีรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2545 เป็นต้นไป

14. ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate Income Tax Burden) หมายถึง ภาระภาษีทางตรงที่มีฐานภาษีจากกำไรสุทธิซึ่งผู้ประกอบการเป็นผู้แบกภาระด้วยตนเองไม่สามารถผลักภาระไปให้แก่ผู้อื่นได้ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้พิจารณาจากอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิ และอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้

15. **สิทธิประโยชน์ทางภาษี หมายถึง สิทธิประโยชน์ที่ผู้ประกอบการได้รับจากภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ และ การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล**

16. ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ประกอบกิจการผลิตเครื่องต่างกายขนาดกลาง และผู้ประกอบกิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดย่อมที่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาภายใต้กรอบแนวความคิดเกี่ยวกับผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อภาระเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการโดยมีกรอบแนวความคิดในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการศึกษาข้อมูลทั่วไปของ SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกาย

ตอนที่ 2 เป็นการศึกษาผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการกิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อม โดยนำข้อมูลจากงบการเงินและสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล(ภ.ง.ด.50) ในปี2545–2548 มาใช้ในการวิเคราะห์ผลจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ และวิเคราะห์ ผลจากการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล (ดังภาพประกอบ 1)

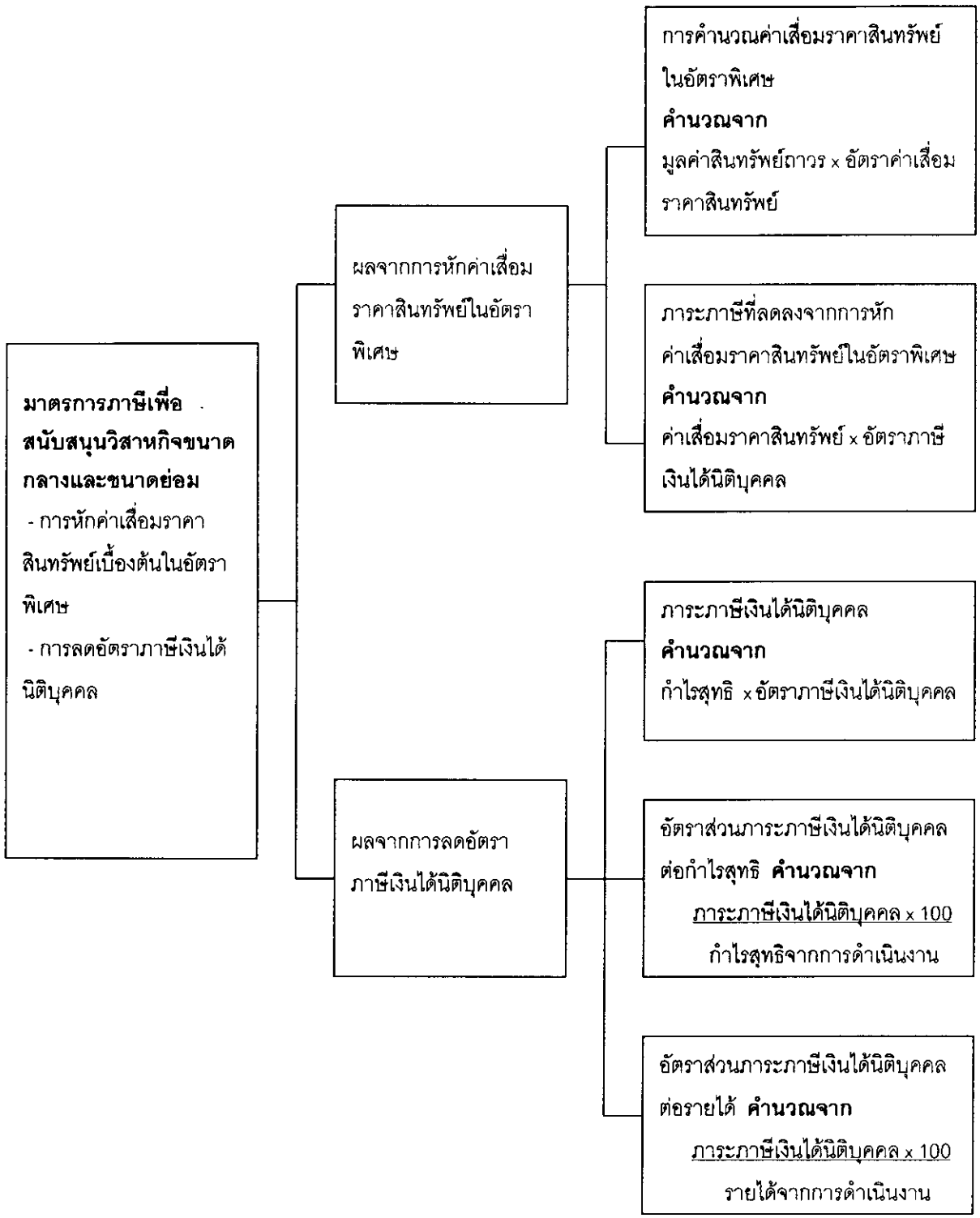

ภาพประกอบ 1 กรอบความคิดในการศึกษา

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการ : กรณีศึกษาอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกาย ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนถึงงานวิจัยต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้ดังนี้

1. เอกสารข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้อง
   - 1.1 ความหมายและประเภทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
   - 1.2 มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
   - 2.1 นโยบายการคลัง
   - 2.2 ทฤษฎีภาษีอากร
   - 2.3 ภาษีเงินได้นิติบุคคล
   - 2.4 ค่าเสื่อมราคา
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้อง

1.1 ความหมายและประเภทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1.1.1 ความหมาย

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) มีความหมายแตกต่างกันทั้งในประเทศและต่างประเทศโดยมีความหมายตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมพ.ศ.2543 คำนิยามของกรมสรรพากร และมีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ความหมายในประเทศไทย

พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมพ.ศ.2543 ได้กำหนดความหมายของวิสาหกิจ และ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไว้ดังนี้

มาตรา 3 "วิสาหกิจ" หมายถึงกิจการผลิตสินค้า กิจการให้บริการ กิจการค้าส่ง กิจการค้าปลีก และ กิจการอื่น ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา4 "วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม" หมายถึง วิสากิจที่มีจำนวนการจ้างงาน มูลค่าสินทรัพย์ถาวร หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วตามจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวง

มงคล ขนาดนิด (2549 : 17) ได้กล่าวถึงความหมายของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของกรมสรรพากรไว้ว่า กรมสรรพากรไม่ได้มีการกำหนดความหมายไว้อย่างเป็นทางการแต่เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ให้สิทธิประโยชน์แก่ SMEs พบว่าได้กล่าวถึงผู้ประกอบการที่จะได้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรอันถือว่าเป็นการประกอบกิจการในลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไว้ดังนี้

(1) พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ 394) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่431) พ.ศ. 2548 บัญญัติให้ลดอัตราภาษีเงินได้ให้แก่บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท

(2) พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 395) พ.ศ.2545 บัญญัติให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200ล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน สามารถหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาได้ในอัตราพิเศษ

จึงสามารถนิยามได้ว่ากิจการที่เข้าข่ายเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามความหมายของกรมสรรพากรได้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีมูลค่าขั้นสูงของสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินสำหรับการประกอบกิจกรรมด้านการผลิตหรือการให้บริการไม่เกิน 200 ล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน หรือ มีทุนจดทะเบียนและเรียกชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาทก็ได้

นักวิชาการได้ให้ความหมายของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไว้ดังนี้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2542: 29) กล่าวว่า "ธุรกิจขนาดย่อม" หมายถึงธุรกิจที่มีความได้เปรียบเชิงการแข่งขันเนื่องจากมีความสามารถในการแสวงหาช่องทางการตลาดใหญ่ๆ มีความคล่องตัวในการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตและระบบบริหารมีต้นทุนในการปรับตัวต่ำและมีการดำเนินการที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ง่าย "ธุรกิจขนาดกลาง" หมายถึงธุรกิจที่เสียเปรียบด้านราคาเมื่อเทียบกับธุรกิจขนาดใหญ่เนื่องจากมีต้นทุนในการผลิตต่อหน่วยสูงกว่าในขณะเดียวกันจะเสียเปรียบธุรกิจขนาดย่อมด้วยเพราะปรับตัวได้ช้ากว่าและมีต้นทุนในการปรับตัวสูงกว่า

ชัยวัฒน์ กุลละพินิจ (2547: 17) กล่าวว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึงกิจการขนาดกลางและเล็กที่ใช้ทักษะในการผลิตและมีคุณลักษณะสำคัญคือเป็นกิจการที่พึ่งตนเอง ใช้ทุนน้อยมีหนี้สินไม่มากมีความสามารถในการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตได้อย่างรวดเร็ว มีผลผลิตหลากหลายและใช้วัตถุดิบในประเทศเป็นส่วนใหญ่

ความหมายในต่างประเทศ

ประเทศญี่ปุ่น กระทรวงอุตสาหกรรมของประเทศญี่ปุ่นได้ให้นิยามของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยแยกเป็นธุรกิจสองประเภท โดยธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสำหรับอุตสาหกรรมการทำเหมือง การขนส่งและการก่อสร้าง คือ ธุรกิจที่มีทุนไม่เกิน 100 ล้านเยน หรือมีจำนวนแรงงานไม่เกิน 300 คน และธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจค้าปลีกหรือธุรกิจบริการคือธุรกิจที่มีทุนไม่เกิน 10 ล้านเยนหรือมีคนงานไม่เกิน 50 คน (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2542 : 80)

ประเทศสิงคโปร์ ธุรกิจ SMEs ในประเทศสิงคโปร์คือ ธุรกิจที่มีการถือหุ้นหรือลงทุนโดยผู้ลงทุนท้องถิ่นซึ่งเป็นชาวสิงคโปร์ในสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ30ของทุนทั้งหมด สินทรัพย์ถาวรที่ใช้ในการดำเนินงานมีมูลค่าสุทธิในทางบัญชีไม่เกิน15ล้านเหรียญสิงคโปร์ (สินทรัพย์เหล่านี้ประกอบไปด้วยอาคารโรงงาน เครื่องจักรและอุปกรณ์) และมีการจ้างงานไม่เกิน 200 คน สำหรับกิจการที่ดำเนินการในรูปบริษัทที่ไม่ได้ประกอบการในภาคการผลิตสินค้า (SMEs in Singapore. 2549: online)

ประเทศสหรัฐอเมริกา The Small Business Administration (SBA) ของสหรัฐอเมริกาให้ความหมายคำว่าวิสาหกิจขนาดย่อม ดังนี้ (The U.S. Small Business Administration. 1953)

(1) กิจการค้าปลีกและธุรกิจให้บริการ ยอดขายไม่เกิน 1 ล้านเหรียญสหรัฐต่อปี

(2) กิจการค้าส่ง ยอดขายไม่เกิน 5 ล้านเหรียญสหรัฐต่อปี

(3) กิจการการผลิต จำนวนพนักงานไม่เกิน 250 คน

(4) กิจการก่อสร้าง รายได้ไม่เกิน 5 ล้านเหรียญสหรัฐต่อปี

1.1.2 ประเภทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตามมาตรา 4 แห่ง พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.2543 กำหนดให้ใช้ "จำนวนการจ้างแรงงาน มูลค่าสินทรัพย์ถาวร หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง" (กฎกระทรวงกำหนด จำนวนการจ้างแรงงานและมูลค่าสินทรัพย์ถาวรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2545) ได้กำหนดกิจการที่มีลักษณะเป็นวิสาหกิจขนาดกลางหรือขนาดย่อม ไว้ดังนี้

วิสาหกิจขนาดย่อม ได้แก่ กิจการที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) กิจการผลิตสินค้า ที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกินห้าสิบคนหรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรไม่เกินห้าสิบล้านบาท

(2) กิจการให้บริการ ที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกินห้าสิบคนหรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรไม่เกินห้าสิบล้านบาท

(3) กิจการค้าส่ง ที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกินยี่สิบห้าคน หรือ มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรไม่เกินห้าสิบล้านบาท

(4) กิจการค้าปลีก ที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกินสิบห้าคนหรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรไม่เกินสามสิบล้านบาท

วิสาหกิจขนาดกลาง ได้แก่ กิจการที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) กิจการผลิตสินค้า ที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่าห้าสิบคนแต่ไม่เกินสองร้อยคนหรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรเกินกว่าห้าสิบล้านบาทแต่ไม่เกินสองร้อยล้านบาท

(2) กิจการให้บริการ ที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่าห้าสิบคนแต่ไม่เกินสองร้อยคนหรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรเกินกว่าห้าสิบล้านบาทแต่ไม่เกินสองร้อยล้านบาท

(3) กิจการค้าส่ง ที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่ายี่สิบห้าคนแต่ไม่เกินห้าสิบคนหรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรเกินกว่าห้าสิบล้านบาทแต่ไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท

(4) กิจการค้าปลีก ที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่าสิบห้าคนแต่ไม่เกินสามสิบคนหรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรเกินกว่าสามสิบล้านบาทแต่ไม่เกินหกสิบล้านบาท

ตาราง 4 การจำแนกประเภทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ประเภท	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง	
	จำนวน (คน)	สินทรัพย์ถาวร (ล้านบาท)	จำนวน (คน)	สินทรัพย์ถาวร (ล้านบาท)
กิจการการผลิต	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 50	51-200	เกินกว่า 50 – 200
กิจการบริการ	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 50	51-200	เกินกว่า 50 – 200
กิจการค้าส่ง	ไม่เกิน 25	ไม่เกิน 50	26-50	เกินกว่า 50 – 100
กิจการค้าปลีก	ไม่เกิน 15	ไม่เกิน 30	16-30	เกินกว่า 30 – 60

ที่มา : กฎกระทรวง กำหนดจำนวนการจ้างงานและมูลค่าสินทรัพย์ถาวรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2545

ในกรณีที่จำนวนการจ้างงานของกิจการใดเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดย่อมแต่มูลค่าสินทรัพย์ถาวรเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลาง หรือจำนวนการจ้างงานเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางแต่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดย่อม ให้ถือจำนวนการจ้างงานหรือมูลค่าสินทรัพย์ถาวรที่น้อยกว่าเป็นเกณฑ์ ในการพิจารณา

จำนวนการจ้างงานหรือมูลค่าสินทรัพย์ถาวรตามข้อ1และข้อ2ให้พิจารณาจากหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) จำนวนการจ้างงาน ให้พิจารณาจากหลักฐานแสดงจำนวนการจ้างงานที่ได้จัดทำขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด

(2) มูลค่าสินทรัพย์ถาวร ให้พิจารณาจาก

(ก) มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิซึ่งไม่รวมที่ดิน ตามที่ปรากฏในงบการเงินล่าสุดของกิจการที่ได้จัดทำขึ้นโดยผู้ทำบัญชีของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรืองบการเงินล่าสุดของกิจการที่ได้รับการตรวจสอบและแสดงความเห็นโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแล้ว ทั้งนี้ตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี

(ข) มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิซึ่งไม่รวมที่ดิน ตามที่ได้รับการประเมินจากสถาบันการเงินหรือบริษัทที่ปรึกษาทางการเงินที่น่าเชื่อถือ

ในกรณีที่มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิตาม (ก) และ (ข) ต่างกันให้ถือจำนวนที่น้อยกว่าเป็นมูลค่าสินทรัพย์ถาวร

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปนิยามศัพท์ในการวิจัยครั้งนี้ได้ว่า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) หมายถึง กิจการการผลิต กิจการให้บริการ กิจการค้าส่ง กิจการค้าปลีก และ กิจการอื่น ที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200ล้านบาท โดยในการศึกษาครั้งนี้ได้แบ่งกิจการออกเป็น

กิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึง กิจการผลิตเครื่องแต่งกายที่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200 ล้านบาท

กิจการขนาดย่อม หมายถึง กิจการผลิตเครื่องแต่งกายที่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิไม่รวมที่ดินไม่เกิน 50 ล้านบาท

กิจการขนาดกลาง หมายถึง กิจการผลิตเครื่องแต่งกายที่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิไม่รวมที่ดินเกินกว่า 50ล้านบาทแต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท

1.2 มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2544 คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประกอบด้วย มาตรการทางภาษีในการช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจเงินร่วมทุน ดังนี้

มาตรการทางภาษีในการช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

เพื่อส่งเสริมให้ SMEsซึ่งเป็นธุรกิจที่มีขนาดธุรกิจเล็กมีต้นทุนค่าใช้จ่ายต่ำให้มีภาระภาษีลดลงอันจะช่วยเพิ่มเงินทุนและความสามารถในการขยายกิจการให้เติบโตต่อไปได้ จึงได้มีการปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับผู้ประกอบกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท ดังนี้

จำนวนกำไรสุทธิ	อัตราภาษี (ร้อยละ)
1 – 1,000,000 บาท	20
1,000,001 – 3,000,000 บาท	25
3,000,001 บาทขึ้นไป	30

การปรับลดอัตราภาษีข้างต้นได้กำหนดให้ใช้ในการคำนวณกำไรสุทธิของนิติบุคคลซึ่งมีรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2545 เป็นต้นไป และสำหรับผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วเกิน 5 ล้านบาท กำไรสุทธิที่ได้ต้องเสียภาษีในอัตราร้อยละ 30 ทั้งนี้ตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 394) พ.ศ. 2545

ต่อมาในวันที่ 26 ตุลาคม 2547 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามข้อเสนอของกระทรวงการคลังให้ลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วใน

วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท ในส่วนของกำไรสุทธิในส่วน 1 ล้านบาทจากเดิมที่จัดเก็บในอัตราร้อยละ20 เป็นจัดเก็บในอัตราร้อยละ15 และสำหรับกำไรสุทธิในส่วนที่เหลือคงจัดเก็บในอัตราเดิม ดังนี้

จำนวนกำไรสุทธิ	อัตราภาษี (ร้อยละ)
1 – 1,000,000 บาท	15
1,000,001 – 3,000,000 บาท	25
3,000,001 บาทขึ้นไป	30

การปรับลดอัตราภาษีข้างต้นได้กำหนดให้ใช้ในการคำนวณกำไรสุทธิของนิติบุคคลซึ่งมีรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2547 เป็นต้นไป และสำหรับผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วเกิน 5 ล้านบาท กำไรสุทธิที่ได้ต้องเสียภาษีในอัตราร้อยละ 30 ทั้งนี้ตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 431) พ.ศ.2548

การให้คำนวณหักค่าสึกหรอ หรือค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นได้ในอัตราพิเศษ

เพื่อเป็นการสนับสนุนให้SMEsลงทุนในสินทรัพย์ถาวรประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักร เพื่อนำไปใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต บริหารจัดการ กระทรวงการคลัง กรมสรรพากร จึงได้ออกพระราชกฤษฎีตามความในประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 395) พ.ศ.2545 เรื่อง การคำนวณค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ ซึ่งสามารถหักรายจ่ายในรูปของค่าสึกหรอหรือค่าเสื่อมราคาในปีแรกที่ได้สินทรัพย์นั้นมาเป็นจำนวนที่เพิ่มสูงขึ้นอันจะเป็นการช่วยบรรเทาภาระภาษีในปีแรกของการประกอบกิจการจึงให้มีการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์บางประเภทได้เพิ่มขึ้นทั้งนี้สำหรับผู้ประกอบการที่มีสินทรัพย์ถาวรสุทธิที่มีมูลค่าตามบัญชีเป็นจำนวนไม่เกิน 200 ล้านบาท โดยสินทรัพย์ถาวรในที่นี้ไม่รวมที่ดินและมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คนดังนี้

(1) สินทรัพย์ที่เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งหมายถึงเครื่องอิเล็กทรอนิกส์แบบอัตโนมัติทำหน้าที่เหมือนสมองกล ใช้แก้ปัญหาต่างๆ โดยวิธีทางคณิตศาสตร์และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ซึ่งหมายถึงเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องช่วยหรือเครื่องประกอบกับคอมพิวเตอร์ เพื่อให้คอมพิวเตอร์สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์แต่ไม่รวมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยธุรกิจทั่วๆ ไป ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ได้เป็นระยะเวลา 3 ปี ซึ่งเดิมให้หักได้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี และสำหรับธุรกิจ SMEs ให้คำนวณหักค่าสึกหรอหรือค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันแรกที่ได้สินทรัพย์นั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าสินทรัพย์ได้ และสำหรับมูลค่าต้นทุนที่เหลือให้ทยอยหักได้ภายในระยะเวลา 3 ปี นับแต่วันที่ได้สินทรัพย์นั้นมา ในการคำนวณหากรอบระยะเวลาบัญชีไม่เต็ม 12 เดือนให้เฉลี่ยตามรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

(2) สินทรัพย์ที่เป็นอาคารโรงงาน ให้หักค่าสึกหรอหรือค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันแรกที่ได้สินทรัพย์มาในอัตราร้อยละ 25 ของมูลค่าสินทรัพย์ สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้ทยอยหักได้ภายในระยะเวลา 20 ปี นับแต่วันที่ได้สินทรัพย์นั้นมา

(3) สินทรัพย์ที่เป็นเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักร ให้หักค่าสึกหรอหรือค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันแรกที่ได้สินทรัพย์มาได้ในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าสินทรัพย์ สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้ทยอยหักได้ภายในระยะเวลา 5 ปี นับแต่วันที่ได้สินทรัพย์นั้นมา

ทั้งนี้ในการคำนวณหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นได้ในอัตราพิเศษสำหรับสินทรัพย์ข้างต้นเป็นวิธีการหักค่าเสื่อมราคาที่ผู้ประกอบการสามารถเลือกนำมาใช้ในการคำนวณนอกเหนือจากที่กฎหมายได้กำหนดไว้แล้ว และในการคำนวณให้เลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไปวิธีใดก็ได้โดยให้ใช้สำหรับสินทรัพย์ที่ได้มาตั้งแต่วันที่ 31 มกราคม 2545 เป็นต้นไป

การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจเงินร่วมทุน (Venture Capital)

นอกจากมาตรการภาษีเพื่อการช่วยเหลือ SMEs โดยตรงแล้วเพื่อเป็นการสนับสนุนในเรื่องแหล่งเงินทุนระยะยาวที่ปลอดดอกเบี้ยรัฐบาลจึงได้มีการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่ธุรกิจเงินร่วมทุนที่นำเงินไปลงทุนใน SMEs โดยยกเว้นภาษีให้ทั้งธุรกิจเงินร่วมทุนและผู้ถือหุ้น ดังนี้

(1) ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้กับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินปันผลที่ได้จากการถือหุ้นในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมทุนและผลประโยชน์จากการโอนหุ้นที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้รับ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 31มกราคม 2545 เป็นต้นไป ทั้งนี้ ตามพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 396) พ.ศ.2545

(2) ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลแก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการธุรกิจเงิน-ร่วมทุนสำหรับรายได้ที่เป็นเงินปันผลที่ได้รับจากการถือหุ้นในSMEsหรือผลประโยชน์ที่ธุรกิจเงินร่วมทุนได้รับจากการโอนหุ้นดังกล่าว และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 31 มกราคม 2545 เป็นต้นไปทั้งนี้ตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร(ฉบับที่ 396) พ.ศ.2545 โดยการยกเว้นภาษีเงินได้ข้างต้นจะต้องมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

ผู้ประกอบการธุรกิจเงินร่วมลงทุนต้องมีลักษณะ ดังนี้

(1) เป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยซึ่งเป็นนิติบุคคลร่วมลงทุนตามประกาศกระทรวงการคลังว่าด้วย กำหนดกิจการการเงินร่วมลงทุนให้เป็นธุรกิจหลักทรัพย์ เพื่อประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมทุนและมีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่า 200ล้านบาท โดยต้องมีการชำระค่าหุ้นครั้งแรกเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของทุนจดทะเบียนและที่เหลือต้องชำระทั้งหมดภายใน 3ปี นับแต่วันที่จดทะเบียน

(2) ต้องเป็นบริษัทที่จดทะเบียนและได้รับมอบหมายให้ได้รับอนุญาต ในการประกอบกิจการจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

(3) ต้องลงทุนในอุตสาหกรรม SMEs ที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200ล้านบาท และมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200คน โดยมีสัดส่วนของเงินลงทุน ดังนี้

รอบระยะเวลาบัญชีแรกไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วเว้นแต่จะมีเหตุอันควร

รอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว

รอบระยะเวลาบัญชีที่ 3 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว

รอบระยะเวลาบัญชีที่ 4 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว

และต้องรักษาสัดส่วนของการลงทุนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ในรอบระยะเวลาบัญชีต่อไป

(4) ต้องเป็นการลงทุนใน SMEs เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 7 ปี ต่อเนื่องกันแต่หาก SMEs ได้เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอาจถือหุ้นน้อยกว่า 7 ปี ได้แต่ต้องไม่น้อยกว่า 5 ปี ต่อเนื่องกัน

มาตรการภาษีที่สนับสนุนธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมดังกล่าวข้างต้นนั้นเป็นมาตรการที่ให้สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีแก่ผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเท่านั้น

จากมาตรการทางภาษีดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปไว้ว่า มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประกอบไปด้วย

มาตรการทางภาษีในการช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้แก่ การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5ล้านบาท และการให้คำนวณหักค่าสึกหรอหรือค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในอัตราพิเศษสำหรับสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักร

การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจเงินร่วมทุน ได้แก่ การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้กับบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินปันผลที่ได้จากการถือหุ้นในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมทุนและผลประโยชน์จากการโอนหุ้นที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้รับ และยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลแก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมทุนสำหรับรายได้ที่เป็นเงินปันผลที่ได้รับจากการถือหุ้นใน SMEs หรือผลประโยชน์ที่ธุรกิจเงินร่วมทุนได้รับจากการโอนหุ้นดังกล่าว

2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 นโยบายการคลัง (Fiscal Policy)

2.1.1 ความหมาย

สุนีย์ ศีลพิพัฒน์ (2538. 268) ได้กล่าวถึงความหมายของนโยบายการคลังไว้ว่าหมายถึงนโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายและการเก็บภาษีอากร ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ เพราะการใช้จ่ายของรัฐบาลและการเก็บภาษีอากรจะมีผลกระทบกระเทือนต่อรายได้ประชาชาติ และการว่าจ้างงานของประเทศ

2.1.2 ประเภทของนโยบายการคลัง

นโยบายการคลังสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ด้วยกันคือ

(1) นโยบายการคลังที่ดำเนินไปโดยอิสระ (Automatic Fiscal Policy) หมายถึงการเปลี่ยนแปลงค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการของรัฐบาลรวมถึงการเปลี่ยนแปลงของอัตราภาษีจะถูกกำหนดขึ้นเองโดยอัตโนมัติตามการเปลี่ยนแปลงของระดับรายได้ประชาชาติ มาตรการทางด้านการคลังนี้ไม่ใช่เครื่องมือที่ใช้ในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจแต่เป็นเครื่องมือที่ช่วยชะลอไม่ให้รายได้ประชาชาติเปลี่ยนแปลงเร็วเกินไป ทั้งนี้เพื่อช่วยยืดเวลาให้รัฐบาลสามารถนำเอามาตรการทางด้านการคลังแบบจงใจใช้ได้ทันเวลา (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. 2550: ออนไลน์)

(2) นโยบายการคลังแบบจงใจ เป็นนโยบายที่รัฐบาลใช้ในกรณีที่เศรษฐกิจผันผวนมากหรือรัฐบาลต้องการบรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจเป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่งหรือหลายเป้าหมายรวมกันตามที่ต้องการ ซึ่งการพึ่งพานโยบายการคลังที่ดำเนินไปโดยอิสระคงไม่เพียงพอหรือทันการณ์จึงจำเป็นต้องดำเนินมาตรการเพิ่มเติม โดยการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีและ/หรือฐานภาษีร่วมกับการเปลี่ยนแปลงรายจ่ายของรัฐบาล (ณรงค์ ธนาวิภาส. 2538 : 180)

2.1.3 มาตรการทางการคลังที่ใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินนโยบายการคลัง

การเก็บรายได้ของรัฐบาล (Government Revenue) รัฐบาลมีความจำเป็นต้องมีรายได้เพื่อนำมาใช้จ่าย การจัดเก็บภาษีอากรเป็นการดึงเงินหรือโอนรายได้จากภาคเอกชนไปยังภาครัฐ การเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีจึงเป็นมาตรการการคลังที่รัฐบาลนำมาใช้เพื่อเพิ่มหรือลดอุปสงค์มวลรวมของระบบเศรษฐกิจ หรือเพื่อควบคุมรายได้ที่นำมาใช้จ่ายของภาคเอกชนในช่วงที่ภาวะเศรษฐกิจขยายตัวในอัตราสูงมีภาวะเงินเฟ้อรัฐบาลอาจเพิ่มอัตรา ประเภทหรือ ชนิดของภาษีเพื่อดึงเงินออกจากระบบการใช้จ่ายของภาคเอกชนเพื่อลดอุปสงค์ลง การขยายตัวของเศรษฐกิจจะชะลอตัวบรรเทาความรุนแรงของภาวะเงินเฟ้อ แต่ในช่วงที่เศรษฐกิจตกต่ำ การลงทุนชะงักงัน อัตราการว่างงานสูง รัฐบาลอาจลดอัตรา ประเภท หรือชนิดของภาษี เพื่อปล่อยเงินไว้ในมือของภาคเอกชนมากขึ้น เพื่อกระตุ้นอุปสงค์ในระบบเศรษฐกิจให้มีการบริโภค การลงทุน การผลิตและการจ้างงาน องค์ประกอบหลักของรายได้รัฐบาลคือรายได้จากภาษีอากร(Tax Revenue) ได้แก่ ภาษีสรรพากร ภาษีศุลกากร ภาษีสรรพสามิต

ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เป็นต้น อีกส่วนหนึ่งเป็นรายได้ที่มิใช่ภาษีอากร เช่น รายได้จากรัฐพาณิชย์ รายได้จากการขายสิ่งของและบริการ ซึ่งมักจะไม่มีบทบาทมากนักจะเห็นได้ชัดเจนในกรณีของประเทศไทย รายได้จากภาษีอากรคิดเป็นสัดส่วนต่อรายรับรัฐบาลทั้งหมดโดยเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 90

การใช้จ่ายของรัฐบาล(Government Expenditures) รัฐบาลมีหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างกว้างขวางจำเป็นต้องมีการใช้จ่ายเพื่อบริหารประเทศและพัฒนาเศรษฐกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องจัดหาสินค้าสาธารณะ (Public Goods) ให้แก่ประชาชนรัฐบาลจะใช้งบประมาณรายจ่ายเป็นเครื่องมือเพื่อโอนเงินจากภาครัฐไปสู่ภาคเอกชน การใช้จ่ายของรัฐบาลเป็นส่วนประกอบหนึ่งของอุปสงค์มวลรวมในระบบเศรษฐกิจ ในช่วงที่เศรษฐกิจขยายตัวในอัตราต่ำ รัฐบาลอาจเพิ่มรายจ่ายให้สูงขึ้นเพื่อกระตุ้นให้เศรษฐกิจฟื้นตัว ในขณะเดียวกันในช่วงที่เศรษฐกิจขยายตัวอย่างรวดเร็ว รัฐบาลอาจชะลอการใช้จ่ายให้ต่ำลง เพื่อให้การขยายตัวของเศรษฐกิจช้าลงป้องกันภาวะเงินเฟ้อ เราสามารถแยกการใช้จ่ายของรัฐบาลออกได้เป็น 2 ประเภท คือ รายจ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการ และรายจ่ายประเภทเงินโอนรายจ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการ หมายถึง รายจ่ายเพื่อให้ได้รับสินค้าและบริการเป็นการตอบแทน หากจะพิจารณาเพื่อแสดงให้เห็นผลทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายเงินของรัฐบาลโดยทั่วไป จำแนกได้ เป็น 2 ส่วน ได้แก่ รายจ่ายลงทุน (Capital Expenditure) คือรายจ่ายเพื่อสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจ และรายจ่ายเพื่อการได้มาซึ่งสินค้าทุน เช่น ครุภัณฑ์ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง อีกส่วนหนึ่งคือรายจ่ายประจำ (Current Expenditure) คือรายจ่ายเพื่อการบริหารงานประจำได้แก่ พวกเงินเดือน ค่าจ้างแก่ข้าราชการและลูกจ้างของรัฐ รายจ่ายประเภทเงินโอน (Government Transfer Payment) หมายถึง รายจ่ายที่รัฐบาลจ่ายไปโดยมิได้รับสินค้าหรือบริการตอบแทน ได้แก่ เงินที่จ่ายเป็นการสงเคราะห์หรือสวัสดิการที่รัฐโอนให้แก่ประชาชนหรือสถาบันต่าง ๆ เพื่อเป็นการช่วยเหลือเมื่อประสบภัยต่างๆ เช่น ภัยแล้ง อุทกภัย ซึ่งเท่ากับเป็นการโอนอำนาจซื้อ (Purchasing Power) จากรัฐบาลไปให้แก่ผู้ได้รับการสงเคราะห์เท่านั้น โดยไม่ถือว่าเป็นรายได้ (Income) ของกลุ่มบุคคลเหล่านั้น

จากทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดเก็บภาษีอากรเป็นเครื่องมือในการดำเนินนโยบายการคลังด้านการเก็บรายได้ของรัฐบาลซึ่งรัฐบาลสามารถนำมาใช้เพื่อส่งเสริมหรือสนับสนุนการดำเนินกิจการของผู้ประกอบการ SMEs

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับภาษีอากร

2.2.1 ความหมายของภาษีอากร

กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร (2548 : 1) ได้กล่าวถึงความหมายของภาษีอากร ดังนี้

ภาษีอากร หมายถึงสิ่งที่รัฐบาลบังคับเก็บจากราษฎร และนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนรวม โดยมิได้มีสิ่งตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษีอากร

ภาษีอากร หมายถึง เงินได้หรือทรัพยากรที่เคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐบาล แต่ไม่รวมถึงการกู้ยืมหรือขายสินค้า หรือให้บริการในราคาทุนโดยรัฐบาล

2.2.2 ลักษณะของภาษีอากรที่ดี

เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม (2546 : 145 – 148) สมชัย ฤชุพันธ์ (2535: 29 – 32) และ R.A. Musgrave and P.B Musgrave (1973: 193) ได้กล่าวถึงลักษณะของภาษีอากรที่ดีไว้ว่า Adam Smith ได้วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับภาษีอากรที่ดีไว้ 4 ข้อ คือ หลักความยุติธรรม หลักความแน่นอน หลักความสะดวก และ หลักความประหยัด นอกจากนี้ นักเศรษฐศาสตร์ในยุคปัจจุบันมีความเห็นว่า นอกจากหลักเกณฑ์ของ Adam Smith แล้ว การพิจารณาถึงลักษณะของภาษีอากรที่ดีสามารถพิจารณาได้จากหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) หลักความเป็นธรรม (Equity) การจัดเก็บภาษีที่ดีนั้นจะต้องก่อให้เกิดความเป็นธรรมและความเสมอภาคแก่ผู้เสียภาษีทุกคน โดยพิจารณาถึงความสามารถในการเสียภาษีอากรของประชาชนแต่ละคนประกอบกับการพิจารณาถึงผลประโยชน์ที่ประชาชนแต่ละคนได้รับเนื่องจากการดูแลคุ้มครองของรัฐบาล

(2) หลักความแน่นอนและชัดเจน (Certainty) กฎหมายที่ใช้ในการเก็บภาษีทุกประเภทจะต้องมีความแน่นอนและชัดเจนประชาชนสามารถเข้าใจความหมายได้โดยง่ายและเป็นการป้องกันมิให้เจ้าพนักงานใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ

(3) หลักความสะดวก (Simplicity) วิธีการและกำหนดเวลาในการเสียภาษีอากรควรต้องคำนึงถึงความสะดวกของผู้เสียภาษีอากร

(4) หลักความประหยัด (Economy) ระบบของการบริหารจัดเก็บภาษีที่ดีนั้นภาษีอากรแต่ละประเภทที่จัดเก็บจะต้องเป็นภาระแก่ผู้เสียภาษีน้อยที่สุดและประหยัดรายจ่ายทั้งของผู้จัดเก็บและผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรทำให้จัดเก็บภาษีอากรได้มากโดยมีค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บน้อยที่สุด

(5) หลักความเป็นกลางทางเศรษฐกิจ (Neutrality) พยายามไม่ให้การเก็บภาษีอากรมีผลกระทบต่อการทำงานของกลไกตลาด หรือมีผลกระทบน้อยที่สุด

(6) หลักการอำนวยรายได้ สามารถจัดเก็บภาษีอากรได้อย่างเป็นกอบเป็นกำมีรายได้เพียงพอต่อการใช้จ่ายเพื่อดำเนินกิจการตามหน้าที่ของรัฐบาล

(7) หลักความยืดหยุ่น (Flexibility) ภาษีที่ดีนั้นควรจะเป็นภาษีที่มีความยืดหยุ่นสามารถปรับปรุงเพิ่มหรือลดจำนวนภาษีอากรให้เหมาะกับสถานการณ์ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

(8) หลักการใช้เป็นนโยบายทางเศรษฐกิจได้ ภาษีที่ดีต้องเอื้ออำนวยต่อการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการส่งเสริมการพัฒนาการทางเศรษฐกิจ รวมทั้งอาจใช้เป็นเครื่องมือทางนโยบายเศรษฐกิจอื่น ๆ ได้

(9) หลักการยอมรับได้ของสังคม (Acceptability) ภาษีที่จะได้รับความร่วมมือจากประชาชนอย่างดีจะต้องเป็นภาษีที่ได้รับการยอมรับจากสังคม หากสังคมเห็นว่าเหมาะสมและเป็นการสมควรที่จะต้องเสียภาษีนั้น ภาษีนั้นก็จะได้รับความร่วมมือจากประชาชน หากสังคมไม่ยอมรับภาษีนั้นก็จะไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชน

(10) หลักการบังคับใช้ได้ (Enforceability) ภาษีที่ดีจะต้องเป็นภาษีที่บังคับจัดเก็บได้ กล่าวคือเมื่อนำมาใช้แล้วจะต้องสามารถบังคับจัดเก็บได้

2.2.3 การจำแนกประเภทภาษีอากร

กุลฤดี แสงสายัณห์ (2546 : 4-5) กล่าวว่า ภาษีอากรซึ่งเป็นแหล่งรายได้สำคัญของรัฐบาลนั้นจำแนกได้หลายประเภทกฎหมายที่ให้อำนาจในการจัดเก็บภาษีอากรมีหลายฉบับ และมีหน่วยงานของรัฐบาลหลายหน่วยงานทำหน้าที่ควบคุมและรับผิดชอบในการจัดเก็บภาษีอากรประเภทต่าง ๆ การจำแนกประเภทของภาษีอากรให้เป็นหมวดหมู่นั้นขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการจำแนก และจำแนกได้หลายวิธี ดังนี้

จำแนกตามการรับภาระภาษีอากร วิธีนี้แบ่งภาษีอากรออกเป็น 2 ประเภท ดั้งนี้

(1) ภาษีทางตรง (Direct Tax) หมายถึงภาษีที่ผู้เสียภาษีต้องแบกรับภาระภาษีไว้เอง ไม่สามารถผลักภาระภาษีให้ผู้อื่นได้หรือได้แต่เพียงส่วนน้อยตัวอย่างของภาษีทางตรงได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีสินทรัพย์ ภาษีมรดก

(2) ภาษีทางอ้อม (Indirect Tax) หมายถึง ภาษีที่ผู้เสียภาษีไม่จำเป็นต้องแบกรับภาระภาษีไว้เอง ผู้เสียภาษีสามารถผลักภาระภาษีไปให้ผู้บริโภคด้วยการจำหน่ายสินค้าหรือบริการในราคาที่สูงขึ้นได้ ตัวอย่างของภาษีทางอ้อม ได้แก่ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีการนำเข้า–ส่งออก ภาษีสรรพสามิต

จำแนกตามฐานภาษี วิธีนี้แบ่งภาษีอากรออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

(1) ฐานรายได้ (Income Base) ภาษีที่เก็บจากฐานรายได้ได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล และ ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

(2) ฐานการบริโภค (Consumption Base) ภาษีที่เก็บจากฐานการบริโภค ได้แก่ ภาษีสรรพสามิต ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีสินค้าขาเข้าและขาออก เป็นต้น

(3) ฐานความมั่งคั่ง (Wealth Base) ภาษีที่เก็บจากฐานความมั่งคั่ง ได้แก่ ภาษีโรงเรือน ภาษีที่ดิน ภาษีรถยนต์ ภาษีโรงงาน และ ภาษีมรดก

(4) ฐานสิทธิพิเศษในการประกอบการ ภาษีที่เก็บจากฐานสิทธิพิเศษในการประกอบการ ได้แก่ ค่าภาคหลวง อากรรังนกอีแอ่น

จำแนกตามมูลค่าหรือสภาพของสินค้า วิธีนี้แบ่งภาษีอากรออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

(1) ภาษีตามมูลค่า (Ad valorem Tax) หมายถึง ภาษีที่ใช้มูลค่าหรือราคาของสินค้าเป็นฐานในการจัดเก็บโดยไม่คำนึงว่าจำนวนหรือปริมาณสินค้าที่ซื้อขายจะเป็นเท่าใดส่วนใหญ่เก็บเป็นอัตราร้อยละของมูลค่าหรือราคาสินค้า เช่น เก็บภาษีน้ำมันในอัตราร้อยละ 15ของราคาขาย การเก็บภาษีตามวิธีนี้มูลค่าของภาษีจะมีมากถ้าราคาสินค้าที่เสนอขายสูง และในกรณีตรงกันข้ามจะต่ำถ้าราคาสินค้าที่เสนอขายนั้นต่ำ ตัวอย่างของภาษีตามมูลค่า ได้แก่ ภาษีมูลค่าเพิ่ม

(2) ภาษีตามสภาพหรือภาษีต่อหน่วย (Specific Tax) หมายถึง ภาษีที่ใช้จำนวน น้ำหนัก ปริมาณ ปริมาตรของสินค้าเป็นฐานในการจัดเก็บ โดยไม่คำนึงว่าราคาสินค้าจะเป็นเท่าใด เช่น เก็บภาษีบุหรี่ตามจำนวนซองหรือจำนวนห่อที่ขาย เก็บภาษีรถยนต์ตามจำนวนซี.ซี. ตัวอย่างของภาษีต่อหน่วย ได้แก่ ภาษีสุรา ภาษีน้ำมัน ภาษีไพ่

จำแนกตามอัตราภาษี วิธีนี้แบ่งภาษีอากรออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

(1) ภาษีอัตราคงที่ (Flat Rate) หมายความว่า มีการเก็บภาษีเพียงอัตราเดียว ไม่ว่าฐานภาษีจะสูงหรือต่ำเพียงใด เช่น ประมวลรัษฎากรกำหนดให้การขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไรต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะร้อยละ 3 ของรายรับ

(2) ภาษีอัตราก้าวหน้า (Progressive Rate) หมายความว่า มีการเก็บภาษีหลายอัตรา ฐานภาษียิ่งสูงยิ่งต้องเสียภาษีในอัตราสูง เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

(3) ภาษีอัตราถอยหลัง (Regressive Rate) หมายความว่า มีการเก็บภาษีหลายอัตราคล้ายการเก็บภาษีตามอัตราก้าวหน้า แต่ต่างกันตรงที่การเก็บภาษีในอัตราถอยหลัง ฐานภาษียิ่งสูงยิ่งเสียภาษีในอัตราต่ำ เช่น ภาษีบำรุงท้องที่ ที่ดินมีมูลค่าสูงก็ยิ่งเสียภาษีในอัตราเพิ่ม (Marginal Rate) ที่ต่ำกว่าเป็นภาษีที่ผู้เสียภาษีเสียภาษีในอัตราลดลงเมื่อฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปนิยามศัพท์ของภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลในการวิจัยครั้งนี้ว่าหมายถึงภาระภาษีทางตรงที่มีฐานภาษีจากรายได้ซึ่งผู้ประกอบการเป็นผู้แบกภาระด้วยตนเองไม่สามารถผลักภาระไปให้แก่ผู้อื่นได้

2.2.4 **สิทธิประโยชน์ทางภาษี**

สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรเป็นสิทธิประโยชน์ที่มีวัตถุประสงค์ในการลดภาระภาษีและเพิ่มอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ซึ่งมีบทบาทต่อการชักจูงการลงทุนทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศโดยการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อสนองเป้าหมายต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจของรัฐบาลและ

เป็นเครื่องมือในการจูงใจการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมที่รัฐบาลให้ความสำคัญและเป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ สิทธิประโยชน์ทางภาษีมีหลายประเภท ซึ่งอาจกล่าวถึงได้ดังนี้

(1) การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล (Reduced Corporate Income Tax Rate) เป็นการกำหนดอัตราภาษีที่ต่ำกว่าอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราปกติ ซึ่งมักจะลดอัตราดังกล่าวเป็นการชั่วคราว

(2) การใช้ขาดทุนสะสมเพื่อประโยชน์ทางภาษี (Loss Carry Forward) เป็นกรณีที่ยอมให้ใช้ขาดทุนสะสมไปหักจากยอดกำไรสุทธิก่อนคำนวณภาษีทั้งกรณีที่มีขาดทุนสะสมและในปีก่อนที่มีขาดทุนสะสมนั้น โดยมีผลให้อัตราภาษีที่แท้จริงที่ผู้ประกอบการที่ต้องเสียต่ำลง วิธีการนี้จะเป็นประโยชน์กับกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่เกิดผลขาดทุนในช่วงแรกของการดำเนินการ

(3) การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล (Tax Holidays) เป็นรูปแบบทั่วไปของสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิที่มีที่มาจากรายได้ของกิจการที่รัฐบาลให้การส่งเสริมโดยยกเว้นให้ชั่วคราวภายในชั่วระยะเวลาใด ๆ ซึ่งมักจะเป็นช่วงระยะเวลาเริ่มต้นของการประกอบการ

(4) ค่าเผื่อเงินลงทุน (Investment Allowances) หมายถึง จำนวนเงินที่ถูกหักออกจากเงินได้ที่ต้องเสียภาษีโดยมีจำนวนที่สูงกว่าค่าเสื่อมราคาตามปกติของสินทรัพย์ที่ใช้ในการลงทุน ค่าเผื่อเงินลงทุนมี 2 ประเภท ได้แก่

(4.1) การคิดค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง (Accelerated Depreciation) เป็นกรณีที่กิจการสามารถตัดบัญชีสินทรัพย์โดยคำนวณค่าเสื่อมราคาในระยะเวลาที่สั้นกว่าที่หลักการบัญชีที่กำหนดให้คำนวณค่าเสื่อมราคาตามอายุการใช้งานสินทรัพย์มีผลให้เกิดค่าใช้จ่ายที่นำไปหักจากรายได้ในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีในปีต้น ๆ ที่มีการนำสินทรัพย์มาลงทุนมากขึ้นกว่าปกติ ซึ่งมีผลให้กำไรสุทธิที่จะต้องนำไปคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลต่ำลงอันเป็นการลดภาระภาษีให้วิสาหกิจหรืออาจทำให้เกิดผลขาดทุนที่ไม่มีภาระภาษีเลยก็ได้

(4.2) การยอมให้หักต้นทุนเงินทุนเป็นหลายเท่าของต้นทุนจริง (Enhanced Deduction) ได้แก่การยอมให้วิสาหกิจนำเงินทุนที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดมาหักเป็นต้นทุนได้ 1.5 เท่าหรือ 2 เท่าของต้นทุนจริงเนื่องจากในช่วงแรกที่มีโครงการลงทุนมักมีค่าใช้จ่ายลงทุนที่สูงจึงยอมให้นำประโยชน์ดังกล่าวไปใช้ในการหักกลบกับภาระภาษีในอนาคต

(5) การให้หักค่าใช้จ่ายที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด (Deductions For Qualifying expenses) บางประเทศใช้วิธีนี้เพื่อกระตุ้นพฤติกรรมของนักลงทุนผ่านระบบภาษี โดยยอมให้นำค่าใช้จ่ายบางประเภทมาหักในทางภาษีได้มากกว่าค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงเช่น ยอมให้หักค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและพัฒนา ค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนา เป็นต้น (UNCTAD. 2000)

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปนิยามศัพท์ของสิทธิประโยชน์ทางภาษี ในการวิจัยครั้งนี้ได้ว่าหมายถึง สิทธิประโยชน์ที่ผู้ประกอบการได้รับจากภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ และ การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

2.3 **ภาษีเงินได้นิติบุคคล** (Corporate Income Tax)

2.3.1 **ความหมาย**

อรัญ ธรรมโน (2548 : 112) ได้กล่าวถึงความหมายของภาษีเงินได้นิติบุคคลไว้ว่าหมายถึงภาษีที่เรียกเก็บจากการประกอบการในรูปนิติบุคคล โดยปกติใช้กำไรสุทธิที่ได้รับจากการประกอบการในรอบระยะเวลา 1 ปีปฏิทินเป็นฐานในการจัดเก็บภาษี

2.3.2 **ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล**

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ได้แก่ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และหมายความรวมถึงนิติบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่ได้จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนี้

(1) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ได้แก่

(ก) บริษัท จำกัด บริษัทมหาชน จำกัด

(ข) ห้างหุ้นส่วนจำกัด

(ค) ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน

(2) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ ได้แก่

(ก) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและกระทำกิจการในที่อื่นๆ รวมทั้งในประเทศไทย

(ข) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและกระทำกิจการอื่นๆ รวมทั้งในประเทศไทยด้วย และกิจการที่กระทำนั้นเป็นกิจการขนส่งระหว่างประเทศ

(ค) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ มิได้ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่ได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) (3) (4) (5) หรือ (6) ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย

(จ) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย ตามมาตรา 76 วรรคสอง และมาตรา 76 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ได้จำหน่ายเงินกำไรหรือเงินประเภทอื่นที่กันไว้จากกำไร หรือถือได้ว่าเป็นเงินกำไรออกไปจากประเทศไทย

(ฉ) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศมีลูกจ้างหรือผู้ทำการแทนหรือผู้ทำการติดต่อ ในการประกอบกิจการในประเทศไทย ซึ่งเป็นเหตุให้ได้รับเงินได้หรือผลกำไรในประเทศไทย

(3) กิจการซึ่งดำเนินการเป็นทางค้าหรือหากำไร โดย

ก. รัฐบาลต่างประเทศ

ข. องค์การของรัฐบาลต่างประเทศ

ค. นิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ

(4) กิจการร่วมค้า(Joint Venture) ได้แก่ กิจการที่ดำเนินการร่วมกันเป็นทางค้าหรือหากำไร

(5) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการ ซึ่งมีรายได้แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศล

(6) นิติบุคคลที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร (กองฝึกอบรม กรมสรรพากร. 2546: 2-002)

2.3.3 ฐานภาษีเงินได้นิติบุคคล

ภาษีเงินได้นิติบุคคล คำนวณจากเงินได้ที่ใช้เป็นหลักฐานในการคำนวณภาษีคูณด้วยอัตราภาษีที่กำหนด ดังนั้นเงินได้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลหรือฐานภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้นโดยทั่วไปได้แก่กำไรสุทธิที่คำนวณตามเงื่อนไขที่กำหนด แต่เพื่อความเป็นธรรมและอุดช่องว่างในการจัดเก็บภาษีเงินได้ จึงได้มีการบัญญัติจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล จากเงินได้หรือฐานภาษีที่แตกต่างกันดังนี้

(1) กำไรสุทธิ

(2) ยอดรายได้ก่อนหักรายจ่าย

(3) เงินได้ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย

(4) การจำหน่ายเงินกำไรออกไปจากประเทศไทย (กรมสรรพากร. 2550. ออนไลน์)

2.3.4 หลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

ตามมาตรา 65 แห่งประมวลรัษฎากร ได้กำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิ ซึ่งคำนวณได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชี การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจะต้องใช้เกณฑ์สิทธิ หมายถึงให้นำรายได้ที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีใดแม้ว่าจะยังไม่ได้รับชำระในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น และนำรายจ่ายทั้งสิ้นที่เกี่ยวกับรายได้นั้นแม้จะยังมิได้จ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นมารวมคำนวณเป็นรายจ่ายของรอบระยะเวลาบัญชีนั้นมารวมคำนวณเป็นรายจ่ายของรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ในกรณีจำเป็นผู้มีเงินได้จะขออนุมัติต่ออธิบดีกรมสรรพากรเพื่อเปลี่ยนแปลงเกณฑ์สิทธิและวิธีการทางบัญชีเพื่อคำนวณรายได้และรายจ่ายตามเกณฑ์อื่นก็ได้ และเมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีแล้ว ให้ถือปฏิบัติ ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่อธิบดีกำหนดเป็นต้นไป (กองฝึกอบรม กรมสรรพากร. 2546 : 2-010)

2.3.5 อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

กรมสรรพากรได้กำหนดให้กิจการแต่ละประเภทเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราดังนี้ รายละเอียดตามตามตาราง 5

ตาราง 5 อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการแต่ละประเภท

ลักษณะกิจการ	ขั้นกำไรสุทธิ	อัตราภาษี (ร้อยละ)
1. กรณีทั่วไป	ทั้งจำนวน	30
2. กรณีลดอัตรา		
2.1บริษัทที่นำหลักทรัพย์มาจดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์ฯ ตั้งแต่ วันที่ 6 กันยายน 2544	ทั้งจำนวน	25
2.2 บริษัทที่นำหลักทรัพย์มาจดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์ตามข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยว่าด้วยการรับหลักทรัพย์จดทะเบียนใน "ตลาดหลักทรัพย์ใหม่" ตั้งแต่วันที่ 6 กันยายน 2544	ทั้งจำนวน	20
2.3 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท	0 – 1 ล้านบาท	15
	มากกว่า 1-3 ล้านบาท	25
สำหรับกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2547 เป็นต้นไป	มากกว่า 3 ล้านบาท	30
2.4 ธนาคารเฉพาะกำไรสุทธิส่วนที่ได้จากการประกอบกิจการวิเทศธนกิจ	ทั้งจำนวน	10
2.5 กิจการสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค	ทั้งจำนวน	10
2.6 กิจการนำเข้าส่งออกที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงพลังงานให้ค้าน้ำมันเชื้อเพลิง	ทั้งจำนวน	10
3. กรณีได้รับอนุมัติจากกรมสรรพากรให้เสียภาษีจากยอดรายรับให้เสียภาษีร้อยละ 5 ของรายรับ		

ที่มา : กรมสรรพากร. (2550). คำอธิบายการใช้อัตราภาษีในการคำนวณภาษี แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.50) : 2.

2.3.6 การยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เสียภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิจะต้องยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีดังนี้

(1) การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งรอบระยะเวลาบัญชี

จะต้องยื่นแบบแสดงรายการพร้อมชำระภาษี (ถ้ามี) ตามแบบ ภ.ง.ด.51 ภายใน 2เดือนนับจากวันสุดท้ายของทุก 6เดือนแรกของรอบระยะเวลาบัญชี

(2) การเสียภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิเมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี

ระยะเวลาบัญชีจะต้องยื่นแบบแสดงรายการพร้อมชำระภาษี (ถ้ามี) ตามแบบ ภ.ง.ด.50 ภายใน 150 วันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี (กรมสรรพากร. 2550. ออนไลน์)

จากแนวคิดข้างต้นสรุปได้ว่า ผู้ประกอบการ SMEs ที่ประกอบกิจการในลักษณะบริษัทจำกัดและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีหน้าที่ในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากฐานกำไรสุทธิโดยต้องคำนวณกำไรสุทธิที่ได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในประมวลรัษฎากรและมีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีปีละ 2ครั้งคือเสียภาษีครึ่งรอบระยะเวลาบัญชีและเสียภาษีเมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี

2.4 ค่าเสื่อมราคา (Depreciation)

2.4.1 ความหมาย

นภาวรรณ ธรมธัช (2538 : 289) ได้กล่าวถึงความหมายของค่าเสื่อมราคาไว้ว่า หมายถึงราคาทุนของสินทรัพย์ถาวรส่วนที่ถือเป็นค่าใช้จ่ายในแต่ละงวดมีลักษณะเป็นค่าใช้จ่ายที่กระจายออกจากราคาทุนในแต่ละงวดที่ได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์นั้น

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (2550 : ออนไลน์) กล่าวว่า ค่าเสื่อมราคาจัดว่าเป็นเงินทุนภายในที่สำคัญประเภทหนึ่ง สินทรัพย์ถาวรที่มีตัวตนเท่านั้นที่จะนำมาคำนวณค่าเสื่อมราคาเพราะค่าเสื่อมราคาเป็นการหักค่าใช้สินทรัพย์ถาวรในแต่ละปีเนื่องจากสินทรัพย์ถาวรต้องจ่ายซื้อเป็นเงินทุนจำนวนสูงแต่ใช้ได้หลายปี เมื่อใช้ไปจะมีการเสื่อมสภาพตามอายุการใช้ จึงต้องหักค่าเสื่อมราคาของการใช้เพื่อสะสมไว้ซื้อสินทรัพย์ถาวรชิ้นใหม่ ค่าเสื่อมราคาที่สะสมไว้นี้ เมื่อยังไม่ได้นำไปซื้อสินทรัพย์ถาวรชิ้นใหม่สามารถนำมาใช้เป็นเงินทุนสำหรับหมุนเวียนในกิจการได้ การคิดค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ถาวรมีหลายวิธี ค่าเสื่อมราคาที่ได้ในแต่ละวิธีก็จะทำให้มีเงินทุนภายในสะสมเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนแตกต่างกัน แต่เมื่อกิจการได้เลือกวิธีการคำนวณค่าเสื่อมราคาวิธีใดแล้วก็จำเป็นต้องใช้วิธีนั้นอย่างสม่ำเสมอทุกงวดบัญชีจะเปลี่ยนแปลงวิธีการคำนวณได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากร

2.4.2 วิธีคิดค่าเสื่อมราคา

อังครัตน์ เพียบจริยวัฒน์, รวีวัลย์ ภิยโยพนากุล และ สุภาพร เชิงเอี่ยม (2543 : 4-6) ได้สรุปวิธีคิดค่าเสื่อมราคาไว้หลายวิธี คือ

(1) วิธีคิดค่าเสื่อมราคาตามระยะเวลา

(1.1) วิธีเส้นตรง (Straight - Line Depreciation) เป็นวิธีคิดค่าเสื่อมราคาโดยเฉลี่ยมูลค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ให้เป็นค่าเสื่อมราคาในแต่ละปีเท่า ๆ กัน ตลอดอายุการใช้งานของสินทรัพย์ถาวรนั้น ๆ สูตรในการคำนวณมีดังนี้

$$\text{ค่าเสื่อมราคาต่อปี} = \frac{(\text{ราคาทุนของสินทรัพย์} - \text{ราคาซาก})}{\text{อายุการใช้งาน}}$$

(1.2) วิธีอัตราลดลง (Decreasing-Charge Method) เป็นวิธีคิดค่าเสื่อมราคาในจำนวนที่ลดลงตลอดเวลาที่ใช้สินทรัพย์ กล่าวคือจะคิดค่าเสื่อมราคาในปีแรกๆ ของการให้งานมากกว่าปีหลังๆ ของการใช้งานซึ่งเหมาะสำหรับสินทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพสูงในระยะแรกและประโยชน์ที่ให้ในระยะหลังไม่แน่นอนหรือสินทรัพย์ที่ขึ้นอยู่กับสมัยนิยมการให้วิธีนี้จะทำให้ค่าใช้จ่ายในการใช้สินทรัพย์นั้นมีจำนวนที่สม่ำเสมอตลอดอายุการให้งาน วิธีอัตราลดลงมีหลายวิธีดังต่อไปนี้

(1.2.1) วิธีผลรวมจำนวนปี (Sum-of-the-Years-Digits Method) เป็นวิธีคำนวณค่าเสื่อมราคาแต่ละปีโดยนำอัตราส่วนระหว่างอายุการใช้งานที่เหลือของแต่ละปีและผลรวมของอายุการใช้งานที่เหลือของแต่ละปีไปคูณมูลค่าสินทรัพย์หลังจากหักราคาซาก สูตรในการคำนวณมีดังนี้

$$\text{ค่าเสื่อมราคาต่อปี} = \frac{\text{อายุการใช้งานที่เหลือของแต่ละปี} \times (\text{มูลค่าสินทรัพย์}-\text{ราคาซาก})}{\text{ผลรวมจำนวนอายุการใช้งานที่เหลือของแต่ละปี}}$$

(1.2.2) วิธียอดลดลงทวีคูณ (Double – Declining – Balance Method) เป็นวิธีคิดค่าเสื่อมราคาแบบอัตราเร่ง คือ คิดเป็น 2 เท่าของวิธี Straight - Line และค่าเสื่อมราคาแต่ละปีก็จะนำจำนวน 2 เท่า ของวิธีเส้นตรงนี้ ไปคูณกับมูลค่าเครื่องจักรที่หักค่าเสื่อมราคาแต่ละปีออกแล้ว สูตรในการคำนวณมีดังนี้

$$\text{ค่าเสื่อมราคาต่อปี} = (2\text{x อัตราร้อยละตามวิธีเส้นตรง}) \times \text{ราคาตามบัญชี}$$

(1.3) วิธีอัตราเพิ่มขึ้น (Increasing – Charge Method) เป็นวิธีคิดค่าเสื่อมราคาในจำนวนที่เพิ่มขึ้นตลอดเวลาที่ใช้สินทรัพย์ กล่าวคือจะคิดค่าเสื่อมราคาในปีหลัง ๆ ของการใช้งาน

มากกว่าปีแรก ๆ ของการใช้งาน วิธีนี้เป็นวิธีการคำนวณค่าเสื่อมราคาโดยนำเอาแนวความคิดว่าเงินมีค่าตามเวลามาคำนึงด้วย

(2) วิธีคิดค่าเสื่อมราคาตามการใช้งาน (Use- Factor Method)

(2.1) วิธีตามชั่วโมงการทำงานหรือตามจำนวนผลผลิต (Service - Hour or Productive – Output Method) เป็นวิธีคิดค่าเสื่อมราคาตามความเป็นจริง ตามจำนวนหน่วยที่ผลิตได้ (หน่วยของสินค้าที่ผลิตโดยใช้เครื่องจักรนั้น) ในแต่ละงวด ดังนั้น จึงต้องคำนวณว่าเครื่องจักรนี้ตลอดอายุจะสามารถผลิตผลผลิตได้รวมทั้งหมดกี่หน่วย และแต่ละหน่วยของผลผลิตจะทำให้เครื่องจักรเสื่อมราคาเท่าใด จากนั้นจะสามารถหาได้ว่าแต่ละงวดการผลิต จะเกิดค่าเสื่อมราคาของเครื่องจักรนี้เท่าใด สูตรในการคำนวณมีดังนี้

$$\text{ค่าเสื่อมราคาต่อหน่วย} = \frac{\text{มูลค่าของสินทรัพย์} - \text{ราคาซาก}}{\text{จำนวนชั่วโมงการทำงานหรือจำนวนผล}}$$

ค่าเสื่อมราคาต่อปี = ค่าเสื่อมราคาต่อหน่วย x ชั่วโมงการทำงานหรือผลผลิตจริงที่ทำได้

จากแนวคิดข้างต้นสรุปได้ว่า วิธีการคิดค่าเสื่อมราคามีได้หมายวิธีเช่น คิดค่าเสื่อมราคาตามระยะเวลา คิดค่าเสื่อมราคาตามการใช้งานเป็นต้น ซึ่งแต่ละวิธีก็จะทำให้มีเงินทุนภายในสะสมเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนต่างกัน

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จุฑาทอง จารุมิลินท (2547) ได้ศึกษาถึงหลักการและเหตุผลของการจัดมาตรการภาษี พบว่าอัตราภาษีเงินได้มีผลโดยตรงต่อกำไรสุทธิของธุรกิจ ซึ่งจะมีผลต่อการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ เครื่องจักรและการจ้างแรงงานของกิจการ และการลดลงของอัตราภาษีเงินได้มีผลโดยตรงต่อการเจริญเติบโตของธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญและยังมีผลต่อแรงจูงใจในการลงทุนการผลิตของอุตสาหกรรมและการบริโภคสินค้าแต่ละประเภท การลดอัตราภาษีทำให้ผลของภาษีต่อการตัดสินใจของธุรกิจลดลง ซึ่งจะทำให้การเคลื่อนย้ายทรัพยากรของธุรกิจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและเมื่อมีการลดอัตราภาษี ธุรกรรมที่ถูกกระทำเพื่อหลบเลี่ยงภาษีก็จะลดลง ทรัพยากรของบุคคลและธุรกิจจะสามารถถูกเปลี่ยนไปทำในสิ่งที่มีประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้น รวมทั้งธุรกรรมที่หน่วยจัดเก็บภาษีกระทำเพื่อลดช่องว่างของการเสียภาษีที่ถูกต้องและการหลบหนีภาษีของผู้เสียภาษี(Tax gap) ก็จะลดลงและถูกเปลี่ยนไปทำในสิ่งที่มีประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้น

รุ่งทิวา ขุนทิพย์ (2547) ศึกษาถึงการประเมินผลการใช้ประโยชน์จากมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุน SMEs ผลการศึกษา พบว่าผู้ประกอบการที่จัดตั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทราบถึงมาตรการภาษีที่สนับสนุน SMEs เกี่ยวกับมาตรการทางตรงในเรื่องการปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติ-บุคคล ซึ่งได้มีการนำอัตราภาษีที่เป็นประโยชน์ไปใช้ในการเสียภาษีงบการเงินปี 2545 และในเรื่องการคำนวณหักค่าสึกหรอหรือเสื่อมราคาเบื้องต้นในอัตราพิเศษ พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ทราบเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติ แต่ไม่ได้มีการนำไปปฏิบัติใช้กับงบการเงินปี 2545 สำหรับมาตรการทางอ้อมในเรื่องมาตรการภาษีในการสนับสนุนธุรกิจเงินร่วมลงทุน ส่วนใหญ่ไม่ทราบเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติ และจากการศึกษาการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือธุรกิจประเภทการผลิตเครื่องเรือนและเครื่องใช้ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาการดำเนินงานเฉพาะบริษัทจำกัดที่มีทุนจดทะเบียนและชำระแล้ว ตั้งแต่ 20 ล้านบาทขึ้นไป จำนวน 7 โรงงาน จากงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงิน พบว่า ทั้ง 7 โรงงานไม่ได้นำมาตรการทางภาษีเพื่อสนับสนุน SMEsที่เป็นมาตรการเกี่ยวกับการให้สิทธิประโยชน์ในการคำนวณหักค่าสึกหรอหรือค่าเสื่อมราคาในเบื้องต้นในอัตราพิเศษมาใช้กับงบการเงินปี 2545

โกมล แก้วบุญส่ง (2546) ศึกษาเรื่องมาตรการในทางภาษีอากรเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม : ศึกษากรณีมาตรการในทางภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร พบว่ามาตรการในทางภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรที่รัฐบาลประกาศใช้เพื่อให้การส่งเสริมแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยมีความไม่ชัดเจนเพียงพอและไม่ก่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อกลุ่มผู้ประกอบการดังกล่าวเนื่องจากการปรับลดอัตราภาษีและจำนวนภาษีนั้นมีจำนวนต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับมาตรการในทางภาษีอากรที่รัฐให้การส่งเสริมแก่กิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนและกิจการสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค(ROH) ซึ่งไม่มีความเพียงพอต่อการส่งเสริมและเสริมสร้างความแข็งแกร่งและความเติบโตของ SME อีกทั้งมาตรการที่กำหนดยังขาดหลักประกันในความชัดเจนที่เพียงพอต่อการปรับใช้สิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบการ และเป็นกรณีของมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับลักษณะหรือรูปแบบของภาษีอากรที่ดีนอกจากนี้มาตรการดังกล่าวยังสร้างความไม่เป็นธรรมให้เกิดขึ้นกับผู้ประกอบการ SMEs เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับมาตรการในทางภาษีเงินได้นิติบุคคลที่รัฐกำหนดเพื่อให้การส่งเสริมและสนับสนุนแก่กิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนและกิจการROH ซึ่งกิจการทั้งสองจะได้รับสิทธิประโยชน์ในทางภาษีอากรที่ดีกว่าสิทธิประโยชน์ที่ให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จักรวงศ์ ใจแจ้ง (2547) ศึกษาเรื่องผลการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่มีต่อการกระจายรายได้ เนื่องจากการผลิตสินค้าและบริการส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียงทำให้เกิดปัญหาความแออัดทางด้านประชากร การจราจรและปัญหาอื่นๆตามมาด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนโดยการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่แตกต่างกันในแต่ละเขตการลงทุนเพื่อการกระจายการลงทุนสู่ส่วนภูมิภาค วัตถุประสงค์ใน

การศึกษาคือเพื่อศึกษาผลการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีว่าส่งผลต่อการกระจายรายได้หรือไม่ โดยอาศัยข้อมูลทุติยภูมิ ระหว่างปีพ.ศ.2532 – 2545 มาวิเคราะห์เชิงพรรณนาเพื่อให้ทราบถึงการกระจายการลงทุน และใช้ค่าสัมประสิทธิ์จีนี่ในการวัดการกระจายรายได้ของครัวเรือนในแต่ละภูมิภาคทั้งก่อนและหลังการได้รับการส่งเสริมการลงทุน ผลการศึกษาพบว่าหลังจากมีการใช้มาตรการส่งผลให้เกิดการกระจายการลงทุนไปยังเขตการลงทุนที่ 3 มากขึ้น การกระจายรายได้ของครัวเรือนทั้งประเทศและแยกตามภูมิภาคดีขึ้นเพียงเล็กน้อย โดยค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในด้านการกระจายรายได้ของครัวเรือนทั้งประเทศดีขึ้น หากมองแต่ละภาค ปี 2543พบว่า กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการกระจายรายได้ดีขึ้น ภาคเหนือ ภาคใต้ และ ภาคกลาง มีการกระจายรายได้เลวลง ปี 2545 กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการกระจายรายได้ดีขึ้น ส่วนภาคเหนือมีการกระจายรายได้เลวลง

สุเพ็ญศรี วิเศษพาณิชย์ (2545) ศึกษาเรื่อง ภาระภาษีของครัวเรือนจำแนกตามชั้นของรายได้ในช่วงปี พ.ศ.2539 – 2543 โดยทำการศึกษาในเรื่องของภาระภาษีทั้งทางตรงและภาษีทางอ้อมจำแนกตามครัวเรือนตามชั้นรายได้ตามภูมิภาคด้วยการคำนวณภาระภาษีของครัวเรือนเทียบกับรายได้ของครัวเรือนที่เป็นตัวเงินเฉลี่ยต่อปี ผลการศึกษาพบว่า ในส่วนของภาระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นภาษีทางตรงพบว่าโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีลักษณะก้าวหน้า คือ ครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำจะเสียภาษีในอัตราที่น้อยกว่าครัวเรือนที่มีรายได้สูงเมื่อคิดคำนวณในภาพรวมทั้งประเทศแล้ว กลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำที่สุดจะรับภาระภาษีน้อยมากจนไม่สามารถคิดคำนวณออกมาได้ ส่วนกลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้สูงสุดจะรับภาระภาษีในสัดส่วนเฉลี่ยสำหรับสามปีที่ทำการศึกษาเป็นร้อยละ 1.80,1.35 และ 1.37 ของรายได้ตามลำดับ สำหรับภาระภาษีของกลุ่มครัวเรือนที่อยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑลจะรับภาระภาษีในสัดส่วนที่สูงกว่าภาคอื่น ๆ ในส่วนของภาษีภาระภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งเป็นภาษีทางอ้อมพบว่า โครงสร้างภาษีมูลค่าเพิ่มมีลักษณะก้าวหน้าคือ ครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำจะรับภาระภาษีน้อยกว่าครัวเรือนที่มีรายได้สูง เนื่องจากครัวเรือนที่มีรายได้สูงจะมีค่าใช้จ่ายที่สูงกว่าครัวเรือนที่มีรายได้น้อย และ ครัวเรือนที่มีรายได้น้อยจะใช้จ่ายในสินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพขั้นพื้นฐานซึ่งได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่เมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วพบว่ากรุงเทพฯ และปริมณฑลรับภาระภาษีในสัดส่วนที่ต่ำกว่าหรือเกือบต่ำกว่าภาคอื่น ๆ ของประเทศ

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่องผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการ : กรณีศึกษาอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกาย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สูตรและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการผลิตเครื่องแต่งกายที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200 ล้านบาท ซึ่งได้จดทะเบียนจัดตั้งเป็นนิติบุคคลในปี2536-2545 จำนวนทั้งสิ้น 1,410 ราย (ข้อมูลจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ประมวลผลโดยบริษัทบิซิเนสออนไลน์ จำกัด (มหาชน) ณ วันที่ 5 พฤษภาคม 2550) โดยแบ่งเป็นกิจการขนาดย่อมคือกิจการผลิตเครื่องแต่งกายที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน 50ล้านบาท จำนวน 1,356 ราย และกิจการขนาดกลางคือกิจการผลิตเครื่องแต่งกายที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินเกินกว่า 50 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท จำนวน 54 ราย ตามตาราง 6 ดังนี้

ตาราง 6 จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา

หน่วย : จำนวนราย

ปีที่จดทะเบียน	กิจการขนาดย่อม	กิจการขนาดกลาง	รวมประชากรทั้งหมด
ปี 2536	85	8	93
ปี 2537	81	12	93
ปี 2538	97	6	103
ปี 2539	84	2	86
ปี 2540	97	4	101
ปี 2541	117	3	120
ปี 2542	163	9	172
ปี 2543	197	6	203
ปี 2544	213	2	215
ปี 2545	222	2	224
รวม	1,356	54	1,410

ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ประมวลผลโดยบริษัทบิซิเนสออนไลน์ จำกัด (มหาชน). 2550. (ออนไลน์)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จาก กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมสรรพากร และ บริษัทบิซิเนสออนไลน์ จำกัด (มหาชน) โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบบันทึกที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมาเองเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลตามตัวแปรที่ศึกษาได้แก่

1.แบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของ SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกาย ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ลักษณะการประกอบกิจการ ที่ตั้งสถานประกอบการ ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ และกำไรหรือขาดทุนสุทธิ ในปี 2545 – 2548

2.แบบบันทึกข้อมูล รายได้ มูลค่าสินทรัพย์ถาวรประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักร ในปี 2545 – 2548

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัย และ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แล้วรวบรวมข้อมูลมาใช้เป็นกรอบในการสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. สร้างแบบบันทึกข้อมูลให้ครอบคลุมตัวแปรและจุดมุ่งหมายที่ต้องการศึกษา

3. นำตารางบันทึกข้อมูลฉบับร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

4. ปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับการแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่นำมาใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งผู้วิจัยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้แบบบันทึกที่ได้สร้างขึ้นในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 4 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 13 พฤษภาคม 2550 – 10 มิถุนายน 2550

4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลมาแล้ว ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาดำเนินการดังต่อไปนี้

1. นำข้อมูลทุติยภูมิที่ได้มาตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล
2. เลือกข้อมูลที่ครบถ้วนเพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของ SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกาย กระทำโดยการบรรยายและใช้สถิติการแจกแจงความถี่ และ ค่าร้อยละ

2. การวิเคราะห์ผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อภาระภาษีของผู้ประกอบการกิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อม กระทำโดยการบรรยายและใช้สถิติ อัตราส่วน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน และมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ดังนี้

2.1. ผลจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ

ขั้นที่ 1 คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ

2.2. ผลจากการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

ขั้นที่ 1 คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล แยกพิจารณาเป็น 2 กรณี

(1) อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิ

(2) อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้

5. สูตรและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สูตรที่ใช้ในการคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิ และ อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้ มีดังนี้

1. ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษใช้เพื่อวิเคราะห์ผลของการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ คำนวณจากสูตรดังนี้

$$Ts = D \times Tr$$

เมื่อ Ts แทน ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ

D แทน ค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์

Tr แทน อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

โดยค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์คำนวณได้ดังนี้

$$D = (A \times Dr)$$

เมื่อ D แทน ค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์

A แทน มูลค่าสินทรัพย์ถาวร

Dr แทน อัตราค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์

2. **อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิ ใช้เพื่อวิเคราะห์ผลของการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล** โดยนำภาษีเงินได้นิติบุคคลมาหาอัตราส่วนต่อกำไรสุทธิ เนื่องจากกำไรสุทธิเป็นฐานภาษีของภาษีเงินได้นิติบุคคล เพื่อพิจารณาว่าการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล ส่งผลให้ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการกิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมในแต่ละปีที่ทำการศึกษามีอัตราภาษีที่แท้จริงเป็นร้อยละเท่าใด คำนวณจากสูตรดังนี้

$$Tbp = \frac{CIT}{P} \times 100$$

เมื่อ Tbp แทน อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิ

CIT แทน ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล

p แทน กำไรสุทธิ

3. **อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้ เพื่อพิจารณาว่าในแต่ละปีที่ทำการศึกษาภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลผู้ประกอบการมีอัตราคิดเป็นร้อยละเท่าใดเมื่อเทียบกับรายได้เพื่อจะได้ทราบว่าผู้ประกอบการกิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อม มีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลมากน้อยกว่ากันอย่างไร** คำนวณจากสูตรดังนี้

$$Tbi = \frac{CIT}{I} \times 100$$

เมื่อ Tbi แทน อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล

CIT แทน ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล

I แทน รายได้

โดยภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลคำนวณได้ดังนี้

$$CIT = (P \times Tr)$$

เมื่อ CIT แทน ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล

P แทน กำไรสุทธิ

Tr แทน อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1 ค่าร้อยละ (Percentage) เป็นสัดส่วนที่เทียบฐานเป็น 100 หรือเปรียบเทียบกับ 100 โดยแบ่งข้อมูลออกเป็น 100 ส่วน คำนวณจากสูตรดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ .2543 : 18)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละหรือ % (Percentage)

f แทน ความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมดหรือจำนวนประชากร

2. ตัวกลางเลขคณิต (Arithmetic mean) หรือค่าเฉลี่ย (Mean) คือค่าที่ได้จากการเอาผลรวมของข้อมูลทั้งหมดหารด้วยจำนวนข้อมูลทั้งหมด คำนวณจากสูตรดังนี้ (Taro Yamane. 1967: 37)

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน ตัวกลางเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์ความแตกต่างภายในกลุ่มด้วยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจะคำนวณจากข้อมูลทุกตัวในชุดนั้นจึงวิเคราะห์ความแตกต่างภายในกลุ่มได้ละเอียดคำนวณจากสูตร (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์.2543: 61)

$$SD = \sqrt{\frac{\sum (X - \overline{X})^2}{n}}$$

เมื่อ SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน ข้อมูลแต่ละตัว

$\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum (X - \overline{X})$ แทน ผลรวมของค่าเบี่ยงของข้อมูลแต่ละตัว

n แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการ : กรณีศึกษาอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกาย มีเนื้อหาดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล
2. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1. ข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกาย

ตอนที่ 2. ผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการกิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อม แบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

2.1 ผลจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ

2.1.1 การคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ

2.1.2 ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ

2.2 ผลจากการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

2.2.1 ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล

2.2.2 อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลแยกพิจารณาเป็น 2 กรณี

(1) อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิ

(2) อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้

2. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ประกอบการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งแทนค่าต่าง ๆ ดังนี้

$\overline{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
%	แทน	ร้อยละ
Ts	แทน	ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ
D	แทน	ค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์
Tr	แทน	อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล
Tbp	แทน	อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิ
Tbi	แทน	อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้
P	แทน	กำไรสุทธิ
CIT	แทน	ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล
I	แทน	รายได้

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ผลสรุปดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกาย

ข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกายสามารถสรุปได้ดังตาราง 7 - 9

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของ SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกายแยกตามลักษณะการประกอบกิจการและที่ตั้งสถานประกอบการ

ที่ตั้งสถานประกอบการ	บริษัทจำกัด		ห้างหุ้นส่วนจำกัด		หสน.		รวม	
	ราย	%	ราย	%	ราย	%	ราย	%
กรุงเทพฯ และปริมณฑล (1)	803	56.9	209	14.8	2	0.1	1,014	71.9
ภาคใต้	32	2.3	111	7.9	0	0	143	10.1
ภาคตะวันออก	69	4.9	42	3.0	0	0	111	7.9
ภาคเหนือ	44	3.1	27	1.9	0	0	71	5.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	33	2.4	6	0.4	0	0	39	2.8
ภาคกลาง	21	1.5	11	0.8	0	0	32	2.3
รวม	1,002	71.1	406	28.8	2	0.1	1,410	100

ที่มา : บริษัทบิซิเนส ออนไลน์ จำกัด (มหาชน)

หมายเหตุ (1) กรุงเทพมหานคร,นครปฐม, ปทุมธานี, สมุทรปราการ,สมุทรสาคร, นนทบุรี

จากตาราง 7 แสดงจำนวนและร้อยละของ SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกายแยกตามลักษณะการประกอบกิจการและที่ตั้งสถานประกอบการดังนี้

จากการศึกษาพบว่าSMEsที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องแต่งกายมีที่ตั้งสถานประกอบการในกรุงเทพฯ และปริมณฑลมากที่สุด จำนวน 1,014 ราย (คิดเป็นร้อยละ 71.9) รองลงมามีที่ตั้งสถานประกอบการในภาคใต้ จำนวน 143 ราย (คิดเป็นร้อยละ 10.1) ภาคตะวันออก จำนวน 111 ราย (คิดเป็นร้อยละ 7.9 ราย) ภาคเหนือ จำนวน 71 ราย (คิดเป็นร้อยละ 5.0) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 39 ราย (คิดเป็นร้อยละ 2.8) และมีที่ตั้งสถานประกอบการในภาคกลางน้อยที่สุดจำนวน 32 ราย (คิดเป็นร้อยละ 2.3) ตามลำดับ ในด้านลักษณะการประกอบกิจการนั้นมีลักษณะการประกอบกิจการเป็นบริษัทจำกัดมากที่สุดจำนวน 1,002 ราย (คิดเป็นร้อยละ 71.1) รองลงมามีลักษณะการประกอบกิจการเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดจำนวน 406 ราย (คิดเป็นร้อยละ 28.8) และมีลักษณะการประกอบกิจการเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลน้อยที่สุดจำนวน 2ราย (คิดเป็นร้อยละ0.1) ตามลำดับ โดยทุกภาคมีลักษณะการประกอบกิจการเป็นบริษัทจำกัดมากที่สุด มีเพียงภาคใต้เท่านั้นที่มีลักษณะการประกอบกิจการเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดมากที่สุด ส่วนห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลมีที่ตั้งสถานประกอบการในกุรงเทพฯ และปริมณฑลเท่านั้น

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของ SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกายแยกตามทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ และ กำไรหรือขาดทุนสุทธิ ในปี 2545 – 2548

รายการ	ปี 2545		ปี2546		ปี 2547		ปี 2548		เฉลี่ยต่อปี	
	ราย	%	ราย	%	ราย	%	ราย	%	ราย	%
ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว										
ไม่เกิน 5 ล้านบาท	1,225	86.9	1,206	85.5	1,190	84.4	1,170	83.0	1,198	84.9
มากกว่า 5 - 40 ล้านบาท	161	11.4	178	12.6	192	13.6	209	14.8	185	13.1
มากกว่า 40 - 80 ล้านบาท	13	0.9	14	1.0	15	1.1	17	1.2	15	1.1
มากกว่า 80 - 100 ล้านบาท	5	0.4	5	0.4	6	0.4	7	0.5	5	0.4
มากกว่า 100 ล้านบาท	6	0.4	7	0.5	7	0.5	7	0.5	7	0.5
รวม	1,410	100	1,410	100	1,410	100	1,410	100	1,410	100
มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ										
ไม่เกิน 1ล้านบาท	1,002	71.1	968	68.7	965	68.4	962	68.2	974	69.1
มากกว่า 1 - 25 ล้านบาท	343	24.3	364	25.8	363	25.8	360	25.6	357	25.3
มากกว่า 25 - 50 ล้านบาท	28	2.0	33	2.4	38	2.7	34	2.4	33	2.3
มากกว่า 50 - 100 ล้านบาท	21	1.5	26	1.8	23	1.6	28	2.0	25	1.8
มากกว่า100 - 150 ล้านบาท	6	0.4	9	0.6	8	0.6	13	0.9	9	0.6
มากกว่า150 - 200 ล้านบาท	10	0.7	10	0.7	13	0.9	13	0.9	12	0.9
รวม	1,410	100	1,410	100	1,410	100	1,410	100	1,410	100
กำไรหรือขาดทุนสุทธิ										
กำไรสุทธิ	**785**	**55.7**	**864**	**61.3**	**909**	**64.5**	**840**	**59.6**	**850**	**60.3**
ไม่เกิน 3 ล้านบาท	725	51.4	796	56.5	830	58.9	766	54.3	779	55.3
มากกว่า3 - 20 ล้านบาท	42	3.0	54	3.8	59	4.2	52	3.7	52	3.7
มากกว่า20 - 60 ล้านบาท	14	1.0	10	0.8	15	1.1	15	1.1	14	1.0
มากกว่า60 - 100 ล้านบาท	3	0.2	2	0.1	3	0.2	3	0.2	3	0.2
มากกว่า 100 ล้านบาท	1	0.1	2	0.1	2	0.1	4	0.3	2	0.1
ขาดทุนสุทธิ	**539**	**38.2**	**518**	**36.7**	**481**	**34.1**	**446**	**31.6**	**496**	**35.2**
หยุดประกอบกิจการ	**86**	**6.1**	**28**	**2.0**	**20**	**1.4**	**124**	**8.8**	**64**	**4.5**
รวม	1,410	100	1,410	100	1,410	100	1,410	100	1,410	100

ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า และ บริษัทบิซิเนส ออนไลน์ จำกัด (มหาชน)

จากตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละของ SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกายแยกตามทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ และ กำไรหรือขาดทุนสุทธิ ในปี 2545 – 2548 ดังนี้

ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว จากการศึกษาพบว่า

ในปี2545-2548 มีจำนวน SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องแต่งกายที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท มากที่สุดเฉลี่ยต่อปี 1,198 ราย (คิดเป็นร้อยละ84.9) รองลงมามีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว มากกว่า 5 – 40 ล้านบาทเฉลี่ยต่อปี 185 ราย (คิดเป็นร้อยละ 13.1) และมีจำนวน SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกายที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว มากกว่า 80 –100 ล้านบาท น้อยที่สุดเฉลี่ยต่อปี 5 ราย (คิดเป็นร้อยละ 0.4) ตามลำดับ

มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ จากก เรศึกษาพบว่า

ในปี2545-2548 มีจำนวน SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องแต่งกายที่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิไม่เกิน 1 ล้านบาท มากที่สุดเฉลี่ยต่อปี 974 ราย (คิดเป็นร้อยละ 69.1) รองลงมามีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ มากกว่า 1- 25 ล้านบาท เฉลี่ยต่อปี 357 ราย (คิดเป็นร้อยละ 25.3) และมีจำนวน SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกายที่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ100 -150 ล้านบาท น้อยที่สุดเฉลี่ยต่อปี 9 ราย (คิดเป็นร้อยละ 0.6) ตามลำดับ

กำไรหรือขาดทุนสุทธิ จากการศึกษาพบว่า

ในปี 2545 - 2548 มีจำนวน SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องแต่งกายมีผลกำไรสุทธิมากที่สุดเฉลี่ยต่อปี 850ราย(คิดเป็นร้อยละ 60.3) โดยมีผลกำไรสุทธิไม่เกิน 3ล้านบาท มากที่สุดเฉลี่ยต่อปี 779 ราย (คิดเป็นร้อยละ 55.3) รองลงมีผลขาดทุนสุทธิเฉลี่ยต่อปี 496 ราย (คิดเป็นร้อยละ35.2) และ มีจำนวนกิจการที่หยุดประกอบกิจการเฉลี่ย 64 ราย (คิดเป็นร้อยละ 4.5) ตามลำดับ

ตาราง 9 การเปลี่ยนแปลงของจำนวน SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกาย แยกตามทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว สินทรัพย์ถาวรสุทธิ และ กำไรหรือขาดทุนสุทธิ ในปี 2545 – 2548

หน่วย : ราย [ร้อยละ]

รายการ	2545	2546	เปลี่ยนแปลง		2547	เปลี่ยนแปลง		2548	เปลี่ยนแปลง	
	(1)	(2)	(2)-(1) = (3)		(4)	(4)–(2)= (5)		(6)	(6)–(4) =(7)	
ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว										
ไม่เกิน 5 ล้านบาท	1,225	1,206	-19	[-1.6]	1,190	-16	[-1.3]	1,170	-20	[-1.7]
มากกว่า 5 –40ล้านบาท	161	178	17	[10.6]	192	14	[7.9]	209	17	[8.9]
มากกว่า 40 – 80ล้านบาท	13	14	1	[7.7]	15	1	[7.1]	17	2	[13.3]
มากกว่า80 -100ล้านบาท	5	5	0	[0.0]	6	1	[20.0]	7	1	[16.7]
มากกว่า100 ล้านบาท	6	7	1	[16.7]	7	0	[0.0]	7	0	[0.0]
รวม	1,410	1,410	0	[0.0]	1,410	0	[0.0]	1,410	0	[0.0]
มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ										
ไม่เกิน 1ล้านบาท	1,002	968	-34	[-3.4]	965	-3	[-0.3]	962	-3	[-0.3]
มากกว่า 1- 25ล้านบาท	343	364	21	[6.1]	363	-1	[-0.3]	360	-3	[-0.8]
มากกว่า 25- 50ล้านบาท	28	33	5	[17.9]	38	5	[15.2]	34	-4	[-10.5]
มากกว่า50 -100ล้านบาท	21	26	5	[23.8]	23	-3	[-11.5]	28	5	[21.7]
มากกว่า100 -150ล้านบาท	6	9	3	[50.0]	8	-1	[-11.1]	13	5	[62.5]
มากกว่า150-200ล้านบาท	10	10	0	[0.0]	13	3	[30.0]	13	0	[0.0]
รวม	1,410	1,410	0	[0.0]	1,410	0	[0.0]	1,410	0	[0.0]
กำไรหรือขาดทุนสุทธิ										
กำไรสุทธิ	**785**	**864**	**79**	**[10.1]**	**909**	**45**	**[5.2]**	**840**	**-69**	**[-7.6]**
ไม่เกิน 3ล้านบาท	725	796	71	[9.8]	830	34	[4.3]	766	-64	[-7.7]
มากกว่า 3 - 20ล้านบาท	42	54	12	[28.6]	59	5	[9.3]	52	-7	[-11.9]
มากกว่า 20- 60ล้านบาท	14	10	-4	[-28.6]	15	5	[50.0]	15	0	[0.0]
มากกว่า60-100ล้านบาท	3	2	-1	[-33.3]	3	1	[50.0]	3	0	[0.0]
มากกว่า100ล้านบาท	1	2	1	[100]	2	0	[0.0]	4	2	[100]
ขาดทุนสุทธิ	**539**	**518**	**-21**	**[-3.9]**	**481**	**-37**	**[-7.1]**	**446**	**-35**	**[-7.3]**
หยุดประกอบกิจการ	**86**	**28**	**-58**	**[-67.4]**	**20**	**-8**	**[-28.6]**	**124**	**104**	**[520]**
รวม	1,410	1,410	0	[0.0]	1,410	0	[0.0]	1,410	0	[0.0]

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 9 แสดงการเปลี่ยนแปลงของจำนวน SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกายแยกตามทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว สินทรัพย์ถาวรสุทธิ และ กำไรหรือขาดทุนสุทธิ ในปี2545 – 2548 ดังนี้

ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว จากการศึกษาพบว่า ในปี 2546–2548 มีแนวโน้มที่จะมีจำนวน SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องแต่งกายที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วสูงขึ้น โดยกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน5ล้านบาทมีจำนวนลดลงทุกปีและกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5-40 ล้านบาทมีจำนวนเพิ่มขึ้นมากที่สุด ส่วนกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วในระดับที่มากกว่า 40 ล้านบาทมีจำนวนเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ จากการศึกษาพบว่ามีแนวโน้มที่จะมีจำนวน SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องแต่งกายที่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิสูงขึ้น โดยในปี2546 มีกิจการที่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิไม่เกิน 1 ล้านบาทลดลงจากปี 2545 จำนวน 34 ราย (คิดเป็นร้อยละ 3.4) และมีกิจการที่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิมากกว่า 1- 25 ล้านบาท เพิ่มขึ้นมากที่สุดจำนวน 21 ราย (คิดเป็นร้อยละ 6.1)

ปี 2547 มีกิจการที่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิมากกว่า 25 – 50 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี2546 จำนวน 5 ราย(คิดเป็นร้อยละ15.2) และมีกิจการที่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิมากกว่า 150-200 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 3 ราย (คิดเป็นร้อยละ 30.0)

ปี 2548 มีกิจการที่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิมากกว่า 50 - 100ล้านบาท เพิ่มขึ้น 5 ราย (คิดเป็นร้อยละ 21.7) มีสินทรัพย์ถาวรสุทธิมากกว่า 100 –150 ล้านบาทเพิ่มขึ้น 5 ราย (คิดเป็นร้อยละ 62.5)

กำไรหรือขาดทุนสุทธิ จากการศึกษาพบว่ามีแนวโน้มที่จะมีจำนวน SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องแต่งกายที่มีผลกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิลดลง และมีจำนวนกิจการที่หยุดประกอบกิจการเพิ่มขึ้น โดยในปี 2546 มีกิจการที่มีผลกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นจากปี 2545 จำนวน 79 ราย (คิดเป็นร้อยละ 10.1) มีกิจการที่มีผลขาดทุนสุทธิลดลง 21 ราย (คิดเป็นร้อยละ 3.9) และมีกิจการที่หยุดประกอบกิจการลดลง 58 ราย (คิดเป็นร้อยละ 67.4)

ปี 2547 มีกิจการที่มีผลกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นจากปี 2546 จำนวน 45 ราย (คิดเป็นร้อยละ 5.2) มีกิจการที่มีผลขาดทุนสุทธิลดลง 37 ราย (คิดเป็นร้อยละ7.1) และมีกิจการที่หยุดประกอบกิจการลดลง 8 ราย (คิดเป็นร้อยละ 28.6)

ปี 2548 มีกิจการที่มีผลกำไรสุทธิลดลงจากปี 2547 จำนวน 69 ราย (คิดเป็นร้อยละ 7.6) มีกิจการที่มีผลขาดทุนสุทธิลดลง 35ราย(คิดเป็นร้อยละ7.3) และมีกิจการที่หยุดประกอบกิจการเพิ่มขึ้น 104 ราย (คิดเป็นร้อยละ 520)

ตอนที่ 2 ผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการกิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อม

2.1 ผลจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ

2.1.1 การคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ

ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดให้ทุกกิจการใช้วิธีคิดค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์โดยวิธีเส้นตรงซึ่งมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$\text{ค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ต่อปี} = \frac{(\text{ราคาทุนของสินทรัพย์ถาวร} - \text{ราคาซาก})}{\text{อายุการใช้งาน}}$$

โดยในการวิจัยครั้งนี้จะไม่คำนึงถึงราคาซากและระยะเวลาที่ได้สินทรัพย์ถาวรนั้นมา เนื่องจากไม่มีนัยสำคัญในการศึกษาถึงผลของการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ แต่เนื่องจากมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้กำหนดให้หักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษสำหรับสินทรัพย์ถาวรที่ได้มาตั้งแต่วันที่ 31 มกราคม 2545 ส่งผลให้การคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2545 ไม่เต็ม 12 เดือน ผู้วิจัยจึงทำการคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2545 เฉลี่ยตามระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 31 มกราคม 2545 - วันที่ 31 ธันวาคม 2545 รวม 335 วัน

จากมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยการให้หักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษสามารถคำนวณอัตราค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ต่อปีโดยวิธีเส้นตรงได้ดังนี้

(1)เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์หักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์เบื้องต้นในวันที่ได้สินทรัพย์นั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าสินทรัพย์ถาวร สำหรับมูลค่าต้นทุนที่เหลือร้อยละ 60 ทยอยหักได้ ภายในระยะเวลา 3 ปีนับแต่วันที่ได้สินทรัพย์ถาวรนั้นมา จึงสามารถหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์สำหรับมูลค่าต้นทุนที่เหลือได้ในอัตราร้อยละ 20 ต่อปี

(2)อาคารโรงงานหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์เบื้องต้นในวันที่ได้สินทรัพย์นั้นมาในอัตราร้อยละ 25 ของมูลค่าสินทรัพย์ถาวร สำหรับมูลค่าต้นทุนที่เหลือร้อยละ 75 ทยอยหักได้ภายในระยะเวลา 20 ปี นับแต่วันที่ได้สินทรัพย์ถาวรนั้นมา จึงสามารถหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์สำหรับมูลค่าต้นทุนที่เหลือได้ในอัตราร้อยละ 3.75 ต่อปี

(3)เครื่องจักรหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์เบื้องต้นในวันที่ได้สินทรัพย์นั้นมาในอัตราร้อยละ40 ของมูลค่าสินทรัพย์ถาวร สำหรับมูลค่าต้นทุนที่เหลือร้อยละ60ทยอยหักได้ภายในระยะเวลา 5ปี นับแต่วันที่ได้สินทรัพย์ถาวรนั้นมาจึงสามารถหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์สำหรับมูลค่าต้นทุนที่เหลือได้ในอัตราร้อยละ 12 ต่อปี

การคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงของสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และเครื่องจักร ในปี 2545 – 2548 สรุปได้ดังตาราง10-14

การคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษแยกเป็นรายปีดังนี้

- ค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2545

การคำนวณค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2545 ได้ผลสรุปดังตาราง 10

ตาราง 10 การคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และเครื่องจักร ที่ได้มาในปี 2545

หน่วย : ล้านบาท

ปี	อัตราค่าเสื่อมราคาต่อปี	กิจการขนาดย่อม		กิจการขนาดกลาง		กิจการขนาดกลางและขนาดย่อม	
		ต้นทุนของสินทรัพย์	ค่าเสื่อมราคาต่อปี	ต้นทุนของสินทรัพย์	ค่าเสื่อมราคาต่อปี	ต้นทุนของสินทรัพย์	ค่าเสื่อมราคาต่อปี
(1)	(2)	(3)	(3)x(2)=(4)	(5)	(5)x(2)=(6)	(3)+(5)=(7)	(4)+(6)=(8)
เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์							
31ม.ค.2545	40%	3.50	1.39	33.84	13.53	37.34	14.92
31ธ.ค.2545	20%x335/365	3.50	0.64	33.84	6.21	37.34	6.85
รวม ปี2545		**3.50**	**2.03**	**33.84**	**19.74**	**37.34**	**21.77**
31ธ.ค.2546	20%	3.50	0.70	33.84	6.77	37.34	7.47
31ธ.ค.2547	20%	3.50	0.70	33.84	6.77	37.34	7.47
31ธ.ค.2548	20%x30/365	3.50	0.07	33.84	0.56	37.34	0.63
รวม		**3.50**	**3.50**	**33.84**	**33.84**	**37.34**	**37.34**
อาคารโรงงาน							
31ม.ค.2545	25%	561.71	140.43	66.34	16.58	628.05	157.01
31ธ.ค.2545	3.75%x335/365	561.71	19.34	66.34	2.28	628.05	21.62
รวม ปี2545		**561.71**	**159.77**	**66.34**	**18.86**	**628.05**	**178.63**
31ธ.ค.2546	3.75%	561.71	21.06	66.34	2.49	628.05	23.55
31ธ.ค.2547	3.75%	561.71	21.06	66.34	2.49	628.05	23.55
31ม.ค.2548	3.75%	561.71	21.06	66.34	2.49	628.05	23.55
รวม		**561.71**	**222.95**	**66.34**	**26.33**	**628.05**	**249.28**

ตาราง 10 (ต่อ)

ปี	อัตราค่าเสื่อมราคาต่อปี	กิจการขนาดย่อม		กิจการขนาดกลาง		กิจการขนาดกลางและขนาดย่อม	
		ต้นทุนของสินทรัพย์	ค่าเสื่อมราคาต่อปี	ต้นทุนของสินทรัพย์	ค่าเสื่อมราคาต่อปี	ต้นทุนของสินทรัพย์	ค่าเสื่อมราคาต่อปี
(1)	(2)	(3)	(3)x(2)=(4)	(5)	(5)x(2)=(6)	(3)+(5)=(7)	(4)+(6)=(8)
เครื่องจักร							
31ม.ค.2545	40%	351.59	140.64	135.01	54.01	486.60	194.65
31ธ.ค.2545	12%x335/365	351.59	38.72	135.01	14.87	486.60	53.59
รวม ปี2545		**351.59**	**179.36**	**135.01**	**68.88**	**486.60**	**248.24**
31ธ.ค.2546	12%	351.59	42.19	135.01	16.20	486.60	58.39
31ธ.ค.2547	12%	351.59	42.19	135.01	16.20	486.60	58.39
31ม.ค.2548	12%	351.59	42.19	135.01	16.20	486.60	58.39
รวม		**351.59**	305.93	**135.01**	**117.48**	**486.60**	**423.41**
	รวมทั้งสิ้น	916.80	532.38	235.19	177.65	1,151.99	710.03

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 10 แสดงการคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักร ที่ได้มาในปี 2545 ดังนี้

กิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200คน มีต้นทุนของเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่ได้มาในปี 2545 รวม 37.34 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี 2545 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมารวม 21.77 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2546 และ ปี2547 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่2 และ 3 ได้ปีละ 7.47 ล้านบาท และคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 4 ได้ 0.63 ล้านบาท โดยเป็นต้นทุนเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ของกิจการขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน รวม 3.50 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี 2545 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้รวม 2.03 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2546 และ ปี2547 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 และ 3 ได้ปีละ 0.70 ล้านบาท และคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 4 ได้ 0.07 ล้านบาท และเป็นต้นทุนเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ของกิจการขนาดกลางที่มีจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คนรวม 33.84 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี 2545

ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้รวม 19.74 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี2546 และ ปี 2547 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 และ 3 ได้ปีละ 6.77 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 4 ได้ 0.56 ล้านบาท

ต้นทุนของอาคารโรงงานที่ได้มาในปี2545 มีมูลค่ารวม 682.05ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี 2545 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้รวม 178.63 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2546 ถึง ปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 ถึง 4 ได้ปีละ 23.55 ล้านบาท โดยเป็นต้นทุนอาคารโรงงานของกิจการขนาดย่อมที่มีจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน รวม 561.71ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี 2545 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้รวม 159.77 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2546 ถึง ปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 ถึง 4 ได้ปีละ 21.06 ล้านบาท และเป็นต้นทุนอาคารโรงงานของกิจการขนาดกลางที่มีจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน รวม 66.34 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี 2545 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้รวม 18.86ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2546 ถึงปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 ถึง 4 ได้ปีละ 2.49ล้านบาท

ต้นทุนของเครื่องจักรที่ได้มาในปี 2545 มีมูลค่ารวม 486.60 ล้านบาทคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี 2545 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้รวม 248.24 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2546 ถึง ปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 ถึง4 ได้ปีละ 58.39 ล้านบาท โดยเป็นต้นทุนเครื่องจักรของกิจการขนาดย่อมที่มีจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน รวม 351.59 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี2545 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้รวม 179.36 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2546 ถึง ปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 ถึง 4 ได้ปีละ 42.19 ล้านบาท และเป็นต้นทุนเครื่องจักรของกิจการขนาดกลางที่มีจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คนรวม 135.01 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี2545ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้รวม 68.88 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี2546 ถึงปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 ถึง 4 ได้ปีละ16.20ล้านบาท

- ค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2546

การคำนวณค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2546 ได้ผลสรุปดังตาราง 11

ตาราง 11 การคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และเครื่องจักร ที่ได้มาในปี 2546

หน่วย : ล้านบาท

ปี	อัตราค่าเสื่อมราคาต่อปี	กิจการขนาดย่อม		กิจการขนาดกลาง		กิจการขนาดกลางและขนาดย่อม	
		ต้นทุนของสินทรัพย์	ค่าเสื่อมราคาต่อปี	ต้นทุนของสินทรัพย์	ค่าเสื่อมราคาต่อปี	ต้นทุนของสินทรัพย์	ค่าเสื่อมราคาต่อปี
(1)	(2)	(3)	(3)x(2)=(4)	(5)	(5)x(2)=(6)	(3)+(5)=(7)	(4)+(6)=(8)
เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์							
31 ธ.ค.2546	60%	10.24	6.14	0.03	0.018	10.27	6.158
31 ธ.ค.2547	20%	10.24	2.05	0.03	0.006	10.27	2.056
31 ธ.ค.2548	20%	10.24	2.05	0.03	0.006	10.27	2.056
รวม		**10.24**	**10.24**	**0.03**	**0.03**	**10.27**	**10.27**
อาคารโรงงาน							
31 ธ.ค.2546	28.75%	211.65	60.85	489.59	140.76	701.24	201.61
31 ธ.ค.2547	3.75%	211.65	7.93	489.59	18.36	701.24	26.29
31 ธ.ค.2548	3.75%	211.65	7.93	489.59	18.36	701.24	26.29
รวม		**211.65**	**76.71**	**489.59**	**177.48**	**701.24**	**254.19**
เครื่องจักร							
31 ธ.ค.2546	52%	304.23	158.20	36.72	19.11	340.95	177.31
31 ธ.ค.2547	12%	304.23	36.51	36.72	4.40	340.95	40.91
31 ธ.ค.2548	12%	304.23	36.51	36.72	4.40	340.95	40.91
รวม		**304.23**	**231.22**	**36.72**	**27.91**	**340.95**	**259.13**
	รวมทั้งสิ้น	526.12	318.17	526.34	205.42	1,052.46	523.59

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 11 แสดงการคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักร ที่ได้มาในปี 2546 ดังนี้

กิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน200คน มีต้นทุนของเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่ได้มาในปี 2546 รวม 10.27 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี2546 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 6.158 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในในปี2547และปี2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 และ 3 ได้ปีละ 2.056 ล้านบาท โดยเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ของกิจการขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน รวม 10.24 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงใน ปี 2546 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 6.14 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในในปี2547และปี2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 และ 3 ได้ปีละ 2.05 ล้านบาท และเป็นต้นทุนเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ของกิจการขนาดกลางที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน รวม 0.03 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี2546 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 0.018ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2547 และ ปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 และ 3 ได้ปีละ 0.006 ล้านบาท

ต้นทุนของอาคารโรงงานที่ได้มาในปี 2546 มีมูลค่ารวม 701.24 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี 2546 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 201.61 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2547 ถึง ปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่2 ถึง 3 ได้ปีละ 26.29 ล้านบาท โดยเป็นต้นทุนเครื่องจักรของกิจการขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน รวม 211.65 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี2546 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 60.85 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2547 ถึง ปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 ถึง 3 ได้ปีละ 7.93 ล้านบาท และเป็นต้นทุนอาคารโรงงานของกิจการขนาดกลางที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200คน รวม 489.59ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี 2546 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 140.76 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี2547 ถึงปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 ถึง 3 ได้ปีละ 18.36 ล้านบาท

ต้นทุนของเครื่องจักรที่ได้มาในปี 2546 มีมูลค่ารวม 340.95 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี 2546 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 177.31 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2547 ถึง ปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่2 ถึง3 ได้ปีละ 40.91ล้านบาท โดยเป็นต้นทุนเครื่องจักรของกิจการขนาดย่อม รวม 304.23 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2546 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 158.20ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2547 ถึง ปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 ถึง 3 ได้ปีละ 36.51ล้านบาท และเป็นต้นทุนเครื่องจักรของกิจการขนาดกลางรวม 36.72 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงใน ปี 2546 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรก

ที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 19.11 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2547 ถึง ปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 ถึง 3 ได้ปีละ 4.40 ล้านบาท

- ค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2547

การคำนวณค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2547 ได้ผลสรุปดังตาราง 12

ตาราง 12 การคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และเครื่องจักร ที่ได้มาในปี 2547

หน่วย : ล้านบาท

ปี	อัตราค่าเสื่อมราคาต่อปี	กิจการขนาดย่อม		กิจการขนาดกลาง		กิจการขนาดกลางและขนาดย่อม	
		ต้นทุนของสินทรัพย์	ค่าเสื่อมราคาต่อปี	ต้นทุนของสินทรัพย์	ค่าเสื่อมราคาต่อปี	ต้นทุนของสินทรัพย์	ค่าเสื่อมราคาต่อปี
(1)	(2)	(3)	(3)x(2)=(4)	(5)	(5)x(2)=(6)	(3)+(5)=(7)	(4)+(6)=(8)
เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์							
31 ธ.ค.2547	60%	2.05	1.23	0.00	0.00	2.05	1.23
31 ธ.ค.2548	20%	2.05	0.40	0.00	0.00	2.05	0.40
รวม		**2.05**	**1.63**	**0.00**	**0.00**	**2.05**	**1.63**
อาคารโรงงาน							
31 ธ.ค.2547	28.75%	193.78	55.71	314.29	90.36	508.07	146.07
31 ธ.ค.2548	3.75%	193.78	7.27	314.29	11.79	508.07	19.06
รวม		**193.78**	**62.98**	**314.29**	**102.15**	**508.07**	**165.13**
เครื่องจักร							
31 ธ.ค.2547	52%	244.81	127.31	10.44	5.43	255.25	132.74
31 ธ.ค.2548	12%	244.81	29.38	10.44	1.25	255.25	30.63
รวม		**244.81**	**156.69**	**10.44**	**6.68**	**255.25**	**163.37**
	รวมทั้งสิ้น	**440.64**	**221.30**	**324.73**	**108.83**	**765.37**	**330.13**

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 12 แสดงการคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักร ที่ได้มาในปี 2547 ดังนี้

กิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200คน มีต้นทุนของเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่ได้มาในปี2547รวม2.05ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี 2547 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 1.23 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในในปี2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2ได้ 0.40 ล้านบาท ทั้งนี้เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ของกิจการขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน

ต้นทุนของอาคารโรงงานที่ได้มาในปี 2547 มีมูลค่ารวม 508.07 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี2547 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 146.07 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 ได้ 19.06 ล้านบาท โดยเป็นต้นทุนอาคารโรงงานของกิจการขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน รวม 193.78 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี 2547 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 55.71 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 ได้ 7.27 ล้านบาท และเป็นต้นทุนอาคารโรงงานของกิจการขนาดกลางที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน รวม 314.29 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี2547 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 90.36ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 ได้ 11.79 ล้านบาท

ต้นทุนของเครื่องจักรที่ได้มาในปี 2547 มีมูลค่ารวม 255.25ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี 2547 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 132.74ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 ได้ 30.63 ล้านบาท โดยเป็นต้นทุนเครื่องจักรของกิจการขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน รวม 244.81 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี 2547 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 127.31ล้านบาทคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 ได้ 29.38 ล้านบาท และเป็นต้นทุนเครื่องจักรของกิจการขนาดกลางที่มีการจ้าแรงงานไม่เกิน 200 คน รวม10.44ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี2547 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 5.43 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 ได้ 1.25 ล้านบาท

- <u>ค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2548</u>

การคำนวณค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2548 ได้ผลสรุปดังตาราง 13

ตาราง 13 การคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักร ที่ได้มาในปี 2548

หน่วย : ล้านบาท

ปี	อัตราค่าเสื่อมราคาต่อปี	กิจการขนาดย่อม		กิจการขนาดกลาง		กิจการขนาดกลางและขนาดย่อม	
		ต้นทุนของสินทรัพย์	ค่าเสื่อมราคาต่อปี	ต้นทุนของสินทรัพย์	ค่าเสื่อมราคาต่อปี	ต้นทุนของสินทรัพย์	ค่าเสื่อมราคาต่อปี
(1)	(2)	(3)	(3)x(2)=(4)	(5)	(5)x(2)=(6)	(3)+(5)=(7)	(4)+(6)=(8)
เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์							
31 ธ.ค.2548	60%	1.84	1.10	0.93	0.56	2.77	1.66
อาคารโรงงาน							
31 ธ.ค.2548	28.75%	286.65	82.41	56.76	16.32	343.41	98.73
เครื่องจักร							
31 ธ.ค.2548	52%	237.34	123.42	60.83	31.63	298.17	155.05
	รวมทั้งสิ้น	**525.83**	**206.93**	**118.52**	**48.51**	**644.35**	**255.44**

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง13 แสดงการคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และเครื่องจักร ที่ได้มาในปี 2548 ดังนี้

กิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200คน มีต้นทุนของเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่ได้มาในปี 2548 รวม 2.77 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 1.66 ล้านบาท โดยเป็นต้นทุนเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ของกิจการขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน รวม 1.84 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 1.10 ล้านบาท และเป็นต้นทุนเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ของกิจการขนาดกลางที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน รวม 0.93 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 0.56 ล้านบาท

ต้นทุนของอาคารโรงงานที่ได้มาในปี2548 มีมูลค่ารวม 343.41ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 98.73ล้านบาทโดยเป็นต้นทุนอาคารโรงงานของกิจการขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน200 คน รวม 286.65 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 82.41 ล้านบาท และเป็นต้นทุนอาคารโรงงานของกิจการขนาดกลางที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน รวม 56.76 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 16.32 ล้านบาท

ต้นทุนของเครื่องจักรที่ได้มาในปี 2548 มีมูลค่ารวม 298.17 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 155.05 ล้านบาท โดยเป็นต้นทุนเครื่องจักรของกิจการขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน รวม 237.34 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 123.42ล้านบาท และเป็นต้นทุนเครื่องจักรของกิจการขนาดกลางที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน รวม 60.83 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงในปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 31.63 ล้านบาท

ตาราง 14 ต้นทุนและค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักร ที่ได้มาในปี 2545–2548 แยกตามขนาดของวิสาหกิจ

หน่วย : ล้านบาท

ปีที่ได้	จำนวน	ต้นทุน	ค่าเสื่อมราคาต่อปี									
สินทรัพย์		ของ	2545		2546		2547		2548		รวม	
มา	(ราย)	สินทรัพย์	ล้านบาท	$\overline{X}$	ล้านบาท	$\overline{X}$	ล้านบาท	$\overline{X}$	ล้านบาท	$\overline{X}$	ล้านบาท	$\overline{\overline{X}}$
กิจการขนาดย่อม[1]												
2545	426	916.80	341.16	0.80	63.95	0.15	63.95	0.15	63.32	0.15	532.38	1.25
2546	356	526.12			225.19	0.63	46.49	0.13	46.49	0.13	318.17	0.89
2547	313	440.64					184.25	0.59	37.05	0.12	221.30	0.71
2548	255	525.83							206.93	0.81	206.93	0.81
รวม		**2,409.39**	**341.16**	**0.80**	**289.14**	**0.37**	**294.69**	**0.27**	**353.79**	**0.27**	**1,278.78**	**0.95**
กิจการขนาดกลาง[2]												
2545	10	235.19	107.48	10.75	25.46	2.55	25.46	2.55	19.25	1.93	177.65	17.77
2546	10	526.34			159.88	15.99	22.77	2.28	22.77	2.28	205.42	20.54
2547	9	324.73					95.79	10.64	13.04	1.45	108.83	12.09
2548	3	118.52							48.51	16.17	48.51	16.17
รวม		**1,204.78**	**107.48**	**10.75**	**185.34**	**9.27**	**144.02**	**4.97**	**103.57**	**3.24**	**540.41**	**16.89**
กิจการขนาดกลางและขนาดย่อม[3]												
2545	436	1,151.99	448.64	1.03	89.41	0.21	89.41	0.21	82.57	0.19	710.03	1.63
2546	366	1,052.46			385.07	1.05	69.26	0.19	69.26	0.19	523.59	1.43
2547	322	765.37					280.04	0.87	50.09	0.16	330.13	1.03
2548	258	644.35							255.44	0.99	255.44	0.99
รวม		**3,614.17**	**448.64**	**1.03**	**474.48**	**0.60**	**438.71**	**0.39**	**457.36**	**0.33**	**1,819.19**	1.32

หมายเหตุ : 1 คำนวณจากสดมภ์ 3 และ 4 ตาราง 10 - 13

2 คำนวณจากสดมภ์ 5 และ 6 ตาราง 10 - 13

3 คำนวณจากสดมภ์ 7 และ 8 ตาราง 10 - 13

จากตาราง 14 แสดงต้นทุนและค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักร ที่ได้มาในปี2545-2548 แยกตามขนาดของวิสาหกิจดังนี้

ในปี2545-2548กิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน มีมูลค่าต้นทุนของสินทรัพย์ที่เข้าหลักเกณฑ์ในการคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษรวมทั้งสิ้น 3,614.17ล้านบาท หักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงได้รวมทั้งสิ้น 1,819.19 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 1.32 ล้านบาท) โดยกิจการขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200คนมีมูลค่าต้นทุนของสินทรัพย์ที่เข้าหลักเกณฑ์ในการคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษรวมทั้งสิ้น 2,409.39ล้านบาท หักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงได้รวมทั้งสิ้น 1,278.78ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.95ล้านบาท) ขณะที่กิจการขนาดกลางที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คนมีมูลค่าต้นทุนของสินทรัพย์ที่ได้มารวมทั้งสิ้น 1,204.78 ล้านบาท หักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยวิธีเส้นตรงได้รวมทั้งสิ้น 540.41 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ16.89ล้านบาท) และเมื่อพิจารณาต้นทุนของสินทรัพย์ที่ได้มาในแต่ละปีพบว่าต้นทุนของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี2545 มีมูลค่าสูงสุดโดยมีมูลค่าเท่ากับ 1,151.99ล้านบาทต้นทุนของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2546 มีมูลค่าเท่ากับ 1,052.46 ล้านบาท ต้นทุนของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี2547 มีมูลค่าเท่ากับ 765.37ล้านบาท ต้นทุนสินทรัพย์ที่ได้มาในปี2548 มีมูลค่าต่ำสุดโดยมีมูลค่าเท่ากับ 644.35 ล้านบาท แสดงให้เห็นว่ามูลค่าต้นทุนของสินทรัพย์มีมูลค่าลดลงอย่างต่อเนื่องทุกปี เมื่อพิจารณาค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในแต่ละปีพบว่า ในปี2545 มีค่าเสื่อมราคาเท่ากับ 448.64ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 1.03 ล้านบาท) ในปี 2546 มีค่าเสื่อมราคาเท่ากับ 474.48 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.60 ล้านบาท) ในปี 2547 มีค่าเสื่อมราคาต่ำสุดเท่ากับ 438.71 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.39 ล้านบาท) ในปี 2548 มีค่าเสื่อมราคาสูงสุดเท่ากับ 457.36 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.33 ล้านบาท) เมื่อพิจารณาต้นทุนของสินทรัพย์และค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์โดยเปรียบเทียบตามขนาดของวิสาหกิจพบว่ากิจการขนาดย่อมมีต้นทุนของสินทรัพย์ที่เข้าหลักเกณฑ์ในการคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษและมีค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์มากกว่ากิจการขนาดกลางทุกปีแต่มีค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการต่ำกว่ากิจการขนาดกลางทุกปี และเมื่อพิจารณาค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่ได้มาในแต่ละปีจะเห็นได้ว่าการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษส่งผลให้สามารถหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ได้สูงสุดในปีแรกที่ได้สินทรัพย์นั้นมาและหักได้ลดลงในปีหลัง ๆ

2.1.2 ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ

จากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักร สามารถคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของกิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$Ts = D \times Tr$$

เมื่อ Ts แทน ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ

D แทน ค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์

Tr แทน อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

การนำเสนอแบ่งออกตามขนาดของวิสาหกิจและจำนวนทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว เนื่องจาก SMEs ที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน และมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท นอกจากจะได้รับสิทธิประโยชน์จากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษแล้ว ยังได้รับสิทธิประโยชน์จากการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลด้วย โดยในปี 2545 – 2546 กำไรสุทธิในส่วนของ 1 ล้านบาทแรกเสียภาษีในอัตราร้อยละ 20 ส่วนที่เกิน 1 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 3 ล้านบาทเสียภาษีในอัตราร้อยละ 25 ส่วนที่เกิน 3ล้านบาทเสียภาษีในอัตราร้อยละ30 และตั้งแต่ปี2547 เป็นต้นไป กำไรสุทธิในส่วนของ 1 ล้านบาทแรกเสียภาษีในอัตราร้อยละ 15 สำหรับกำไรสุทธิในส่วนที่เหลือคงเสียภาษีในอัตราเดิม ส่วน SMEsที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาทต้องเสียภาษีในอัตราร้อยละ 30 สามารถสรุปได้ดังนี้

(1) การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของกิจการขนาดย่อมสรุปได้ดังตาราง 15 - 19

(2) การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของกิจการขนาดกลางสรุปได้ดังตาราง 20 - 24

(1) การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของกิจการขนาดย่อม

การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษแยกเป็นรายปีดังนี้

- ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2545

การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2545 ได้ผลสรุปดังตาราง 15

ตาราง15 การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2545 ของกิจการขนาดย่อม

หน่วย : ล้านบาท

	อัตราภาษี	ค่าเสื่อมราคาต่อปี (D)				ภาระภาษีที่ลดลงต่อปี (Ts)			
ช่วงค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์	(Tr)	2545	2546	2547	2548	2545	2546	2547	2548
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(3)x(2)=(7)	(4)x(2)=(8)	(5)x(2)= (9)	(6)x(2)=(10)
ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท									
ไม่เกิน 1 ล้านบาท	20%, 15%	71.48	37.73	37.73	37.13	14.30	7.55	5.66	5.57
มากกว่า1 - 3 ล้านบาท		62.95	3.96	3.96	3.96	14.04	0.84	0.69	0.69
ไม่เกิน 1 ล้านบาท	20%, 15%	34.00	3.00	3.00	3.00	6.80	0.60	0.45	0.45
มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท	25%	28.95	0.96	0.96	0.96	7.24	0.24	0.24	0.24
มากกว่า 3 ล้านบาท		72.52	0.00	0.00	0.00	18.76	0.00	0.00	0.00
ไม่เกิน 1 ล้านบาท	20%, 15%	15.00	0.00	0.00	0.00	3.00	0.00	0.00	0.00
มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท	25%	30.00	0.00	0.00	0.00	7.50	0.00	0.00	0.00
มากกว่า 3 ล้านบาท	30%	27.52	0.00	0.00	0.00	8.26	0.00	0.00	0.00
รวม		206.95	41.69	41.69	41.09	47.10	8.39	6.35	6.26
ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาท									
รวม	30%	134.21	22.26	22.26	22.23	40.27	6.68	6.68	6.67
รวมทั้งสิ้น		341.16	63.95	63.95	63.32	87.37	15.07	13.03	12.93

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ช่วงไม่เกิน 1 ล้านบาท ปี 2545 – 2546 อัตราภาษี 20% ปี 2547 – 2548 อัตราภาษี 15%

จากตาราง 15 แสดงการคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2545 ของกิจการผลิตขนาดย่อม ดังนี้

เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มาในปี 2545 ของกิจการขนาดย่อม มีค่าเสื่อมราคาต่อปีในปี 2545 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกรวม 341.16 ล้านบาท คำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษได้รวม 87.37ล้านบาท โดยเป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาทรวม 47.10 ล้านบาท และเป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาทรวม 40.27 ล้านบาท

เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มาในปี 2545 ของกิจการขนาดย่อม มีค่าเสื่อมราคาต่อปีในปี 2546 ซึ่งเป็นรอ บระยะเวลาบัญชีที่ 2 รวม 63.95 ล้านบาท คำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษได้รวม 15.07 ล้านบาท โดยเป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5ล้านบาทรวม 8.39ล้านบาท และเป็นภาระภาษีที่ลดของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาทรวม 6.68 ล้านบาท

เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มาในปี 2545 ของกิจการขนาดย่อมมีค่าเสื่อมราคาต่อปีใน 2547 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 3 รวม 63.95 ล้านบาทคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษได้รวม 13.03 ล้านบาท โดยเป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาทรวม 6.35 ล้านบาท และ เป็นภาระภาษีที่ลดของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5ล้านบาทรวม 6.68ล้านบาท

เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มาในปี 2545 ของกิจการขนาดย่อมมีค่าเสื่อมราคาต่อปีในปี2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 4 รวม 63.32 ล้านบาท คำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษได้รวม 12.93 ล้านบาท โดยเป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาทรวม 6.26 ล้านบาท และ เป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาทรวม 6.67 ล้านบาท

- <u>ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2546</u>

การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2546 ได้ผลสรุปดังตาราง 16

ตาราง16 การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2546 ของกิจการขนาดย่อม

หน่วย : ล้านบาท

	อัตราภาษี	ค่าเสื่อมราคาต่อปี(D)			ภาระภาษีที่ลดลงต่อปี (Ts)		
ช่วงค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์	(Tr)	2546	2547	2548	2546	2547	2548
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(3)x(2)=(6)	(4)x(2)=(7)	(5)x(2)=(8)
ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท							
ไม่เกิน 1 ล้านบาท	20%, 15%	50.19	29.99	29.99	10.03	4.50	4.50
มากกว่า1 - 3 ล้านบาท		62.40	4.36	4.36	13.60	0.79	0.79
ไม่เกิน 1 ล้านบาท	20%,15%	40.00	3.00	3.00	8.00	0.45	0.45
มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท	25%	22.40	1.36	1.36	5.60	0.34	0.34
มากกว่า 3 ล้านบาท		52.75	0.00	0.00	14.03	0.00	0.00
ไม่เกิน 1 ล้านบาท	20%, 15%	9.00	0.00	0.00	1.80	0.00	0.00
มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท	25%	18.00	0.00	0.00	4.50	0.00	0.00
มากกว่า 3 ล้านบาท	30%	25.75	0.00	0.00	7.73	0.00	0.00
รวม		165.34	34.35	34.35	37.66	5.29	5.29
ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาท							
รวม	30%	59.85	12.14	12.14	17.96	3.64	3.64
รวมทั้งสิ้น		225.19	46.49	46.49	55.62	8.93	8.93

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ช่วงที่ไม่เกิน 1 ล้านบาท ปี 2546 อัตราภาษี20% ปี 2547 – 2548 อัตราภาษี 15%

จากตาราง 16 แสดงการคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2546 ของกิจการขนาดย่อม ดังนี้

เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มาในปี 2546 ของกิจการขนาดย่อมมีค่าเสื่อมราคาต่อปีใน 2546 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกรวม 225.19 ล้านบาท คำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษได้รวม 55.62 ล้านบาท โดยเป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาทรวม 37.66 ล้านบาท และ เป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาทรวม 17.96 ล้านบาท

เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มาในปี 2546 ของกิจการขนาดย่อมมีค่าเสื่อมราคาต่อปีใน 2547 และ 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 และ 3 ปีละ 46.49 ล้านบาท คำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษได้ปีละ 8.93 ล้านบาท โดยเป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5ล้านบาทปีละ 5.29 ล้านบาท และเป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาทปีละ 3.64 ล้านบาท

- <u>ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2547</u>

การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2547 ได้ผลสรุปดังตาราง 17

ตาราง17 การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2547 ของกิจการขนาดย่อม

หน่วย : ล้านบาท

ช่วงค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์	อัตราภาษี (Tr)	ค่าเสื่อมราคาต่อปี(D)		ภาระภาษีลดลงต่อปี (Ts)	
		2547	2548	2547	2548
(1)	(2)	(3)	(4)	(3)x(4)=(5)	(4)x(2)=(6)
ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท					
ไม่เกิน 1 ล้านบาท	15%	**51.76**	**25.52**	**7.76**	**3.83**
มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท		**42.08**	**1.15**	**7.62**	**0.19**
ไม่เกิน 1 ล้านบาท	15%	29.00	1.00	4.35	0.15
มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท	25%	13.08	0.15	3.27	0.04
มากกว่า 3 ล้านบาท		**27.53**	**0.00**	**6.51**	**0.00**
ไม่เกิน 1 ล้านบาท	15%	7.00	0.00	1.05	0.00
มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท	25%	14.00	0.00	3.50	0.00
มากกว่า 3 ล้านบาท	30%	6.53	0.00	1.96	0.00
รวม		**121.37**	**26.67**	**21.89**	**4.02**
ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาท					
รวม	30%	**62.88**	**10.38**	**18.86**	**3.11**
รวมทั้งสิ้น		**184.25**	**37.05**	**40.75**	**7.13**

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 17 แสดงการคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2547 ของกิจการขนาดย่อม ดังนี้

เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มาในปี 2547 ของกิจการขนาดย่อมมีค่าเสื่อมราคาต่อปีในปี2547 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกรวม 184.25ล้านบาท คำนวณ

ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษได้รวม 40.75ล้านบาทโดยเป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาทรวม 21.89 ล้านบาทและเป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาทรวม 18.86ล้านบาท

เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มาในปี 2547 ของกิจการขนาดย่อมมีค่าเสื่อมราคาต่อปีใน 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 รวม 37.05 ล้านบาท คำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษได้รวม 7.13 ล้านบาท โดยเป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาทรวม 4.02 ล้านบาท และ เป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาทรวม 3.11 ล้านบาท

- <u>ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2548</u>

การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2548 ได้ผลสรุปดังตาราง 18

ตาราง18 การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2548 ของกิจการขนาดย่อม

หน่วย : ล้านบาท

ช่วงค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์	อัตราภาษี (Tr)	ค่าเสื่อมราคาต่อปี(D) 2548	ภาระภาษีที่ลดลงต่อปี(Ts) 2548
(1)	(2)	(3)	(3)x(2)=(4)
ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท			
ไม่เกิน 1 ล้านบาท	15%	**37.95**	**5.69**
ไม่เกิน 3 ล้านบาท		**44.06**	**8.51**
ไม่เกิน 1 ล้านบาท	15%	25.00	3.75
มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท	25%	19.06	4.76
มากกว่า 3 ล้านบาท		**43.86**	**10.66**
ไม่เกิน 1 ล้านบาท	15%	10.00	1.50
มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท	25%	20.00	5.00
มากกว่า 3 ล้านบาท	30%	13.86	4.16
รวม		**125.87**	**24.86**
ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาท			
รวม	30%	**81.06**	**24.32**
รวมทั้งสิ้น		**206.93**	**49.18**

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 18 แสดงการคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2548 ของกิจการขนาดย่อม ดังนี้

เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มาในปี 2548 ของกิจการขนาดย่อมมีค่าเสื่อมราคาต่อในปี2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกรวม 206.93 ล้านบาท คำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษได้รวม 49.18 ล้านบาท โดยเป็นภาระ

ภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว ไม่เกิน 5 ล้านบาทรวม 24.86 ล้านบาท และ เป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาทรวม 24.32ล้านบาท

- ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2545 - 2548 ของกิจการขนาดย่อม ได้ผลสรุปดังตาราง 19

ตาราง 19 ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี 2545 – 2548 ของกิจการขนาดย่อม

ปีที่ได้สินทรัพย์มา	ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว	จำนวน (ราย)	ภาระภาษีที่ลดลงต่อปี									
			2545		2546		2547		2548		รวม	
			ล้านบาท	$\overline{X}$	ล้านบาท	$\overline{X}$	ล้านบาท	$\overline{X}$	ล้านบาท	$\overline{X}$	ล้านบาท	$\overline{X}$
2545[1]	ไม่เกิน 5 ล้านบาท	373	47.10	0.13	8.39	0.03	6.35	0.02	6.26	0.02	68.10	0.19
	มากกว่า 5ล้านบาท	53	40.27	0.76	6.68	0.13	6.68	0.13	6.67	0.13	60.30	1.14
	รวม	**426**	**87.37**	**0.21**	**15.07**	**0.04**	**13.03**	**0.03**	**12.93**	**0.03**	**128.40**	**0.31**
2546[2]	ไม่เกิน 5 ล้านบาท	318			37.66	0.12	5.29	0.02	5.29	0.02	48.24	0.16
	มากกว่า 5ล้านบาท	38			17.96	0.48	3.64	0.10	3.64	0.10	25.24	0.67
	รวม	**356**			**55.62**	**0.16**	**8.93**	**0.03**	**8.93**	**0.03**	**73.48**	**0.21**
2547[3]	ไม่เกิน 5 ล้านบาท	273					21.89	0.08	4.02	0.02	25.91	0.10
	มากกว่า 5ล้านบาท	40					18.86	0.48	3.11	0.08	21.97	0.55
	รวม	**313**					**40.75**	**0.13**	**7.13**	**0.03**	**47.88**	**0.16**
2548[4]	ไม่เกิน 5 ล้านบาท	208							24.86	0.12	24.86	0.12
	มากกว่า 5ล้านบาท	47							24.32	0.52	24.32	0.52
	รวม	**255**							**49.18**	**0.20**	**49.18**	**0.20**
รวม			87.37	0.21	70.69	0.10	62.71	0.06	78.17	0.06	298.94	0.23

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ 1 ข้อมูลจากสดมภ์ 7 - 10 ตาราง 15

2 ข้อมูลจากสดมภ์ 6 – 8 ตาราง 16

3 ข้อมูลจากสดมภ์ 5 – 6 ตาราง 17

4 ข้อมูลจากสดมภ์ 4 ตาราง 18

จากตาราง 19 **แสดงภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษใน** ปี 2545 – 2548 ของกิจการขนาดย่อม ดังนี้

กิจการขนาดย่อมมีภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษใน ปี2545-2548รวมทั้งสิ้น 298.94ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.23ล้านบาท) เมื่อพิจารณาภาระภาษีที่ลดลงในแต่ละปีพบว่า ในปี2545 มีภาระภาษีเงินได้ที่ลดลงสูงสุดโดยมีมูลค่าเท่ากับ 87.37 ล้านบาท(ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.21ล้านบาท) ในปี2546 มีภาระภาษีที่ลดลง 70.69ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.10 ล้านบาท) ในปี2547 มีภาระภาษีที่ลดลงต่ำสุดโดยมีมูลค่าเท่ากับ 62.71 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.06 ล้านบาท) ในปี 2548 มีภาระภาษีที่ลดลง 78.17 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.06 ล้านบาท) เมื่อพิจารณาภาระภาษีที่ลดลงจากสินทรัพย์ที่ได้มาในแต่ละปีพบว่าภาระภาษีที่ลดลงมีค่าสูงสุดในปีแรกที่ได้สินทรัพย์มาและลดลงในปีหลังๆ เมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบตามทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วพบว่าจำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับสิทธิประโยชน์และภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท มีจำนวนมากกว่ากิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาททุกปี แต่ภาระภาษีที่ลดลงเฉลี่ยต่อสถานประกอบการของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาทมีค่าสูงกว่าทุกปี

(2) การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของกิจการขนาดกลาง

การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษแยกเป็นรายปีดังนี้

- ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2545

การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2545 ได้ผลสรุปดังตาราง 20

ตาราง20 การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2545 ของกิจการขนาดกลาง

หน่วย : ล้านบาท

	อัตราภาษี	ค่าเสื่อมราคาต่อปี(D)				ภาระภาษีที่ลดลงต่อปี(Ts)			
ช่วงค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์	(Tr)	2545	2546	2547	2548	2545	2546	2547	2548
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(3)x(2) = (7)	(4)x(2)= (8)	(5)x(2)= (9)	(6)x(2)= (10)
ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท									
รวม		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาท									
รวม	30%	107.48	25.46	25.46	19.25	32.24	7.64	7.64	5.77
รวมทั้งสิ้น		107.48	25.46	25.46	19.25	32.24	7.64	7.64	5.77

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 20 แสดงการคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2545 ของกิจการขนาดกลาง ดังนี้

เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มาในปี 2545 ของกิจการขนาดกลางมีค่าเสื่อมราคาต่อปีในปี2545 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกรวม 107.48ล้านบาท คำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษได้รวม 32.24 ล้านบาท ทั้งนี้เป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาท

เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มาในปี 2545 ของกิจการขนาดกลางมีค่าเสื่อมราคาต่อปีในปี 2546 และ ปี 2547 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 และ 3 ปีละ 25.46 ล้านบาท คำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษได้ปีละ 7.64 ล้านบาท ทั้งนี้เป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาท

เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มาในปี 2545 ของกิจการขนาดกลางมีค่าเสื่อมราคาต่อปีในปี2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 4 รวม 19.25 ล้านบาท คำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษได้รวม 5.77 ล้านบาท ทั้งนี้เป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาท

- <u>ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2546</u>

การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2546 ได้ผลสรุปดังตาราง 21

ตาราง21 การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2546 ของกิจการขนาดกลาง

หน่วย : ล้านบาท

ช่วงค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์	อัตราภาษี	ค่าเสื่อมราคาต่อปี(D)			ภาระภาษีที่ลดลงต่อปี(Ts)		
	(Tr)	2546	2547	2548	2546	2547	2548
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(3)x(2)=(6)	(4)x(2)=(7)	(5)x(2)=(8)
ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท							
ไม่เกิน 1 ล้านบาท	20%, 15%	0.00	0.84	0.84	0.00	0.13	0.13
มากกว่า 3 ล้านบาท		3.66	0.00	0.00	0.90	0.00	0.00
ไม่เกิน 1 ล้านบาท	20%, 15%	1.00	0.00	0.00	0.20	0.00	0.00
มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท	25%	2.00	0.00	0.00	0.50	0.00	0.00
มากกว่า 3 ล้านบาท	30%	0.66	0.00	0.00	0.20	0.00	0.00
รวม		3.66	0.84	0.84	0.90	0.13	0.13

ตาราง 21 (ต่อ)

หน่วย : ล้านบาท

ช่วงค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์	อัตราภาษี	ค่าเสื่อมราคาต่อปี(D)			ภาระภาษีที่ลดลงต่อปี(Ts)		
	(Tr)	2546	2547	2548	2546	2547	2548
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(3)x(2)=(6)	(4)x(2)=(7)	(5)x(2)=(8)
ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาท							
รวม	30%	156.22	21.93	21.93	46.86	6.57	6.57
รวมทั้งสิ้น		159.88	22.77	22.77	47.76	6.70	6.70

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ไม่เกิน 1 ล้านบาท ปี 2546 อัตราภาษี20% ปี 2547 – 2548 อัตราภาษี 15%

จากตาราง 21 แสดงการคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2546 ของกิจการขนาดกลาง ดังนี้

เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มาในปี 2546 ของกิจการขนาดกลางมีค่าเสื่อมราคาต่อปีใน 2546 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกรวม 159.88 ล้านบาท คำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษได้รวม 47.76 ล้านบาท โดยเป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาทรวม 0.90 ล้านบาท และ เป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5ล้านบาทรวม 46.86 ล้านบาท

เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มาในปี 2546 ของกิจการขนาดกลางมีค่าเสื่อมราคาต่อปีในปี2547 และ ปี2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 และ 3 รวมปีละ 22.77ล้านบาท คำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษได้ปีละ 6.70 ล้านบาท โดยเป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท ปีละ 0.13 ล้านบาท และเป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาท ปีละ 6.57 ล้านบาท

- <u>ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2547</u>

การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2547 ได้ผลสรุปดังตาราง 22

ตาราง22 การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2547 ของกิจการขนาดกลาง

หน่วย : ล้านบาท

	อัตราภาษี	ค่าเสื่อมราคาต่อปี (D)		ภาระภาษีที่ลดลงต่อปี(Ts)	
ช่วงค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์	(Tr)	2547	2548	2547	2548
(1)	(2)	(3)	(4)	(3)x(2)=(5)	(4)x(2)=(6)
ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท					
รวม		0.00	0.00	0.00	0.00
ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาท					
รวม	30%	95.79	13.04	28.74	3.91
รวมทั้งสิ้น		95.79	13.04	28.74	3.91

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 22 แสดงการคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2547 ของกิจการขนาดกลาง ดังนี้

เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มาในปี 2547 ของกิจการขนาดกลางมีค่าเสื่อมราคาต่อปีใน 2547 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกรวม 95.79 ล้านบาท คำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษได้รวม 28.74ล้านบาท ทั้งนี้เป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาท

เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มาในปี 2547 ของกิจการขนาดกลางมีค่าเสื่อมราคาต่อปีใน 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 รวม 13.04 ล้านบาท คำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษได้รวม 3.91 ล้านบาท ทั้งนี้เป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาท

- <u>ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2548</u>

การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2548 ได้ผลสรุปดังตาราง 23

ตาราง23 การคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2548 ของกิจการขนาดกลาง

หน่วย : ล้านบาท

	อัตราภาษี	ค่าเสื่อมราคาต่อปี (D)	ภาระภาษีที่ลดลงต่อปี (Ts)
ช่วงค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์	(Tr)	2548	2548
(1)	(2)	(3)	(3)x(2)=(4)
ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท			
รวม		0.00	0.00
ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาท			
รวม	30%	48.51	14.55
รวมทั้งสิ้น		48.51	14.55

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 23 แสดงการคำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2548 ของกิจการขนาดกลาง ดังนี้

เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มาในปี 2548 ของกิจการขนาดกลางมีค่าเสื่อมราคาต่อปีใน 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกรวม 48.51 ล้านบาท คำนวณภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษได้รวม 14.55 ล้านบาท ทั้งนี้เป็นภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาท

- <u>ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี2545-2548</u>

ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษของสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2545 – 2548 ของกิจการขนาดกลาง ได้ผลสรุปดังตาราง 24

ตาราง 24 ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี 2545-2548 ของกิจการขนาดกลาง

หน่วย : ล้านบาท

ปีที่ได้	ทุนจด	จำนวน	ภาระภาษีที่ลดลงต่อปี									
สินทรัพย์	ทะเบียน		2545		2546		2547		2548		รวม	
มา	ที่ชำระแล้ว	(ราย)	ล้านบาท	$\overline{X}$	ล้านบาท	$\overline{X}$	ล้านบาท	$\overline{X}$	ล้านบาท	$\overline{X}$	ล้านบาท	$\overline{X}$
2545[1]	ไม่เกิน 5 ล้านบาท	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
	มากกว่า 5ล้านบาท	10	32.24	3.22	7.64	0.76	7.64	0.76	5.77	0.58	53.29	5.33
	รวม	**10**	**32.24**	**3.22**	**7.64**	**0.76**	**7.64**	**0.76**	**5.77**	**0.58**	**53.29**	**5.33**
2546[2]	ไม่เกิน 5 ล้านบาท	1			0.90	0.90	0.13	0.13	0.13	0.13	1.16	1.16
	มากกว่า 5ล้านบาท	9			46.86	5.21	6.57	0.73	6.57	0.73	60.00	6.67
	รวม	**10**			**47.76**	**4.78**	**6.7**	**0.67**	**6.7**	**0.67**	**61.16**	**6.12**
2547[3]	ไม่เกิน 5 ล้านบาท	0					0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
	มากกว่า 5ล้านบาท	9					28.74	3.19	3.91	0.43	32.65	4.08
	รวม	**9**					**28.74**	**3.19**	**3.91**	**0.43**	**32.65**	**4.08**
2548[4]	ไม่เกิน 5 ล้านบาท	0							0.00	0.00	0.00	0.00
	มากกว่า 5ล้านบาท	3							14.55	4.85	14.55	4.85
	รวม	**3**							**14.55**	**4.85**	**14.55**	**4.85**
รวม			32.24	3.22	55.40	2.77	43.08	1.48	30.93	0.97	161.65	5.05

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : 1 ข้อมูลจากสดมภ์ 7 – 10 ตาราง 20

2 ข้อมูลจากสดมภ์ 6 – 8 ตาราง 21

3 ข้อมูลจากสดมภ์ 5 – 6 ตาราง 22

4 ข้อมูลจากสดมภ์ 4 ตาราง 23

จากตาราง 24 แสดงภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี 2545 – 2548 ของ กิจการขนาดกลาง ดังนี้

กิจการขนาดกลางมีภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี2545–2548รวมทั้งสิ้น 161.65ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 5.05ล้านบาท) เมื่อพิจารณาภาระภาษีที่ลดลงในแต่ละปีพบว่าในปี 2545 มีภาระภาษีที่ลดลง 32.24 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 3.22 ล้านบาท) ในปี 2546 มีภาระภาษีที่ลดลงสูงสุดโดยมีมูลค่าเท่ากับ 55.40 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 2.77 ล้านบาท) ในปี 2547 มีภาระภาษีที่ลดลง 43.08 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 1.48 ล้านบาท) ในปี 2548 มีภาระภาษีที่ลดลงต่ำสุดโดยมีมูลค่าเท่ากับ 30.93 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.97 ล้านบาท) เมื่อพิจารณาภาระภาษีที่ลดลงของสินทรัพย์ที่ได้มาในแต่ละปีพบว่าภาระภาษีที่ลดลงมีจำนวนสูงสุดในปีแรกที่ได้สินทรัพย์มาและลดลงในปีหลัง ๆ เมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบตามทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วพบว่าภาระภาษีที่ลดลงส่วนใหญ่เป็นของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาทโดยภาระภาษีที่ลดลงของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาทมีภาระภาษีที่ลดลงในปี 2546 เท่านั้น

ตาราง 25 ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี 2545 - 2548 ของกิจการผลิตเครื่องแต่งกายแยกตามขนาดของวิสาหกิจ

ปีที่ได้สินทรัพย์มา	จำนวน (ราย)	ภาระภาษีที่ลดลงต่อปี														
		2545			2546			2547			2548			รวม		
		ล้านบาท	$\overline{X}$	SD	ล้านบาท	$\overline{X}$	SD	ล้านบาท	$\overline{X}$	SD	ล้านบาท	$\overline{X}$	SD	ล้านบาท	$\overline{X}$	SD
กิจการขนาดย่อม[1]																
2545	426	87.37	0.21	0.47	15.07	0.04	0.07	13.03	0.03	0.07	12.93	0.03	0.07	128.40	0.31	0.68
2546	356				55.62	0.16	0.37	8.93	0.03	0.10	8.93	0.03	0.10	73.48	0.21	0.56
2547	313							40.75	0.13	0.29	7.13	0.03	0.04	47.88	0.16	0.33
2548	255										49.18	0.20	0.39	49.18	0.20	0.39
รวม		**87.37**	**0.21**	**0.47**	**70.69**	**0.10**	**0.26**	**62.71**	**0.06**	**0.18**	**78.17**	**0.06**	**0.19**	**298.94**	**0.23**	**0.53**
กิจการขนาดกลาง[2]																
2545	10	32.24	3.22	3.21	7.64	0.76	0.79	7.64	0.76	0.79	5.77	0.58	0.80	53.29	5.33	5.51
2546	10				47.76	4.78	5.11	6.70	0.67	0.66	6.70	0.67	0.66	61.16	6.12	6.42
2547	9							28.74	3.19	4.71	3 91	0.43	0.60	32.65	4.08	5.31
2548	3										14.55	4.85	4.66	14.55	4.85	4.66
รวม		**32.24**	**3.22**	**3.21**	**55.40**	**2.77**	**4.11**	**43.08**	**1.48**	**2.84**	**30.93**	**0.97**	**1.85**	**161.65**	**5.05**	**5.52**
กิจการขนาดกลางและขนาดย่อม[3]																
2545	436	119.61	0.28	0.80	22.71	0.05	0.17	20.67	0.04	0.17	18.70	0.04	0.15	181.69	0.42	1.28
2546	366				103.38	0.28	1.16	15.63	0.05	0.18	15.63	0.05	0.18	134.64	0.37	1.50
2547	322							69.49	0.22	0.95	11.04	0.03	0.12	80.53	0.25	1.07
2548	258										63.73	0.25	0.75	63.73	0.25	0.75
รวม		**119.61**	**0.28**	**0.80**	**126.09**	**0.16**	**0.80**	**105.79**	**0.09**	**0.53**	**109.10**	**0.08**	**0.36**	**460.59**	**0.33**	**1.22**

หมายเหตุ : 1 ข้อมูลจากตาราง 19

2 ข้อมูลจากตาราง 24

3 คำนวณจากผลรวมของกิจการขนาดย่อมและกิจการขนาดกลาง

จากตาราง 25 แสดงภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี 2545 – 2548 ของกิจการผลิตเครื่องแต่งกายแยกตามขนาดของวิสาหกิจ ดังนี้

ในปี2545–2548 กิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อม มีภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษรวมทั้งสิ้น 460.59 ล้านบาท ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.33 ล้านบาท ค่า SD เท่ากับ 1.22 ล้านบาท เมื่อพิจารณาภาระภาษีที่ลดลงต่อปีพบว่ามีแนวโน้มที่จะมีภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษลดลงทุกปี โดยในปี 2545 มีภาระภาษีที่ลดลงสูงสุดเท่ากับ 119.61 ล้านบาท ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.28 ล้านบาท ค่า SD เท่ากับ 0.80 ล้านบาท ในปี 2546 มีภาระภาษีที่ลดลงเท่ากับ 126.09 ล้านบาท ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.16 ล้านบาท ค่า SD เท่ากับ 0.80 ล้านบาท ในปี 2547 มีภาระภาษีที่ลดลงต่ำสุดเท่ากับ 105.79 ล้านบาท ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.09 ล้านบาท ค่า SD เท่ากับ 0.53 ล้านบาท ในปี2548 มีภาระภาษีที่ลดลงเท่ากับ 109.10 ล้านบาท ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.08 ล้านบาท ค่า SD เท่ากับ 0.36 ล้านบาท เมื่อพิจารณาภาระภาษีที่ลดลงของสินทรัพย์ที่ได้มาในแต่ละปีพบว่าภาระภาษีที่ลดลงมีจำนวนสูงสุดในปีแรกที่ได้สินทรัพย์มาและลดลงในปีหลังๆ เมื่อพิจารณาภาระภาษีที่ลดลงโดยเปรียบเทียบตามขนาดของวิสาหกิจพบว่ากิจการขนาดย่อมมีจำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับสิทธิประโยชน์จากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษและมีมูลค่าภาระภาษีที่ลดลงสูงกว่ากิจการขนาดกลางแต่มีภาระภาษีที่ลดลงเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ และ ค่า SDของภาระภาษีที่ลดลงต่ำกว่ากิจการขนาดกลางทุกปี โดยในปี2545 – 2548 กิจการขนาดย่อมมีภาระภาษีที่ลดลงรวม 298.94 ล้านบาท ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.23 ล้านบาท ค่า SD เท่ากับ 0.53 ล้านบาท ส่วนกิจการขนาดกลางมีภาระภาษีที่ลดลง 161.65 ล้านบาท ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 5.05 ล้านบาท ค่า SD เท่ากับ 5.52 ล้านบาท

จากการวิเคราะห์ผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการในส่วนของผลจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ สามารถสรุปได้ดังตาราง 26

ตาราง 26 สรุปผลจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี 2545 – 2548

หน่วย : ล้านบาท

ปีที่ได้สินทรัพย์มา (1)	ต้นทุนของสินทรัพย์ (2)	ค่าเสื่อมราคาต่อปี					ภาระภาษีที่ลดลงต่อปี				
		2545 (3)	2546 (4)	2547 (5)	2548 (6)	รวม (7)	2545 (8)	2546 (9)	2547 (10)	2548 (11)	รวม (12)
กิจการขนาดย่อม											
2545	916.80	341.16	63.95	63.95	63.32	532.38	87.37	15.07	13.03	12.93	128.40
2546	526.12		225.19	46.49	46.49	318.17		55.62	8.93	8.93	73.48
2547	440.64			184.25	37.05	221.30			40.75	7.13	47.88
2548	525.83				206.93	206.93				49.18	49.18
รวม	2,409.39	341.16	289.14	294.69	353.79	1,278.78	87.37	70.69	62.71	78.17	298.94
ค่าเฉลี่ย		0.80	0.37	0.27	0.27	0.95	0.21	0.10	0.06	0.06	0.23
กิจการขนาดกลาง											
2545	235.19	107.48	25.46	25.46	19.25	177.65	32.24	7.64	7.64	5.77	53.29
2546	526.34		159.88	22.77	22.77	205.42		47.76	6.70	6.70	61.16
2547	324.73			95.79	13.04	108.83			28.74	3.91	32.65
2548	118.52				48.51	48.51				14.55	14.55
รวม	1,204.78	107.48	185.34	144.02	103.57	540.41	32.24	55.40	43.08	30.93	161.65
ค่าเฉลี่ย		10.75	9.27	4.97	3.94	16.89	3.22	2.77	1.48	0.97	5..05
กิจการขนาดกลางและขนาดย่อม											
2545	1,151.99	448.64	89.41	89.41	82.57	710.03	119.61	22.71	20.67	18.70	181.69
2546	1,052.46		385.07	69.26	69.26	523.59		103.38	15.63	15.63	134.64
2547	765.37			280.04	50.09	330.13			69.49	11.04	80.53
2548	644.35				255.44	255.44				63.73	63.73
รวม	3,614.17	448.64	474.48	438.71	457.36	1,819.19	119.61	126.09	105.79	109.10	460.59
ค่าเฉลี่ย		1.03	0.60	0.39	0.33	1.32	0.28	0.16	0.09	0.08	0.33

หมายเหตุ : (2) – (7) ข้อมูลจากตาราง 14

(8) – (12) ข้อมูลจากตาราง 25

2.2 ผลจากการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

2.2.1 ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล

จากการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสามารถคำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการกิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมแยกตามขนาดของวิสาหกิจและทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว ได้ดังตาราง 27 – 33

- ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนาดย่อมที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท

การคำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนาดย่อมที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท ได้ผลสรุปดังตาราง 27

ตาราง 27 การคำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนาดย่อมที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาทในปี 2545 - 2548

หน่วย : ล้านบาท

ปี	ช่วงกำไรสุทธิ	จำนวน (ราย)	อัตราภาษี (Tr)	กำไรสุทธิ (P)	ภาระภาษีเงินได้ (CIT)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(5)x(4)=(6)
2545	**ไม่เกิน 1 ล้านบาท**	599	20%	115.03	23.01
	มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท	51		83.03	18.21
	ไม่เกิน 1 ล้านบาท		20%	51.00	10.20
	มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท		25%	32.03	8.01
	มากกว่า 3 ล้านบาท	14		104.31	28.49
	ไม่เกิน 1 ล้านบาท		20%	14.00	2.80
	มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท		25%	28.00	7.00
	มากกว่า 3 ล้านบาท		30%	62.31	18.69
	รวม	664		302.37	69.71
2546	**ไม่เกิน 1 ล้านบาท**	656	20%	138.95	27.79
	มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท	73		118.49	25.97
	ไม่เกิน 1 ล้านบาท		20%	73.00	14.60
	มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท		25%	45.49	11.37

ตาราง 27 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

ปี	ช่วงกำไรสุทธิ	จำนวน (ราย)	อัตราภาษี (Tr)	กำไรสุทธิ (P)	ภาระภาษีเงินได้ (CIT)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(4)x(5)=(6)
2546	**มากกว่า 3 ล้านบาท**	19		**122.14**	**32.84**
	ไม่เกิน 1 ล้านบาท		20%	19.00	3.80
	มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท		25%	38.00	9.50
	มากกว่า 3 ล้านบาท		30%	65.14	19.54
	รวม	748		**379.58**	**86.60**
2547	**ไม่เกิน 1 ล้านบาท**	654	15%	**161.82**	**24.27**
	มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท	94		**151.37**	**28.44**
	ไม่เกิน 1 ล้านบาท		15%	94.00	14.10
	มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท		25%	57.37	14.34
	มากกว่า 3 ล้านบาท	22		**159.36**	**42.31**
	ไม่เกิน 1 ล้านบาท		15%	22.00	3.30
	มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท		25%	44.00	11.00
	มากกว่า 3 ล้านบาท		30%	93.36	28.01
	รวม	770		**472.55**	**95.02**
2548	**ไม่เกิน 1 ล้านบาท**	600	15%	**163.36**	**24.50**
	มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท	88		**137.81**	**25.65**
	ไม่เกิน 1 ล้านบาท		15%	88.00	13.20
	มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท		25%	49.81	12.45
	มากกว่า 3 ล้านบาท	18		**170.53**	**46.66**
	ไม่เกิน 1 ล้านบาท		15%	18.00	2.70
	มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท		25%	36.00	9.00
	มากกว่า 3 ล้านบาท		30%	116.53	34.96
	รวม	706		**471.70**	**96.81**
	รวมทั้งสิ้น			**1,626.20**	**348.14**

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 27 แสดงการคำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนาดย่อมที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาทในปี 2545 - 2548 ดังนี้

ปี 2545 มีกิจการที่มีกำไรสุทธิจำนวน 664 ราย มูลค่ากำไรสุทธิรวม 302.37 ล้านบาท มีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลรวม 69.71ล้านบาท โดยเป็นกิจการที่มีกำไรสุทธิไม่เกิน 1ล้านบาท จำนวน 599 ราย คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ 23.01 ล้านบาท กิจการที่มีกำไรสุทธิมากกว่า 1 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 3 ล้านบาท จำนวน 51 ราย คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ 18.21 ล้านบาท และ กิจการที่มีกำไรสุทธิมากกว่า 3 ล้านบาท จำนวน 14 ราย คำนวณภาระภาษีเงินนิติบุคคลได้ 28.49 ล้านบาท

ปี 2546 มีกิจการที่มีกำไรสุทธิจำนวน 748 ราย มูลค่ากำไรสุทธิรวม 379.58 ล้านบาท มีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลรวม 86.60ล้านบาท โดยเป็นกิจการที่มีกำไรสุทธิไม่เกิน 1ล้านบาท จำนวน 656 ราย คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ 27.79 ล้านบาท กิจการที่มีกำไรสุทธิมากกว่า 1 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 3 ล้านบาท จำนวน 73 ราย คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ 25.97 ล้านบาท และ กิจการที่มีกำไรสุทธิมากกว่า 3 ล้านบาท จำนวน 19 ราย คำนวณภาระภาษีเงินนิติบุคคลได้ 32.84 ล้านบาท

ปี 2547 มีกิจการที่มีกำไรสุทธิจำนวน 770 ราย มูลค่ากำไรสุทธิรวม 472.55 ล้านบาท มีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลรวม 95.02ล้านบาท โดยเป็นกิจการที่มีกำไรสุทธิไม่เกิน 1ล้านบาท จำนวน 654 ราย คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ 24.27 ล้านบาท กิจการที่มีกำไรสุทธิมากกว่า 1 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 3 ล้านบาท จำนวน 94 ราย คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ 28.44 ล้านบาท และ กิจการที่มีกำไรสุทธิมากกว่า 3 ล้านบาทจำนวน 22 ราย คำนวณภาระภาษีเงินนิติบุคคลได้ 42.31 ล้านบาท

ปี 2548 มีกิจการที่มีกำไรสุทธิจำนวน 706 ราย มูลค่ากำไรสุทธิรวม 471.70 ล้านบาท มีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลรวม 96.81ล้านบาท โดยเป็นกิจการที่มีกำไรสุทธิไม่เกิน 1ล้านบาท จำนวน 600 ราย คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ 24.50 ล้านบาท กิจการที่มีกำไรสุทธิมากกว่า 1 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 3 ล้านบาท จำนวน 88 ราย คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ 25.65 ล้านบาท และ กิจการที่มีกำไรสุทธิมากกว่า 3 ล้านบาท จำนวน 18 ราย คำนวณภาระภาษีเงินนิติบุคคลได้ 46.66 ล้านบาท

- <u>ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนาดย่อมที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาท</u>

การคำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนาดย่อมที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาท ได้ผลสรุปดังตาราง 28

ตาราง 28 การคำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนาดย่อมที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาทในปี 2545 – 2548

หน่วย : ล้านบาท

ปี	จำนวน (ราย)	อัตราภาษี (Tr)	กำไรสุทธิ (P)	ภาระภาษีเงินได้ (CIT)
(1)	(2)	(3)	(4)	(3)x(4) = (5)
2545	83	30%	361.84	108.55
2546	81	30%	228.93	68.68
2547	105	30%	395.28	118.58
2548	104	30%	336.27	100.88
รวม			**1,322.32**	**396.69**

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 28 แสดงการคำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนาดย่อมที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาทในปี 2545 – 2548 ดังนี้

ปี 2545 มีกิจการที่มีกำไรสุทธิจำนวน 83 ราย มูลค่ากำไรสุทธิรวม 361.84 ล้านบาท คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ 108.55ล้านบาท

ปี 2546 มีกิจการที่มีกำไรสุทธิจำนวน 81 ราย มูลค่ากำไรสุทธิรวม 228.93 ล้านบาท คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ 68.88 ล้านบาท

ปี 2547 มีกิจการที่มีกำไรสุทธิจำนวน 105ราย มูลค่ากำไรสุทธิรวม 395.28ล้านบาท คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ 118.58ล้านบาท

ปี 2548 มีกิจการที่มีกำไรสุทธิจำนวน 104ราย มูลค่ากำไรสุทธิรวม 336.27ล้านบาท คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ 100.88ล้านบาท

- <u>ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนาดกลางที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท</u>

การคำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนาดกลางที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท ได้ผลสรุปดังตาราง 29

ตาราง 29 การคำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนาดกลางที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท ในปี 2545 - 2548

หน่วย : ล้านบาท

ปี	ช่วงกำไรสุทธิ	จำนวน (ราย)	อัตราภาษี (Tr)	กำไรสุทธิ (P)	ภาระภาษีเงินได้ (CIT)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(4)x(5)=(6)
2545	**ไม่เกิน 1 ล้านบาท**	2	20%	0.77	0.15
	มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท	1		2.18	0.50
	ไม่เกิน 1 ล้านบาท		20%	1.00	0.20
	มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท		25%	1.18	0.30
	มากกว่า 3 ล้านบาท	5		75.69	21.71
	ไม่เกิน 1 ล้านบาท		20%	5.00	1.00
	มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท		25%	10.00	2.50
	มากกว่า 3 ล้านบาท		30%	60.69	18.21
	รวม	8		78.64	22.36
2546	**ไม่เกิน 1 ล้านบาท**	1	20%	0.13	0.03
	มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท	1		2.56	0.59
	ไม่เกิน 1 ล้านบาท		20%	1.00	0.20
	มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท		25%	1.56	0.39
	มากกว่า 3 ล้านบาท	4		92.44	26.93
	ไม่เกิน 1 ล้านบาท		20%	4.00	0.80
	มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท		25%	8.00	2.00
	มากกว่า 3 ล้านบาท		30%	80.44	24.13
	รวม	6		95.13	27.55

ตาราง 29 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

ปี	ช่วงกำไรสุทธิ	จำนวน (ราย	อัตราภาษี (Tr)	กำไรสุทธิ (P)	ภาระภาษีเงินได้ (CIT)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(4)x(5)=(6)
2547	**ไม่เกิน 1 ล้านบาท**	1	15%	0.09	0.01
	มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท	1		2.51	0.53
	ไม่เกิน 1 ล้านบาท		15%	1.00	0.15
	มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท		25%	1.51	0.38
	มากกว่า 3 ล้านบาท	3		67.78	19.59
	ไม่เกิน 1 ล้านบาท		15%	3.00	0.45
	มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท		25%	6.00	1.50
	มากกว่า 3 ล้านบาท		30%	58.78	17.64
	รวม	5		70.38	20.13
2548	**ไม่เกิน 1 ล้านบาท**	1	15%	0.74	0.11
	มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท	0		0.00	0.00
	ไม่เกิน 1 ล้านบาท		15%	0.00	0.00
	มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท		25%	0.00	0.00
	มากกว่า 3 ล้านบาท	3		106.70	31.26
	ไม่เกิน 1 ล้านบาท		15%	3.00	0.45
	มากกว่า 1 - 3 ล้านบาท		25%	6.00	1.50
	มากกว่า 3 ล้านบาท		30%	97.70	29.31
	รวม	4		107.44	31.37
	รวมทั้งสิ้น			351.59	101.41

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 29 แสดงการคำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนาดกลางที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาทในปี 2545 – 2548 ดังนี้

ปี2545 มีกิจการที่มีกำไรสุทธิจำนวน 8 ราย มูลค่ากำไรสุทธิรวม 78.64ล้านบาท มีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลรวม 22.36 ล้านบาท โดยเป็นกิจการที่มีกำไรสุทธิไม่เกิน 1 ล้านบาท จำนวน 2 ราย คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ 0.15 ล้านบาท กิจการที่มีกำไรสุทธิมากกว่า 1 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 3 ล้านบาท จำนวน 1 ราย คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลได้เป็นเงิน 0.50 ล้านบาท และ กิจการที่มีกำไรสุทธิมากกว่า 3 ล้านบาทจำนวน 5 ราย คำนวณภาระภาษีเงินนิติบุคคลได้เป็นเงิน 21.71 ล้านบาท

ปี2546 มีกิจการที่มีกำไรสุทธิจำนวน 6 ราย มูลค่ากำไรสุทธิรวม 95.13ล้านบาท มีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลรวม 27.55 ล้านบาท โดยเป็นกิจการที่มีกำไรสุทธิไม่เกิน 1 ล้านบาท จำนวน 1 ราย คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ 0.03 ล้านบาท กิจการที่มีกำไรสุทธิมากกว่า 1 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 3 ล้านบาท จำนวน 1 ราย คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ 0.59 ล้านบาท และ กิจการที่มีกำไรสุทธิมากกว่า 3 ล้านบาทจำนวน 4 ราย คำนวณภาระภาษีเงินนิติบุคคลได้เป็นเงิน 26.93 ล้านบาท

ปี2547 มีกิจการที่มีกำไรสุทธิจำนวน 5 ราย มูลค่ากำไรสุทธิรวม 70.38ล้านบาท มีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลรวม 20.13 ล้านบาท โดยเป็นกิจการที่มีกำไรสุทธิไม่เกิน 1ล้านบาท จำนวน 1ราย คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ 0.01 ล้านบาท กิจการที่มีกำไรสุทธิมากกว่า 1 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 3 ล้านบาท จำนวน 1 ราย คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ 0.53 ล้านบาท และ กิจการที่มีกำไรสุทธิมากกว่า 3 ล้านบาทจำนวน 3 ราย คำนวณภาระภาษีเงินนิติบุคคลได้ 19.59 ล้านบาท

ปี2548 มีกิจการที่มีกำไรสุทธิจำนวน 4 ราย มูลค่ากำไรสุทธิรวม 107.44ล้านบาท มีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลรวม 31.37ล้านบาทโดยเป็นกิจการที่มีกำไรสุทธิไม่เกิน 1ล้านบาท จำนวน 1ราย คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ 0.11 ล้านบาท และ กิจการที่มีกำไรสุทธิมากกว่า 3 ล้านบาท จำนวน 3 ราย คำนวณภาระภาษีเงินนิติบุคคลได้ 31.26 ล้านบาท

- <u>ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนาดกลางที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาท</u>

การคำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนาดกลางที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาท ได้ผลสรุปดังตาราง 30

ตาราง 30 การคำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนาดกลางที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาท ในปี 2545 – 2548

หน่วย : ล้านบาท

ปี	ราย	อัตราภาษี (Tr)	กำไรสุทธิ (P)	ภาระภาษีเงินได้ (CIT)
(1)	(2)	(3)	(4)	(3)x(4) = (5)
2545	30	30%	755.78	226.73
2546	29	30%	848.18	254.45
2547	29	30%	975.42	292.62
2548	26	30%	1,466.08	439.82
รวม			**4,045.46**	**1,213.62**

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 30 แสดงการคำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนาดกลางที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาทในปี 2545 – 2548 ดังนี้

ปี 2545 มีกิจการที่มีกำไรสุทธิจำนวน 30 ราย มูลค่ากำไรสุทธิรวม 755.78 ล้านบาท คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ 226.73ล้านบาท

ปี 2546 มีกิจการที่มีกำไรสุทธิจำนวน 29 ราย มูลค่ากำไรสุทธิรวม 848.18 ล้านบาท คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ 254.45ล้านบาท

ปี 2547 มีกิจการที่มีกำไรสุทธิจำนวน 29 ราย มูลค่ากำไรสุทธิรวม 975.42 ล้านบาท คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ 292.62ล้านบาท

ปี 2548 มีกิจการที่มีกำไรสุทธิจำนวน 26 ราย มูลค่ากำไรสุทธิรวม 1,466.08 ล้านบาท คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ 439.82ล้านบาท

- <u>กำไรสุทธิและภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนาดย่อม</u>

กำไรสุทธิและภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนาดย่อมในปี2545 - 2548 ได้ผลสรุปดังตาราง 31

ตาราง 31 กำไรสุทธิและภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลแยกตามทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วของกิจการขนาดย่อมในปี 2545 – 2548

หน่วย : ล้านบาท

ปี	ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว	จำนวน (ราย)	กำไรสุทธิ (P)			ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล (CIT)		
			ล้านบาท	$\overline{X}$	SD	ล้านบาท	$\overline{X}$	SD
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
2545	ไม่เกิน 5 ล้านบาท	664	302.37	0.46	1.27	69.71	0.10	0.34
	มากกว่า 5 ล้านบาท	83	361.84	4.36	9.58	108.55	1.30	2.87
	รวม	**747**	**664.21**	**0.89**	**3.60**	**178.26**	**0.24**	**1.07**
2546	ไม่เกิน 5 ล้านบาท	748	379.58	0.51	1.19	86.60	0.12	0.32
	มากกว่า 5 ล้านบาท	81	228.93	2.83	4.95	68.68	0.84	1.48
	รวม	**829**	**608.51**	**0.73**	**2.02**	**155.28**	**0.19**	**0.59**
2547	ไม่เกิน 5 ล้านบาท	770	472.55	0.61	1.51	95.02	0.12	0.40
	มากกว่า 5 ล้านบาท	105	395.28	3.76	7.61	118.58	1.12	2.28
	รวม	**875**	**867.83**	**0.99**	**3.15**	**213.60**	**0.24**	**0.93**
2548	ไม่เกิน 5 ล้านบาท	706	471.70	0.67	2.31	96.81	0.14	0.67
	มากกว่า 5 ล้านบาท	104	336.27	3.23	6.25	100.88	0.97	1.87
	รวม	**810**	**807.97**	**0.99**	**3.21**	**197.69**	**0.24**	**0.95**
	รวมทั้งสิ้น		**2,948.52**	**0.90**	**3.05**	**744.83**	**0.23**	**0.89**

ที่มา : (3) ข้อมูลจากสดมภ์ 3 ตาราง 27 และ สดมภ์ 2 ตาราง 28

(4) ข้อมูลจากสดมภ์ 5 ตาราง 27 และ สดมภ์ 4 ตาราง 28

(7) ข้อมูลจากสดมภ์ 6 ตาราง 27 และ สดมภ์ 5 ตาราง 28

จากตาราง 31 แสดงกำไรสุทธิและภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลแยกตามทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วของกิจการขนาดย่อมในปี 2545 – 2548 พบว่า

ในปี2545-2548กิจการขนาดย่อมมีกำไรสุทธิ รวมทั้งสิ้น 2,948.52ล้านบาท กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อสถานประกอบการเท่ากับ 0.90 ล้านบาท ค่า SD ของกำไรสุทธิเท่ากับ 3.05 ล้านบาท และมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลรวมทั้งสิ้น 744.83ล้านบาท ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ยต่อสถานประกอบการเท่ากับ 0.23 ล้านบาท ค่า SD ของภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 0.89 ล้านบาท

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยในแต่ละปีพบว่าในปี2545 มีกำไรสุทธิเฉลี่ยต่อสถานประกอบการเท่ากับ 0.89ล้านบาท มีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ยต่อสถานประกอบการเท่ากับ 0.24ล้านบาท ในปี 2546 มีค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการของกำไรสุทธิและภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่ำสุดโดยมีกำไรสุทธิเฉลี่ยต่อสถานประกอบการเท่ากับ0.73ล้านบาทและมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ยต่อสถานประกอบการเท่ากับ 0.19ล้านบาท ในปี2547และ2548 มีค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการของกำไรสุทธิและภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากันและมีค่าเฉลี่ยสูงสุดโดยมีกำไรสุทธิเฉลี่ยต่อสถานประกอบการเท่ากับ0.99ล้านบาท และมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ยต่อสถานประกอบการเท่ากับ 0.24ล้านบาท

เมื่อพิจารณาค่าSD ในแต่และปี พบว่าในปี 2545 มีค่าSD ของกำไรสุทธิและภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุดโดยมีค่า SD ของกำไรสุทธิเท่ากับ 3.60 ล้านบาทและ มีค่า SD ของภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 1.07 ล้านบาท ในปี 2546 มีค่า SD ของกำไรสุทธิและภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่ำสุดโดยมีค่า SD ของกำไรสุทธิเท่ากับ 2.02 ล้านบาท และมีค่า SD ของภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 0.59 ล้านบาท ในปี 2547 มีค่า SD ของกำไรสุทธิเท่ากับ 3.15 ล้านบาท และมีค่า SD ของภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 0.93 ล้านบาท ในปี 2548 มีค่า SD ของกำไรสุทธิเท่ากับ 3.21 และมีค่า SD ของภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 0.95 ล้านบาท แสดงให้เห็นว่าในปี 2545 กิจการขนาดย่อมมีกำไรสุทธิและภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลแตกต่างกันมากที่สุดและมีความแตกต่างกันน้อยที่สุดในปี 2546

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่า SD แยกตามทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วพบว่าในปี 2545 – 2548 กิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาทมีกำไรสุทธิเฉลี่ย ค่า SD ของกำไรสุทธิ ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ย และ ค่า SD ของภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล สูงกว่ากิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาททุกปี แสดงให้เห็นว่า กำไรสุทธิ และ ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาทมีมูลค่าสูงกว่าและมีความแตกต่างกันมากกว่ากิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาททุกปี

- <u>กำไรสุทธิและภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนาดกลาง</u>

กำไรสุทธิและภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนาดกลางในปี2545–2548 ได้ผลสรุปดังตาราง 32

ตาราง 32 กำไรสุทธิและภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลแยกตามทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วของกิจการขนาดกลางในปี 2545 – 2548

หน่วย : ล้านบาท

ปี	ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว	จำนวน (ราย)	กำไรสุทธิ (P)			ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล (CIT)		
			ล้านบาท	$\overline{X}$	SD	ล้านบาท	$\overline{X}$	SD
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
2545	ไม่เกิน 5 ล้านบาท	8	78.64	9.83	15.29	22.36	2.80	4.52
	มากกว่า 5 ล้านบาท	30	755.78	25.19	28.78	226.73	7.55	8.63
	รวม	**38**	**834.42**	**21.96**	**27.09**	**249.09**	**6.56**	**8.12**
2546	ไม่เกิน 5 ล้านบาท	6	95.13	15.86	22.49	27.55	4.59	6.66
	มากกว่า 5 ล้านบาท	29	848.18	29.25	41.97	254.45	8.77	12.59
	รวม	**35**	**943.31**	**26.95**	**39.38**	**282.00**	**8.07**	**11.81**
2547	ไม่เกิน 5 ล้านบาท	5	70.38	14.08	26.14	20.13	4.03	7.75
	มากกว่า 5 ล้านบาท	29	975.42	33.64	55.93	292.62	10.09	16.78
	รวม	**34**	**1,045.80**	**30.76**	**52.79**	**312.75**	**9.21**	**15.83**
2548	ไม่เกิน 5 ล้านบาท	4	107.44	26.86	46.46	31.37	7.84	13.91
	มากกว่า 5 ล้านบาท	26	1,466.08	56.39	89.12	439.82	16.91	26.73
	รวม	**30**	**1,573.52**	**52.45**	**84.70**	**471.19**	**15.70**	**25.41**
	รวมทั้งสิ้น		4,397.05	32.10	54.05	1,315.03	9.60	16.21

ที่มา : (3) ข้อมูลจากสดมภ์ 3 ตาราง 29 และ สดมภ์ 2 ตาราง 30

(4) ข้อมูลจากสดมภ์ 5 ตาราง 29 และ สดมภ์ 4 ตาราง 30

(7) ข้อมูลจากสดมภ์ 6 ตาราง 29 และ สดมภ์ 5 ตาราง 30

จากตาราง 32 แสดงกำไรสุทธิและภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลแยกตามทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วของกิจการขนาดกลางในปี 2545 – 2548 พบว่า

ในปี2545 - 2548 กิจการขนาดกลางมีกำไรสุทธิ รวมทั้งสิ้น 4,397.05 ล้านบาท กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อสถานประกอบการเท่ากับ 32.10 ล้านบาท ค่า SD ของกำไรสุทธิเท่ากับ 54.05 ล้านบาท และมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลรวมทั้งสิ้น 1,315.03 ล้านบาท ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ยต่อสถานประกอบการเท่ากับ 9.60 ล้านบาท ค่า SD ของภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 16.21 ล้านบาท

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยในแต่ละปีพบว่าในปี2545 มีค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการของกำไรสุทธิและภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่ำสุดโดยมีกำไรสุทธิเฉลี่ยต่อสถานประกอบการเท่ากับ 21.96 ล้านบาท และมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ยต่อสถานประกอบการเท่ากับ 6.56 ล้านบาท ในปี2546 มีกำไรสุทธิเฉลี่ยต่อสถานประกอบการเท่ากับ 26.95 ล้านบาท และมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ยต่อสถานประกอบการเท่ากับ 8.07 ล้านบาท ในปี2547 มีกำไรสุทธิเฉลี่ยต่อสถานประกอบการเท่ากับ 30.76 ล้านบาทและมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ยต่อสถานประกอบการเท่ากับ 9.21 ล้านบาท ในปี 2548 มีค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการของกำไรสุทธิและภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุดโดยมีกำไรสุทธิเฉลี่ยต่อสถานประกอบการเท่ากับ 52.45ล้านบาท และมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ยต่อสถานประกอบการเท่ากับ 15.70 ล้านบาท แสดงให้เห็นว่ากิจการขนาดกลางมีกำไรสุทธิในปี2545– 2548 สูงขึ้นทุกปี และมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลในแต่ละปีสูงขึ้นด้วย

เมื่อพิจารณาค่า SD ในแต่และปีพบว่าในปี2545 มีค่า SD ของกำไรสุทธิและภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่ำสุด โดยมีค่า SD ของกำไรสุทธิเท่ากับ 27.09 ล้านบาทและ มีค่า SD ของภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 8.12 ล้านบาท ในปี2546 มีค่า SD ของกำไรสุทธิเท่ากับ 39.38ล้านบาท และมีค่า SD ของภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 11.81 ล้านบาท ในปี 2547 มีค่า SD ของกำไรสุทธิเท่ากับ 52.79 ล้านบาท และมีค่า SD ของภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 15.83 ล้านบาท ในปี2548 มีค่า SD ของกำไรสุทธิและภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุดโดยมีค่า SDของกำไรสุทธิเท่ากับ 84.70 ล้านบาท และมีค่า SD ของภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 25.41ล้านบาท แสดงให้เห็นว่ากำไรสุทธิและภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลในปี2545 – 2548 ของกิจการขนาดกลางมีความแตกต่างกันสูงขึ้นทุกปี

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่า SD แยกตามทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วพบว่าในปี 2545 – 2548 กิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาทมีกำไรสุทธิเฉลี่ย ค่า SD ของกำไรสุทธิ ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ย และ ค่า SD ของภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงกว่ากิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาททุกปี แสดงให้เห็นว่า กำไรสุทธิ และ ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5ล้านบาท มีมูลค่าสูงกว่าและมีความแตกต่างกันมากกว่ากิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาททุกปี

- <u>ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลในปี 2545 – 2548</u>

ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการผลิตเครื่องแต่งกายในปี2545–2548ได้ผลสรุปดังตาราง 33

ตาราง 33 ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการผลิตเครื่องแต่งกายแยกตามขนาดของวิสาหกิจ

ปี	กิจการขนาดย่อม				กิจการขนาดกลาง				กิจการขนาดกลางและขนาดย่อม			
	ราย	ล้านบาท	$\overline{X}$	SD	ราย	ล้านบาท	$\overline{X}$	SD	ราย	ล้านบาท	$\overline{X}$	SD
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
2545	747	178.26	0.24	1.07	38	249.09	6.56	8.12	785	427.35	0.54	2.46
2546	829	155.28	0.19	0.59	35	282.00	8.07	11.81	864	437.28	0.51	2.87
2547	875	213.60	0.24	0.93	34	312.75	9.19	15.83	909	526.35	0.58	3.58
2548	810	197.69	0.24	0.95	30	471.19	15.70	25.41	840	668.88	0.80	5.61
เฉลี่ย/รวม	**816**	**744.83**	**0.23**	**0.89**	**34**	**1,315.03**	**9.60**	**16.21**	**850**	**2,059.86**	**0.61**	**3.84**

ที่มา : (2) – (5) **ข้อมูลจากสดมภ์** 3,7,8,9 ตาราง 31

(6) – (9) **ข้อมูลจากสดมภ์** 3,7,8,9 ตาราง 32

จากตาราง 39 แสดงภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการผลิตเครื่องแต่งกายแยกตามขนาดของวิสาหกิจ ได้ดังนี้

ในปี 2545 – 2548 กิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลรวมทั้งสิ้น 2,059.86 ล้านบาท ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.61 ล้านบาท ค่า SD ของภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 3.84 ล้านบาท โดยกิจการขนาดย่อมมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลรวม 744.83ล้านบาทภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ยต่อสถานประกอบการเท่ากับ 0.23 ล้านบาท ค่า SD ของภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 0.89 ล้านบาท ขณะกิจการขนาดกลางมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลรวม1,315.03ล้านบาทภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ยต่อสถานประกอบการเท่ากับ 9.60 ล้านบาท ค่า SD ของภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 16.21 ล้านบาท เมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบจากค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการในแต่ละปีพบว่าในปี 2546 มีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลลดลงจากปี 2545 แต่ในปี 2547 และ ปี2548 มีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มขึ้น โดยมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ยต่อสถานประกอบการต่ำสุดในปี2546 เท่ากับ 0.51 ล้านบาท และมีภาระภาษีเงินได้นิติ

บุคคลเฉลี่ยต่อสถานประกอบการสูงสุดในปี2548 เท่ากับ 0.80 ล้านบาท เมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบจากค่า SD ในแต่ละปีพบว่าผู้ประกอบการกิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลแตกต่างกันเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยมีค่า SD ต่ำสุดในปี 2545 เท่ากับ 2.46 ล้านบาท และมีค่า SD สูงสุดในปี 2548 เท่ากับ 5.61 ล้านบาท เมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบตามขนาดของวิสาหกิจพบว่ากิจการขนาดย่อมมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ยต่อสถานประกอบการและมีค่า SD ต่ำกว่ากิจการขนาดกลางทุกปีแสดงว่ากิจการขนาดกลางมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงกว่ากิจการขนาดย่อม และ มีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลแตกต่างกันมากกว่ากิจการขนาดย่อมทุกปี

2.2.2 อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล

การวิเคราะห์อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลแยกพิจารณาเป็น 2 กรณี ดังนี้

(1) อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิ

(2) อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้

(1) อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิ

จากการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสามารถคำนวณอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิของผู้ประกอบการกิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อม ได้ดังตาราง 34

ตาราง 34 อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิ

หน่วย : ล้านบาท[ร้อยละ]

ปี	กิจการขนาดย่อม			กิจการขนาดกลาง			กิจการขนาดกลางและขนาดย่อม		
	P	CIT	Tbp	P	CIT	Tbp	P	CIT	Tbp
(1)	(2)	(3)	(3)x100/(2)=(4)	(5)	(6)	(6)x100/(5)=(7)	(2)+(5)=(8)	(3)+(6)=(9)	(9)x100/(8)=(10)
2545	664.21	178.26	[26.83]	834.42	249.09	[29.85]	1,498.63	427.35	[28.52]
2546	608.51	155.28	[25.52]	943.31	282.00	[29.89]	1,551.82	437.28	[28.18]
2547	867.83	213.6	[24.61]	1,045.80	312.75	[29.91]	1,913.63	526.35	[27.51]
2548	807.97	197.69	[24.47]	1,573.52	471.19	[29.95]	2,381.49	668.88	[28.09]
รวม	2,948.52	744.83	[25.27]	4,397.05	1,315.03	[29.91]	7,345.57	2,059.86	[28.04]

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : P แทน กำไรสุทธิ

CIT แทน ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล

Tbp แทน อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิ

(2) ข้อมูลจากสดมภ์ 4 ตาราง 31

(3) ข้อมูลจากสดมภ์ 7 ตาราง 31

(5) ข้อมูลจากสดมภ์ 4 ตาราง 32

(6) ข้อมูลจากสดมภ์ 7 ตาราง 32

จากตาราง 34 แสดงอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิดังนี้

ในปี 2545–2548 กิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมมีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิเท่ากับร้อยละ28.04 โดยกิจการขนาดย่อมมีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิเท่ากับร้อยละ 25.27 และกิจการขนาดกลางมีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิเท่ากับร้อยละ 29.91 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิในแต่ละปีพบว่าในปี 2545 มีอัตราเท่ากับร้อยละ 28.52 ปี 2546 และ ปี2547 มีอัตราเท่ากับร้อยละ 28.18 และร้อยละ 27.51 ซึ่งลดลงจากปี 2545 ส่วนในปี 2548 มีอัตราเท่ากับร้อยละ 28.09 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี2547 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิโดยเปรียบเทียบตามขนาดของวิสาหกิจพบว่ากิจการขนาดย่อมมีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิต่ำกว่ากิจการขนาดกลางทุกปีและกิจการขนาดย่อมมีแนวโน้มที่จะมีอัตราลดลงอย่างต่อเนื่องทุกปีขณะที่กิจการขนาดกลางมีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี

(2) อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้

จากการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสามารถคำนวณอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้ของผู้ประกอบการกิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อม ได้ดังตาราง 35

ตาราง 35 อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้

หน่วย : ล้านบาท[ร้อยละ]

ปี	กิจการขนาดย่อม			กิจการขนาดกลาง			กิจการขนาดกลางและขนาดย่อม		
	I	CIT	Tbi	I	CIT	Tbi	I	CIT	Tbi
(1)	(2)	(3)	(3)x100/(2)=(4)	(5)	(6)	(6)x100/(5)=(7)	(2)+(5)= (8)	(3)+(6)=(9)	(9)x100/(8)=(10)
2545	20,265.28	178.26	[0.88]	16,194.77	249.09	[1.54]	36,460.05	427.35	1.17
2546	22,998.42	155.28	[0.67]	18,391.38	282.00	[1.54]	41,389.80	437.28	1.06
2547	25,453.51	213.60	[0.84]	21,633.59	312.75	[1.45]	47,087.10	526.35	1.12
2548	23,662.90	197.69	[0.84]	23,902.86	471.19	[1.97]	47,565.76	668.88	1.41
รวม	92,380.11	744.83	[0.81]	80,122.60	1,315.03	[1.65]	172,502.71	2,068.86	1.20

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ I แทน รายได้

CIT แทน ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล

Tbi แทน อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้

(2) , (5) คำนวณจากข้อมูลของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

(3) ข้อมูลจากสดมภ์ 7 ตาราง 31

(6) ข้อมูลจากสดมภ์ 7 ตาราง 32

จากตาราง 41 แสดงอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้พบว่า

ในปี2545–2548 กิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมมีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้เท่ากับร้อยละ1.20โดยกิจการขนาดย่อมมีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้เท่ากับร้อยละ0.81 ส่วนกิจการขนาดกลางมีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อร้อยได้เท่ากับร้อยละ1.65 เมื่อพิจารณารายได้ในแต่ละปีพบว่ากิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยมีรายได้สูงสุดในปี2548 เท่ากับ 47,565.76 ล้านบาท และมีรายได้ต่ำสุดในปี 2545 เท่ากับ 36,460.05 ล้านบาท เมื่อพิจารณาอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้ในแต่ละปีพบว่าในปี2545 มีอัตราเท่ากับร้อยละ1.17 ปี2546 และปี2547 มีอัตราเท่ากับร้อยละ1.06 และ ร้อยละ1.12 ซึ่งลดลงจากปี2545 ส่วนในปี2548 มีอัตราเท่ากับร้อยละ1.41 ซึ่งเพิ่มขึ้น

จากปี2547 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้โดยเปรียบเทียบตามขนาดของวิสาหกิจพบว่ากิจการขนาดย่อมมีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้ต่ำกว่ากิจการขนาดกลางทุกปี โดยกิจการขนาดย่อมมีอัตราสูงสุดในปี 2545 เท่ากับร้อยละ0.88 และต่ำสุดในปี 2546 เท่ากับร้อยละ0.67 ขณะที่กิจการขนาดกลางมีอัตราสูงสุดในปี2548 เท่ากับร้อยละ1.97 และต่ำสุดใน ปี2547 เท่ากับร้อยละ 1.45

จากการวิเคราะห์ผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการ สามารถสรุปได้ดังตาราง 36 ดังนี้

ตาราง 36 สรุปผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการ

หน่วย : ล้านบาท [ร้อยละ]

ผลของมาตรการ	กิจการขนาดย่อม					กิจการขนาดกลาง					กิจการขนาดกลางและขนาดย่อม				
	2545	2546	2547	2548	**รวม**	2545	2546	2547	2548	**รวม**	2545	2546	2547	2548	**รวม**
ผลจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ															
ต้นทุนของสินทรัพย์ที่ได้มา	916.80	526.12	440.64	525.83	2,409.39	235.19	526.34	324.73	118.52	1,204.78	1,151.99	1,052.46	765.37	644.35	3,614.17
1.ค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ															
สินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2545	341.16	63.95	63.95	63.32	532.38	107.48	25.46	25.46	19.25	177.65	448.64	89.41	89.41	82.57	710.03
สินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2546		225.19	46.49	46.49	318.17		159.88	22.77	22.77	205.42		385.07	69.26	69.26	523.59
สินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2547			184.25	37.05	221.30			95.79	13.04	108.83			280.04	50.09	330.13
สินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2548				206.93	206.93				48.51	48.51				255.44	255.44
รวมทั้งสิ้น	341.16	289.14	294.69	353.79	1,278.78	107.48	185.34	144.02	103.57	540.41	448.64	474.48	438.71	457.36	1,819.19
ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ	0.80	0.37	0.27	0.27	0.95	10.75	9.27	4.97	3.24	16.89	1.03	0.60	0.39	0.33	1.32
2.ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ															
สินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2545	87.37	15.07	13.03	12.93	128.40	32.24	7.64	7.64	5.77	53.29	119.61	22.71	20.67	18.70	181.69
สินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2546		55.62	8.93	8.93	73.48		47.76	6.70	6.70	61.16		103.38	15.63	15.63	134.64
สินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2547			40.75	7.13	47.88			28.74	3.91	32.65			69.49	11.04	80.53
สินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2548				49.18	49.18				14.55	14.55				63.73	63.73
รามทั้งสิ้น	87.37	70.69	62.71	78.17	298.94	32.24	55.40	43.08	30.93	161.65	119.61	126.09	105.79	109.10	460.59
ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ	0.21	0.10	0.06	0.06	0.23	3.22	2.77	1.48	0.97	5.05	0.28	0.16	0.09	0.08	0.33

ตาราง 36 (ต่อ)

ผลของมาตรการ	กิจการขนาดย่อม					กิจการขนาดกลาง					กิจการขนาดกลางและขนาดย่อม				
	2545	2546	2547	2548	**รวม**	2545	2546	2547	2548	**รวม**	2545	2546	2547	2548	**รวม**
ผลจากการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล															
1.ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล	178.26	155.28	213.60	197.69	**744.83**	249.09	282.00	312.75	471.19	**1,315.03**	427.35	437.28	526.35	668.88	**2,059.86**
ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ	**0.24**	**0.19**	**0.24**	**0.24**	**0.23**	**6.56**	**8.07**	**9.19**	**15.70**	**9.60**	**0.54**	**0.51**	**0.58**	**0.80**	**0.61**
2.อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้ นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิ	[26.83]	[25.52]	[24.61]	[24.47]	**[25.27]**	[29.85]	[29.89]	[29.91]	[29.95]	**[29.91]**	[28.52]	[28.18]	[27.51]	[28.09]	**[28.04]**
3.อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้ นิติบุคคลต่อรายได้	[0.88]	[0.67]	[0.84]	[0.84]	**[0.81]**	[1.54]	[1.54]	[1.45]	[1.97]	**[1.65]**	[1.17]	[1.06]	[1.12]	[1.41]	**[1.20]**

ที่มา : จากการคำนวณ

บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการ : กรณีศึกษาอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกาย ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้จะสามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการกำหนดแนวทางในการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการ SMEsได้อย่างเหมาะสม สามารถสรุป อภิปราย และมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1.เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกาย

2.เพื่อศึกษาผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการกิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อม

วิธีการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือบริษัท และ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการผลิตเครื่องแต่งกายที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200ล้านบาท ซึ่งได้จดทะเบียนจัดตั้งเป็นนิติบุคคลตั้งแต่ปี2536-2545 จำนวนทั้งสิ้น 1,410 ราย (ข้อมูลจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ประมวลผลโดยบริษัทบิซิเนส ออนไลน์ จำกัด (มหาชน) ณ วันที่ 5 พฤษภาคม 2550) โดยแบ่งเป็นกิจการขนาดย่อมคือกิจการผลิตเครื่องแต่งกายที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน 50 ล้านบาท จำนวน 1,356 ราย และกิจการขนาดกลางคือกิจการผลิตเครื่องแต่งกายที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินเกินกว่า 50 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท จำนวน 54 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ(Secondary Data) จาก กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมสรรพากร และบริษัทบิซิเนสออนไลน์ จำกัด (มหาชน) โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบบันทึกที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมาเองเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลตามตัวแปรที่ศึกษาได้แก่

1.แบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของ SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกายใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ลักษณะการประกอบกิจการ ที่ตั้งสถานประกอบการ ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ และกำไรหรือขาดทุนสุทธิ ในปี 2545 – 2548

2.แบบบันทึกข้อมูลรายได้ มูลค่าเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และเครื่องจักร ในปี 2545 – 2548

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่นำมาใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้แบบบันทึกที่ได้สร้างขึ้นในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 4สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 13 พฤษภาคม 2550 – 10 มิถุนายน 2550

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของ SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกาย กระทำโดยการบรรยายและใช้สถิติการแจกแจงความถี่ และ ค่าร้อยละ

2. การวิเคราะห์ผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อภาระภาษีของผู้ประกอบการกิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อม กระทำโดยการบรรยายและใช้สถิติ อัตราส่วน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน และมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ดังนี้

2.1. ผลจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ

ขั้นที่ 1 คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์ภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ

2.2. ผลจากการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

ขั้นที่ 1 คำนวณภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลแยกพิจารณาเป็น 2 กรณี

(1) อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิ

(2) อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องแต่งกาย และผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบกิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกาย

จากผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกายพบว่า SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องแต่งกายส่วนใหญ่มีที่ตั้งสถานประกอบกิจการอยู่ในกรุงเทพฯและปริมณฑล จำนวน 1,014 ราย (คิดเป็นร้อยละ 71.9) และ มีที่ตั้งสถานประกอบกิจการในภาคกลางน้อยที่สุด จำนวน 32 ราย (คิดเป็นร้อยละ 2.3) มีลักษณะการประกอบกิจการเป็นบริษัทมากที่สุด จำนวน 1,002 ราย (คิดเป็นร้อยละ 71.1) รองลงมามีลักษณะการประกอบกิจการเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 406 ราย (คิดเป็นร้อยละ 28.8) และมีลักษณะการประกอบกิจการเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลน้อยที่สุด จำนวน 2 ราย (คิดเป็นร้อยละ 0.1) โดยทุกภาคมีลักษณะการประกอบกิจการเป็นบริษัทจำกัดมากที่สุด มีเพียงภาคใต้เท่านั้นที่มีลักษณะการประกอบกิจการเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดมากที่สุด ส่วนห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลมีที่ตั้งสถานประกอบการในกรุงเทพฯ และปริมณฑลเท่านั้น

ในส่วนของจำนวนSMEsที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องแต่งกายแยกตามทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ และ กำไรหรือขาดทุนสุทธิในปี2545-2548 พบว่า

SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องแต่งกาย มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาทมากที่สุดเฉลี่ยต่อปี 1,198ราย (คิดเป็นร้อยละ84.9) รองลงมามีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 – 40 ล้านบาท เฉลี่ยต่อปี 185 ราย (คิดเป็นร้อยละ 13.1) และมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 80 –100 ล้านบาท น้อยที่สุดเฉลี่ยต่อปี 5 ราย (คิดเป็นร้อยละ 0.4) ตามลำดับ มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิไม่เกิน 1 ล้านบาทมากที่สุด เฉลี่ยต่อปี 974 ราย (คิดเป็นร้อยละ 69.1) รองลงมามีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิมากกว่า 1–25 ล้านบาท เฉลี่ยต่อปี 357 ราย (คิดเป็นร้อยละ 25.3) และมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ 100–150 ล้านบาท น้อยที่สุดเฉลี่ยต่อปี 9 ราย (คิดเป็นร้อยละ 0.6) ตามลำดับ การประกอบกิจการมีผลกำไรสุทธิมากที่สุดเฉลี่ยต่อปี 850 ราย (คิดเป็นร้อยละ 60.3) โดยมีผลกำไรสุทธิไม่เกิน 3 ล้านบาท มากที่สุดเฉลี่ยต่อปี 779 ราย (คิดเป็นร้อยละ 55.3) รองลงมาประกอบกิจการขาดทุนเฉลี่ยต่อปี 496ราย (คิดเป็นร้อยละ 35.2) และ มีกิจการที่หยุดประกอบกิจการเฉลี่ยต่อปี 64 ราย (คิดเป็นร้อยละ 4.5) ตามลำดับ

จากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว สินทรัพย์ถาวรสุทธิ และ กำไรหรือขาดทุนสุทธิของกิจการผลิตเครื่องแต่งกาย ในปี2545 – 2548 พบว่า

มีแนวโน้มที่จะมีจำนวน SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องแต่งกายที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระสูงขึ้น โดยกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาทมีจำนวนลดลงทุกปี และกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 – 40 ล้านบาทมีจำนวนเพิ่มขึ้นมากที่สุด ส่วนกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วในระดับที่มากกว่า 40 ล้านบาทมีจำนวนเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

มีแนวโน้มที่จะมีจำนวนกิจการที่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิสูงขึ้น โดยในปี 2546 มีกิจการที่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิไม่เกิน 1 ล้านบาทลดลงจากปี 2545 จำนวน 34 ราย (คิดเป็นร้อยละ 3.4) และมีกิจการที่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิมากกว่า 1 - 25 ล้านบาท เพิ่มขึ้นมากที่สุดจำนวน 21 ราย (คิดเป็นร้อยละ 6.1) ปี 2547 มีกิจการที่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิมากกว่า 25 – 50 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2546 จำนวน 5 ราย (คิดเป็นร้อยละ 15.2) และมีกิจการที่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิมากกว่า 150 – 200 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 3 ราย (คิดเป็นร้อยละ 30.0) ปี 2548 มีกิจการที่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิมากกว่า 50-100 ล้านบาทเพิ่มขึ้น 5 ราย (คิดเป็นร้อยละ 21.7) และ มีสินทรัพย์ถาวรสุทธิมากกว่า 100 – 150 ล้านบาทเพิ่มขึ้น 5 ราย (คิดเป็นร้อยละ 62.5)

มีแนวโน้มที่จะมีจำนวนกิจการที่มีผลกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิลดลงโดยมีจำนวนกิจการที่หยุดประกอบกิจการเพิ่มขึ้น โดยในปี 2546 มีกิจการที่มีผลกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นจากปี 2545 จำนวน 79 ราย (คิดเป็นร้อยละ 10.1) มีกิจการที่มีผลขาดทุนสุทธิลดลง 21 ราย (คิดเป็นร้อยละ 3.9) และมีกิจการที่หยุดประกอบกิจการลดลง 58 ราย (คิดเป็นร้อยละ 67.4) ปี 2547 มีกิจการที่มีผลกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นจากปี 2546 จำนวน 45 ราย (คิดเป็นร้อยละ 5.2) มีกิจการที่มีผลขาดทุนสุทธิลดลง 37 ราย (คิดเป็นร้อยละ 7.1) และมีกิจการที่หยุดประกอบกิจการลดลง 8 ราย (คิดเป็นร้อยละ 28.6) ปี 2548 มีกิจการที่มีผลกำไรสุทธิลดลงจากปี 2547 จำนวน 69 ราย (คิดเป็นร้อยละ 7.6) มีกิจการที่มีผลขาดทุนสุทธิลดลง 35 ราย (คิดเป็นร้อยละ 7.3) และมีกิจการที่หยุดประกอบกิจการเพิ่มขึ้น 104 ราย (คิดเป็นร้อยละ 520)

2. ผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการกิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อม

2.1 ผลจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษสามารถสรุปได้ดังนี้ (สรุปจากตาราง 36)

ในปี 2545 – 2548 กิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน มีมูลค่าต้นทุนของเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มารวมทั้งสิ้น 3,614.17 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษได้รวมทั้งสิ้น 1,819.19 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 1.32 ล้านบาท) มีภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษรวมทั้งสิ้น 460.59 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.33 ล้านบาท) โดยกิจการขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน มีมูลค่าต้นทุนของเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มารวมทั้งสิ้น 2,409.39 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษได้รวมทั้งสิ้น 1,278.78 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.95 ล้านบาท) มีภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษรวมทั้งสิ้น 298.94 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.23 ล้านบาท) ส่วนกิจการขนาดกลางที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน มีมูลค่าต้นทุนของเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มารวมทั้งสิ้น 1,204.78 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษได้รวมทั้งสิ้น 540.41 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 16.89 ล้านบาท) มีภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษรวมทั้งสิ้น 161.65 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 5.05 ล้านบาท) ซึ่งสามารถสรุปผลจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษแยกตามปีที่ได้สินทรัพย์มาได้ดังนี้

ปี 2545 กิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน มีมูลค่าต้นทุนของเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มารวม 1,151.99 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี2545 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 448.64 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2546 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 ได้ 89.41 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2547 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 3 ได้ 89.41 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่4 ได้ 82.57 ล้านบาท และ มีภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี 2545 - 2548 เป็นเงิน 119.61 ล้านบาท 22.71 ล้านบาท 20.67 ล้านบาท และ 18.70 ล้านบาท ตามลำดับ โดยกิจการขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน มีมูลค่าต้นทุนของเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มารวม 916.80 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี 2545 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 341.16 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2546 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 ได้

63.95 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2547 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 3 ได้ 63.95 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่4 ได้ 63.32 ล้านบาท และ มีภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี 2545 – 2548 เป็นเงิน 87.37 ล้านบาท 15.07 ล้านบาท 13.03 ล้านบาท และ 12.93 ล้านบาท ตามลำดับ ส่วนกิจการขนาดกลางที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน มีมูลค่าต้นทุนเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มารวม 235.19ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษปี 2545 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 107.48 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2546 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่2 ได้ 25.46 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2547 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 3 ได้ 25.46 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 4 ได้ 19.25 ล้านบาท และ มีภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี 2545 – 2548 เป็นเงิน 32.24 ล้านบาท 7.64 ล้านบาท 7.64 ล้านบาท และ 5.77 ล้านบาท ตามลำดับ

ปี 2546 กิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คนมีมูลค่าต้นทุนของเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มารวม 1,052.46 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี 2546 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 385.07 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาในปี 2547 – 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 ถึง 3 ได้ปีละ 69.26 ล้านบาท และมีภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี2546 - 2548 เป็นเงิน 103.38 ล้านบาท 15.63 ล้านบาท และ 15.63 ล้านบาท ตามลำดับ โดยกิจการขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน มีมูลค่าต้นทุนของเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มารวม 526.12 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษโดยในปี 2546 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาเป็นเงิน 225.19 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาในปี 2547 – 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 ถึง 3 ได้ปีละ 46.49 ล้านบาท และมีภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี2546–2548 เป็นเงิน 55.62 ล้านบาท 8.93 ล้านบาท 8.93 ล้านบาท ตามลำดับ ส่วนกิจการขนาดกลางที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200คน มีมูลค่าต้นทุนของเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และเครื่องจักรที่ได้มารวม 526.34 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี 2546 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 159.88 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2547–2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 ถึง 3 ได้ ปีละ 22.77 ล้านบาท และมีภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี2545-2548 เป็นเงิน 47.76 ล้านบาท 6.70 ล้านบาท และ 6.70 ล้านบาท ตามลำดับ

ปี 2547 กิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน มีมูลค่าต้นทุนของเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มารวม 765.37 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี 2547 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 280.04 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาในอัตราพิเศษในปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่2 ได้ 50.09 ล้านบาท และมีภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี 2547– 2548 เป็นเงิน 69.49 ล้านบาท และ 11.04 ล้านบาท ตามลำดับโดยกิจการขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200คน มีมูลค่าต้นทุนของเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มารวม 440.64 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี 2547 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 184.25 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาในอัตราพิเศษในปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 ได้ 37.05 ล้านบาท และ มีภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี 2547– 2548 เป็นเงิน 40.75 ล้านบาท และ 7.13 ล้านบาท ตามลำดับ ส่วนกิจการขนาดกลางที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน มีมูลค่าต้นทุนของเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มารวม 324.73 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษใน ปี 2547 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 95.79 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีที่ 2 ได้ 13.04 ล้านบาท และมีภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี 2547 – 2548 เป็นเงิน 28.74ล้านบาท และ 3.91 ล้านบาท ตามลำดับ

ปี 2548 กิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คนมีมูลค่าต้นทุนของเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มารวม 644.35 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 255.44 ล้านบาท และ มีภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษปี2548 เป็นเงิน 63.73ล้านบาท โดยกิจการขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คนมีมูลค่าต้นทุนของเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มารวม 525.83 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี 2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 206.93 ล้านบาท และมีภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษปี 2548 เป็นเงิน 49.18 ล้านบาท ส่วนกิจการขนาดกลางที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200คนมีมูลค่าต้นทุนของเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักรที่ได้มารวม 118.52 ล้านบาท คำนวณค่าเสื่อมสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี2548 ซึ่งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้สินทรัพย์ถาวรมาได้ 48.51ล้านบาทและมีภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษในปี 2548 เป็นเงิน 14.55 ล้านบาท

2.2 ผลจากการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสามารถสรุปได้ดังนี้ (สรุปจากตาราง 36)

ในปี 2545 – 2548 กิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลรวมทั้งสิ้น 2,059.86 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.61 ล้านบาท) อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิเท่ากับร้อยละ 28.04 อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้เท่ากับร้อยละ 1.20 โดยกิจการขนาดย่อมมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 744.83 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.23 ล้านบาท) มีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิเท่ากับร้อยละ 25.27 และมีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้เท่ากับร้อยละ 0.81 ส่วนกิจการขนาดกลางมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 1,315.03 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 9.60 ล้านบาท) มีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิเท่ากับร้อยละ 29.91 และมีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้เท่ากับร้อยละ 1.65 ซึ่งสามารถสรุปผลจากการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลแยกเป็นรายปีได้ดังนี้

ปี2545 กิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 427.35 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.54ล้านบาท) อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิเท่ากับร้อยละ28.52 อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้เท่ากับร้อยละ1.17 โดยกิจการขนาดย่อมมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 178.26 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.24 ล้านบาท) มีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิเท่ากับร้อยละ 26.83 และมีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้เท่ากับร้อยละ 0.88 ส่วนกิจการขนาดกลางมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 249.09 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 6.56 ล้านบาท) มีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิเท่ากับร้อยละ 29.85 และมีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้เท่ากับร้อยละ 1.54

ปี2546 กิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 437.28 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.51 ล้านบาท) อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิเท่ากับร้อยละ28.18 อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้เท่ากับร้อยละ1.06 โดยกิจการขนาดย่อมมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 155.28 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.19 ล้านบาท) มีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิเท่ากับร้อยละ 25.52 และมีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้เท่ากับร้อยละ 0.67 ส่วนกิจการขนาดกลางมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 282.00 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 8.07 ล้านบาท) มีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิเท่ากับร้อยละ 29.89 และมีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้เท่ากับร้อยละ1.54

ปี2547 กิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 526.35 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.58 ล้านบาท) อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล

ต่อกำไรสุทธิเท่ากับร้อยละ27.51 อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้เท่ากับร้อยละ1.12 โดยกิจการขนาดย่อมมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 213.60 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.24 ล้านบาท) มีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิเท่ากับร้อยละ 24.61 และมีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้เท่ากับร้อยละ 0.84 ส่วนกิจการขนาดกลางมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 312.75 ล้านบาท(ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 9.21 ล้านบาท) มีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิเท่ากับร้อยละ 29.91 และมีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้เท่ากับร้อยละ 1.45

ปี2548 กิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 668.88 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.80 ล้านบาท) อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิเท่ากับร้อยละ28.09 อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้เท่ากับร้อยละ1.41 โดยกิจการขนาดย่อมมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 197.69 ล้านบาท(ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.24 ล้านบาท) มีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิเท่ากับร้อยละ 24.47 และ มีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้เท่ากับร้อยละ 0.84 ส่วนกิจการขนาดกลางมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่ากับ 471.19 ล้านบาท(ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 15.70 ล้านบาท) มีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิเท่ากับร้อยละ 29.95 และมีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้เท่ากับร้อยละ 1.97

อภิปรายผล

1. จากผลการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องแต่งกาย สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1.1 จากผลการศึกษาในส่วนของลักษณะการประกอบกิจการพบว่า SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องแต่งกายส่วนใหญ่มีลักษณะการประกอบกิจการเป็นบริษัทจำกัด รองลงมามีลักษณะการประกอบกิจการเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดและห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ทั้งนี้น่าจะเป็นเพราะผู้ประกอบการมองเห็นข้อดีของการประกอบกิจการในรูปแบบบริษัทจำกัดซึ่งมีช่องทางในการระดมทุนได้หลายทาง เช่น ออกหุ้นสามัญใหม่ขายให้แก่ผู้ถือหุ้นเดิม หรือขายให้แก่ประชาชนทั่วไป และการจัดตั้งต้องอยู่ภายใต้กฎหมายหลายฉบับโดยเมื่อเริ่มจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทต้องจดทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์และดำเนินการอยู่ภายใต้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สำหรับบริษัทจำกัดที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมก็ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ในขณะที่การประกอบกิจการในรูปแบบห้างหุ้นส่วนจำกัดและห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลสามารถจัดตั้งและเลิกกิจการได้ง่ายซึ่งส่วนใหญ่จะดำเนินการในลักษณะธุรกิจครอบครัวและขนาดของกิจการไม่สามารถขยายใหญ่เกินกำลังทรัพย์และความสามารถ

ของผู้เป็นหุ้นส่วนได้ นอกจากจะต้องเพิ่มจำนวนผู้เป็นหุ้นส่วน (รัตนา สายคณิต.2540 : 29) จึงอาจทำให้ได้รับการยอมรับในด้านมาตรฐานน้อยกว่า

1.2 จากผลการศึกษาในส่วนของที่ตั้งสถานประกอบการ พบว่า SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องแต่งกายส่วนใหญ่มีที่ตั้งสถานประกอบการกระจุกตัวอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล มีการกระจายไปยังส่วนภูมิภาคเป็นส่วนน้อย ทั้งนี้น่าจะเป็นเพราะกรุงเทพฯและปริมณฑลมีปัจจัยทางด้านระบบสาธารณูปโภคเช่น ระบบไฟฟ้า ประปา ระบบขนส่ง และอื่น ๆ ที่สมบูรณ์กว่า ซึ่งสามารถสนับสนุนการดำเนินงานของผู้ประกอบการได้ดีกว่าภูมิภาคอื่น

1.3 จากผลการศึกษาในส่วนของทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ และกำไรหรือขาดทุนสุทธิ พบว่า SMEs ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องแต่งกายส่วนใหญ่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 5 ล้านบาท มีสินทรัพย์ถาวรสุทธิไม่เกิน 1 ล้านบาท และมีกำไรสุทธิไม่เกิน 3 ล้านบาท แสดงให้เห็นว่า SMEs ส่วนใหญ่เป็นวิสาหกิจขนาดย่อมตามเกณฑ์ของกฎกระทรวงกำหนดจำนวนการจ้างแรงงานและมูลค่าสินทรัพย์ถาวรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมพ.ศ.2545 ทั้งนี้น่าจะเป็นเพราะกิจการขนาดย่อมเป็นกิจการที่อาศัยทุนในการดำเนินการเบื้องต้นไม่มากนักและไม่จำเป็นต้องใช้ทักษะและเทคโนโลยีสูงทำให้สามารถลงทุนได้ง่าย ประกอบกับภาครัฐมีนโยบายให้การสนับสุนนจึงทำให้ผู้ประกอบการรายใหม่สามารถเข้ามาสู่อุตสาหกรรมได้ง่าย และเห็นได้ว่าการที่รัฐบาลกำหนดให้สิทธิประโยชน์โดยการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลแก่ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาทถือได้ว่าเป็นการให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่

2. จากผลการศึกษาเกี่ยวกับผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบกิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 จากผลการศึกษาพบว่าการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษส่งผลให้สามารถหักรายจ่ายในรูปของค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ได้สูงสุดในปีแรกที่ได้สินทรัพย์นั้นมาได้และหักได้ลดลงในปีหลัง ๆ ทำให้ผู้ประกอบการมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลลดลงมากที่สุดในปีแรกของการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร

2.2 จากผลการศึกษาพบว่ากิจการขนาดย่อมมีมูลค่าภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษสูงกว่ากิจการผลิตขนาดกลาง แต่มีค่าเฉลี่ยของภาระภาษีที่ลดลงต่อสถานประกอบการต่ำกว่า โดยในปี 2545 – 2548 กิจการขนาดย่อมมีภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษรวม 298.94 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 0.23 ล้านบาท) ส่วนกิจการขนาดกลางมีภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษรวม 161.65 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการ 5.05 ล้านบาท) ทั้งนี้น่าจะเป็นเพราะกิจการขนาดย่อมส่วนใหญ่

เป็นกิจการที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คนซึ่งมีสิทธิหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษทำให้มีจำนวนกิจการที่ได้รับสิทธิประโยชน์จากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษมากกว่าส่งผลให้มีมูลค่าภาระภาษีที่ลดลงจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษสูงกว่ากิจการขนาดกลาง แต่ผู้ประกอบการแต่ละรายมีการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และเครื่องจักรน้อยกว่ากิจการขนาดกลางจึงทำให้มีค่าเฉลี่ยต่อสถานประกอบการต่ำกว่า

2.3 จากผลการศึกษาพบว่ากิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมมีต้นทุนของสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และเครื่องจักร ที่ได้มาในปี2545 - 2548 ลงลงอย่างต่อเนื่องทุกปี ทั้งนี้น่าจะเป็นเพราะกิจการผลิตเครื่องแต่งกายเป็นกิจการที่มีการใช้แรงงานเข้มข้นอาจไม่มีความจำเป็นต้องใช้สินทรัพย์ประเภทดังกล่าวในการประกอบกิจการ ดังนั้นสิทธิประโยชน์ที่ผู้ประกอบการได้รับจากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษอาจไม่สามารถกระตุ้นให้ผู้ประกอบการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทดังกล่าว

2.4 จากผลการศึกษาผลจากการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสามารถคำนวณอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิ ในปี2545–2548 ของ กิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมได้เท่ากับร้อยละ 28.04 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่จัดเก็บกับกิจการทั่วไปในอัตราคงที่ร้อยละ 30 แล้ว จะเห็นได้ว่าอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ผู้ประกอบการ SMEs ต้องเสียภาษีมีอัตราต่ำกว่ากิจการทั่วไปเพียงเล็กน้อย ซึ่งสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ผู้ประกอบการได้รับจากภาระภาษีที่ลดลงอาจไม่มากพอที่กระตุ้นให้ผู้ประกอบการเข้ามาลงทุนในกิจการ SMEs

2.5 จากผลการศึกษาพบว่าการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลส่งผลให้ผู้ประกอบการกิจการขนาดกลางมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลมากกว่าผู้ประกอบการกิจการขนาดย่อม โดยในปี2545 - 2548 กิจการขนาดกลางมีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิรวมเท่ากับร้อยละ 29.91 ในขณะที่กิจการขนาดย่อมมีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิรวมเท่ากับร้อยละ 25.27 และกิจการขนาดกลางยังมีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้มากกว่ากิจการขนาดย่อม โดยในปี2545 – 2548 กิจการขนาดกลางมีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้รวมเท่ากับร้อยละ 1.65 ในขณะที่กิจการขนาดย่อมมีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้รวมเท่ากับร้อยละ 0.81 ทั้งนี้เป็นเพราะกิจการขนาดกลางส่วนใหญ่จะมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาท จึงไม่ได้รับสิทธิประโยชน์จากการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลรวมทั้งผู้ประกอบการกิจการขนาดกลางมีความสามารถในการทำรายได้และกำไรสุทธิสูงกว่าผู้ประกอบการกิจการขนาดย่อม แต่ต้องเสียภาษีในอัตราคงที่ร้อยละ 30 ซึ่งเป็นอัตราที่สูงกว่า ส่งผลให้มีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิและอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้มากกว่ากิจการขนาดย่อม

2.6 จากผลการศึกษาพบว่าในปี 2545 – 2548 กิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมมีกำไรสุทธิ รายได้ และภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี แต่มีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิและต่อรายได้ในปี 2546 และ ปี 2547 ลดลงจากปี 2545 ส่วนในปี 2548 มีอัตราสูงขึ้นจากปี 2547 ทั้งนี้น่าจะเป็นเพราะในปี 2546กิจการขนาดย่อมมีกำไรสุทธิลดลงจึงมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลลดลงส่งผลให้มีอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิและต่อรายได้ลดลงไปด้วย ส่วนในปี 2547และ ปี 2548 นั้นรัฐบาลได้ลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลในส่วนของกำไรสุทธิ 1 ล้านบาทแรกจากเดิมที่จัดเก็บในอัตราร้อยละ 20 เป็นจัดเก็บในอัตราร้อยละ 15 จึงส่งผลให้อัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิและต่อรายได้ลดลงไปด้วย อย่างไรก็ตามการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลแก่ SMEs ที่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 5 ล้านบาทนั้น เป็นการปรับปรุงอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลให้เป็นแบบอัตราก้าวหน้าทำให้โครงสร้างภาษีมีลักษณะยืดหยุ่นคือเมื่อฐานภาษีทั้งในส่วนของรายได้และกำไรสุทธิเปลี่ยนไปก็จะทำให้ภาระภาษีเปลี่ยนไปด้วย โดยกิจการที่มีรายได้หรือมีกำไรสุทธิมากก็ต้องเสียภาษีมาก กิจการที่มีรายได้หรือกำไรสุทธิน้อยก็ต้องเสียภาษีน้อย แต่ถึงแม้ว่าการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลจะช่วยให้ผู้ประกอบการได้รับสิทธิประโยชน์มีผลตอบแทนสูงขึ้นเพราะแบกรับภาระภาษีน้อยลง แต่ก็อาจส่งผลให้ผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจอยู่แล้วไม่มีแรงจูงใจในการลงทุนเพิ่ม เนื่องจากการจัดเก็บภาษีในอัตราก้าวหน้ามีข้อด้อยคือถ้ามีกำไรมากก็ต้องเสียภาษีในอัตราสูงขึ้นและแบกรับภาระภาษีมากขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1.จากผลการศึกษาสภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องแต่งกาย ซึ่งพบว่าส่วนใหญ่มีลักษณะการประกอบกิจการเป็นบริษัทจำกัดและมีที่ตั้งสถานประกอบการอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล แสดงให้เห็นว่า SMEs ส่วนใหญ่ยังกระจุกตัวอยู่ในกรุงเทพฯและปริมณฑล หากรัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการลงทุนของ SMEs ควรสนับสนุนให้มีการจัดตั้ง SMEsในส่วนภูมิภาคให้มากขึ้น โดยในระยะสั้นภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกระตุ้นการลงทุนในส่วนภูมิภาคโดยการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลในปีแรกๆ ของการลงทุน เพื่อเป็นการลดรายจ่ายในการประกอบกิจการและ ให้ความช่วยเหลือด้านแหล่งเงินทุนแก่ผู้ประกอบการโดยการเพิ่มแหล่งเงินทุนในส่วนภูมิภาคเพื่อสร้างโอกาสให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่ายขึ้น ส่วนการสนับสนุนในระยะยาวควรจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุนของ SMEsตามภูมิภาคต่างๆ โดยจัดให้มีระบบสาธารณูปโภคและระบบการขนส่งที่ใกล้เคียงกับกรุงเทพฯ และปริมณฑลเพื่อจูงใจให้ผู้ประกอบการขยายการลงทุนไปสู่ส่วนภูมิภาคมากขึ้นทั้งนี้เพื่อเป็นการแก้ปัญหาความแออัดและลดการอพยพของแรงงานจากต่างจังหวัดเข้ามาหางานทำในกรุงเทพฯและปริมณฑล

2. จากผลการศึกษาสภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมการผลเครื่องแต่งกาย ซึ่งพบว่า ส่วนใหญ่มีเป็นกิจการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท และมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิไม่เกิน 1ล้านบาท แสดงให้เห็นว่า SMEs ส่วนใหญ่เป็นวิสาหกิจขนาดย่อม ตามเกณฑ์ของกฎกระทรวงกำหนดจำนวนการจ้างแรงงานและมูลค่าสินทรัพย์ถาวรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.2545 ส่วนวิสาหกิจขนาดกลางนั้นมีอยู่เป็นส่วนน้อย และเนื่องจากอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกายเป็นอุตสาหกรรมที่อาศัยทุนในการดำเนินการเบื้องต้นไม่มากนักและไม่จำเป็นต้องใช้ทักษะและเทคโนโลยีสูง ทำให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าออกจากตลาดได้ง่าย ดังนั้นหากรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีนโยบายควบคุมการเข้าออกจากตลาดของวิสาหกิจขนาดย่อมควรมีมาตรการสร้างความแข็งแกร่งและมีมาตรการรองรับการขยายตัวของวิสาหกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืน โดยในระยะสั้นควรให้การสนับสนุนด้านการเงิน เช่นการให้สินเชื่อในอัตราดอกเบี้ยต่ำ ขยายระยะเวลาการชำระหนี้แก่ SMEsที่มีปัญหาด้านการเงิน ส่วนในระยะยาวควรส่งเสริมให้ SMEs มีประสิทธิภาพในดำเนินงานมากขึ้นโดยการจัดตั้งหน่วยงานรับบริการปรึกษาแนะนำ ฝึกอบรม เพื่อให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ทั้งด้านการผลิต การจัดการ และการตลาดเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนากิจการต่อไป

3.จากผลการศึกษาสภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมการผลเครื่องแต่งกายซึ่งพบว่า SMEs ส่วนใหญ่มีกำไรสุทธิไม่เกิน 3 ล้านบาท และ ในปี2548 มีกิจการที่หยุดประกอบกิจการเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากแสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการ SMEs ส่วนใหญ่มีความสามารถในการทำกำไรได้น้อยและจากการที่อุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกายส่วนใหญ่มีรายได้จากการรับจ้างผลิตให้กับสินค้าเครื่องหมายการค้า (Brand name) ของต่างประเทศ และมีรายได้จากการส่งออกสินค้าไปขายต่างประเทศจึงได้รับผลกระทบจากสภาวะเศรษฐกิจ เช่น ปัญหาการแข็งค่าขึ้นของค่าเงินบาทต่อค่าเงินดอลล่าห์สหรัฐ ดังนั้นภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีมาตรการส่งเสริมให้มีความสามารถในการทำกำไรให้สูงขึ้น โดยการสนับสนุนในระยะสั้นควรให้ผู้ประกอบการเพิ่มยอดขายในประเทศให้มากขึ้นและกระจายตลาดส่งออกสินค้าเพื่อลดสัดส่วนรายได้ในรูปของเงินดอลล่าห์สหรัฐและหันไปส่งออกให้กับประเทศที่ใช้เงินสกุลอื่น ในส่วนของมาตรการด้านภาษีควรยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลจากรายได้ที่ได้รับจากการส่งออกสินค้าไปต่างประเทศเพื่อเป็นการลดรายจ่ายและส่งเสริมให้ SMEs มีศักยภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศ ส่วนในระยะยาวควรสนับสนุนให้ผู้ประกอบการพัฒนาคุณภาพสินค้าให้แตกต่างจากคู่แข่งและสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าโดยการสร้างเอกลักษณ์และสร้างตราสินค้าของตนเอง ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาออกแบบสินค้าให้ตรงตามความต้องการของลูกค้า

4. จากการศึกษาผลของการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษ ซึ่งพบว่าในปี2545-2548 กิจการผลิตเครื่องแต่งกายขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน มีการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ อาคารโรงงาน และ เครื่องจักร ลดลงอย่างต่อเนื่องทุกปี ในขณะที่ภาพรวมของอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกายมีแนวโน้มที่จะมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิเพิ่มขึ้น ดังนั้นรัฐบาลควรพิจารณาปรับปรุงแก้ไขหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของมาตรการโดยให้หักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษสำหรับสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ เช่น รถบรรทุกสินค้า อาคารสำนักงาน เป็นต้น และพิจารณาปรับปรุงแก้ไขจำนวนการจ้างแรงงานของวิสาหกิจขนาดกลางจาก 200 คนเป็น 500คน เนื่องจากลักษณะของอุตสาหกรรมผลิตเครื่องแต่งกายเป็นอุตสาหกรรมที่มีการใช้แรงงานเข้มข้น หากมีการแก้ไขจำนวนการจ้างแรงงานจะทำให้มีกิจการที่สามารถได้รับสิทธิประโยชน์จากการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราพิเศษเพิ่มขึ้น

5.จากการศึกษาผลของการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสามารถคำนวณอัตราส่วนภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกำไรสุทธิในปี 2545 – 2548 ได้เท่ากับร้อยละ 28.04 โดยกิจการขนาดย่อมมีอัตราเท่ากับร้อยละ 25.27 และกิจการขนาดกลางมีอัตราเท่ากับร้อยละ 29.91 ซึ่งเห็นได้ว่ามาตรการดังกล่าวเหมาะสมกับกิจการขนาดย่อมมากกว่ากิจการขนาดกลางดังนั้นรัฐบาลควรพิจารณาปรับปรุงแก้ไขหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของมาตรการ โดยเพิ่มจำนวนทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วของวิสาหกิจที่ได้รับสิทธิประโยชน์จากการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลจากไม่เกิน 5 ล้านบาท เป็นไม่เกิน 40 ล้านบาท เพราะจากการศึกษาพบว่ากิจการผลิตเครื่องแต่งกายมีแนวโน้มที่จะมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วเพิ่มขึ้นโดยมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วมากกว่า 5 ล้านบาท – 40ล้านบาทเพิ่มขึ้นมากที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางสามารถได้รับสิทธิประโยชน์จากการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการในลักษณะเดียวกันกับงานวิจัยนี้ในกิจการอื่น ๆ

2. ควรทำการศึกษาผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับการปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้ว่าส่งผลอย่างไรต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการ

3. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามที่รัฐบาลได้กำหนดให้สิทธิประโยชน์กับผลของมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับการปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2550). ตรวจค้นข้อมูลงบการเงิน. (ออนไลน์): http://www.dbd.go.th วันที่สืบค้น 13 พฤษภาคม 2550 - 10 มิถุนายน 2550.

กรมสรรพากร. (2550). ความรู้เรื่องภาษี ภาษีเงินได้นิติบุคคล. (ออนไลน์): http://www.rd.go.th วันที่สืบค้น 27 กันยายน 2550

กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร. (2548). *ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร 2548*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์

กุลฤดี แสงสายัณห์. (2546). *เอกสารประกอบการฝึกอบรม วิชาประมวลรัษฎากร* : 4 - 5

เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม. (2546). *การคลังว่าด้วยการจัดสรรและการกระจาย*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2542). *SMEsหรือSLEsแนวโน้มธุรกิจไทยในศตวรรษหน้า. เปิดโลกความคิด* : 29 - 30

โกศล แก้วบุญส่ง. (2546). *มาตรการในทางภาษีอากรเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ศึกษากรณีมาตรการในทางภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต นม. (นิติศาสตร์มหาบัณฑิต). กรุงเทพ ฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.

จักรวงศ์ ใจแจ้ง. (2547). *ผลการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่มีต่อการกระจายรายได้*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ศม. (เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.

จุฑาทอง จารุมิลินท. (2547,สิงหาคม). *มาตรภาษีเพื่อสนับสนุนสังคมและช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยถึงปานกลางและกิจการขนาดย่อม*. สรรพากรสาสน์. 51(10) : 85

ณรงค์ ธนาวิภาส. (2538). *หลักเศรษฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ชั้นสูง*. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วังอักษร.

นภาวรรณ ธรรมธัช. (2538). *การบัญชีชั้นกลาง 1*. ม.ป.ป. กรุงเทพฯ : ศรีสง่าวิชาการ (1995)

บริษัท บิซิเนส ออนไลน์ จำกัด (มหาชน). (2550). รายงานข้อมูลงบการเงิน (ออนไลน์) : http://www.bol.co.th วันที่สืบค้น 13 พฤษภาคม 2550 – 10 มิถุนายน 2550

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2543). *สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพ ฯ : เรือนแก้วการพิมพ์.

ประภาภรณ์ แสนภักดี. (2547). *ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี.* สารนิพนธ์ ศม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ) กรุงเทพ ฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ปิ่นสาย สุรัสวดี; ชื่นชม ทองเย็น; และ สุวิภา สายประเสริฐ. (2544,ตุลาคม). *มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs).* 48(10) : 9

มงคล ขนาดนิด. (2549,สิงหาคม). *SMEsเสียภาษีสรรพากรอย่างไร. สรรพากรสาส์น.* 53(8) : 16

รุ่งทิวา ขุนทิพย์. (2547). *การประเมินผลการใช้ประโยชน์จากมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุน SMEs.* การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บธ.ม (บริหารธุรกิจ). กรุงเทพ ฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

รัตนา สายคณิต. (2540). *เศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการ.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2549). *วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.* (ออนไลน์) : http://www.ismed.or.th วันที่สืบค้น 28 กรกฎาคม 2549.

สมชัย ฤชุพันธ์. (2535). *การเงินธุรกิจและการภาษีอากร หน่วยที่ 9-15.* กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สุนีย์ ศีลพิพัฒน์. (2538). *หลักเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หน่วยที่ 9 – 15.* กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สุเพ็ญศรี วิเศษพาณิชย์. (2545). *การศึกษาภาระภาษีของครัวเรือนจำแนกตามชั้นของรายได้ในช่วงปีพ.ศ.2539 – 2543.* การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระ ศ.ม. (เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. (2549). *เศรษฐศาสตร์น่ารู้ : นโยบายการคลัง.* (ออนไลน์) : http://www.fpo.go.th/fseg/Source/ECO/ECO10.htm วันที่สืบค้น 25 ตุลาคม 2549

----------. (2549). *เศรษฐศาสตร์น่ารู้ : ค่าเสื่อมราคา.* (ออนไลน์) : http://www.fpo.go.th/Fseg/Source/ECO/ECO23.htm วันที่สืบค้น 25 ตุลาคม 2549

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2546). *รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปี 2545.* กรุงเทพ ฯ: ไอเดีย อินสแตน พริ้นท์ติ้ง.

----------. (2547). *รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปี 2546 และแนวโน้มปี 2547.* กรุงเทพ ฯ : เรดเฟิร์น ครีเอชั่น.

----------. (2548). *รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปี 2547 และแนวโน้มปี 2548.* กรุงเทพ ฯ : ซุปเปอร์พริ้นท์.

----------. (2549). *รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปี 2548 และแนวโน้มปี 2549.* กรุงเทพฯ : ทางสะดวก (ประเทศไทย)

อังครัตน์ เพียบจริยวัฒน์ รวีวัลย์ ภิยโยพนากุล สุภาพร เชิงเอี่ยม. (2543). *การบัญชีชั้นกลาง.* ม.ป.พ.

Musgrave, R.A. & Musgrave, P.B. (1973) . *Public Finance In Theory And Practice.* New York : McGraw - Hill

UNCTAD. (2000). *Tax Incentives and Foreign Direct Investment : A Global Survey.* New York : United Nations

Sax ton Jim. (2001,April). *Economics Benefits of Personal Income Tax Rate Reductions.* Joint Economic Committee. United States Congress

SMEs in Singapore. (2006). (online) : http:// www.Singapore-sme.com. 26 October 2006

Taro Yamane (1967). *Statistics an Introductory Analysis.* New York: Harper

ภาคผนวก

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ 394)
พ.ศ. 2545

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2545
เป็นปีที่ 57 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรลดอัตราภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลบางกรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 221 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 3(1) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ 394) พ.ศ. 2545"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ลดอัตราภาษีเงินได้ตาม (ก) ของ (2) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลแห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร และคงจัดเก็บในอัตราดังต่อไปนี้ ทั้งนี้เฉพาะบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกินห้าล้านบาท

(1) ร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินหนึ่งล้านบาท

(2) ร้อยละ 25 ของกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งล้านบาท แต่ไม่เกินสามล้านบาท

มาตรา 4 การลดอัตราภาษีเงินได้ตามมาตรา 3 ให้ใช้บังคับ แก่กำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีซึ่งเริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2545 เป็นต้นไป

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :-เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรลดอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เก็บจากกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกินห้าล้านบาทและมีกำไรสุทธิจากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกินสามล้านบาทเพื่อลดภาระภาษีให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอันเป็นมาตรการหนึ่งที่จะกระตุ้นให้มีการลงทุนในวิสาหกิจดังกล่าวในรูปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและจะทำให้เศรษฐกิจขยายตัวเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ร.จ. ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 119 ตอนที่ 12 ก วันที่ 30 มกราคม 2545)

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 395)
พ.ศ. 2545

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2545
เป็นปีที่ 57 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินบางประเภท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 221 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 65 ทวิ (2) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 25) พ.ศ. 2525 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 395) พ.ศ. 2545"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา4 จัตวา มาตรา 4 เบญจ และมาตรา 4 ฉ แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 145) พ.ศ.2527

"**มาตรา 4 จัตวา** การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซื้อหรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ในการประกอบกิจการของตนเอง ให้หักได้ดังต่อไปนี้

(1) ภายในสามรอบระยะเวลาบัญชีนับแต่วันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในกรณีที่รอบระยะเวลาบัญชีใดไม่เต็มสิบสองเดือนให้เฉลี่ยตามส่วนสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้นโดยจะเลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไปวิธีใดก็ได้

(2) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกินสองร้อยล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้นภายหลังจากพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปี ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา เบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ใน (1) ทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์ตามวรรคหนึ่งหมายถึง เครื่องอิเล็กทรอนิกส์แบบ

อัตโนมัติทำหน้าที่เสมือนสมองกลใช้สำหรับแก้ปัญหาต่างๆทั้งที่ง่ายและซับซ้อนโดยวิธีทางคณิตศาสตร์ และอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องช่วย หรือเครื่องประกอบกับคอมพิวเตอร์เพื่อให้คอมพิวเตอร์ใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ แต่ไม่รวมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์

มาตรา 4 เบญจ การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทอาคารโรงงาน ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกินสองร้อยล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคนหรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้นภายหลังจากพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปีซื้อหรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ในการประกอบกิจการของตนเองให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 25 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4

มาตรา 4 ฉ การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกินสองร้อยล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคนหรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้นภายหลังจากพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปีซื้อหรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ในการประกอบกิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4 "

มาตรา 4 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาตามพระราชกฤษฎีกานี้มิให้ใช้บังคับ สำหรับทรัพย์สินที่ได้มาก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสามารถหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ให้สอดคล้องกับอายุการใช้งาน และให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นสำหรับทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ อาคารโรงงาน และเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรได้เป็นกรณีพิเศษ อันเป็นมาตรการหนึ่งในการสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อให้เศรษฐกิจขยายตัวเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ร.จ. ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 119 ตอนที่ 12 ก วันที่ 30 มกราคม 2545)

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 396)
พ.ศ. 2545

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2545
เป็นปีที่ 57 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลบางกรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 221 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 3(1) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 396) พ.ศ. 2545"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 5 อัฏฐารส และมาตรา 5 เอกูนวีสติ แห่ง พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2500
"**มาตรา 5 อัฏฐารส** ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นเงินปันผลที่ได้รับจากการถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้นดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้
(1) เป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งเป็นนิติบุคคลร่วมลงทุนตามประกาศกระทรวงการคลังว่าด้วยกำหนดกิจการจัดการเงินร่วมลงทุนให้เป็นธุรกิจหลักทรัพย์ เพื่อประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมลงทุน และมีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่าสองร้อยล้านบาท โดยต้องมีการชำระค่าหุ้นครั้งแรกเป็นจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่ง

หนึ่งของทุนจดทะเบียนและชำระค่าหุ้นที่เหลือทั้งหมด ภายในระยะเวลาสามปีนับแต่วันจดทะเบียนการลดทุนจดทะเบียนให้กระทำได้ เมื่อได้ถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดปีติดต่อกัน

(2) ต้องได้รับการขึ้นทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

(3) ต้องถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่น้อยกว่าจำนวนร้อยละของทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วของบริษัท ดังนี้

(ก) ร้อยละ 20 สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปีที่หนึ่ง เว้นแต่มีเหตุอัน สมควรและได้รับอนุญาตจากอธิบดี จะมีจำนวนน้อยกว่าร้อยละ 20 ก็ได้

(ข) ร้อยละ 40 สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปีที่สอง

(ค) ร้อยละ 60 สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปีที่สาม

(ง) ร้อยละ 80 สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปีที่สี่ เป็นต้นไป

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมดังกล่าวต้องเป็นกิจการที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกินสองร้อยล้านบาท และมีการจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้นภายหลังจากพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปี

(4) ต้องถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในรอบปีบัญชีต่อเนื่องกันเว้นแต่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมดังกล่าวได้เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยระยะเวลาการถือหุ้นอาจน้อยกว่าเจ็ดปีได้แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าปี ต่อเนื่องกัน

(5) ต้องมีการมอบหมายให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการเงินร่วมลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นผู้จัดการเงินร่วมลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

มาตรา 5 เอกูนวีสติ ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้พึงประเมิน ดังต่อไปนี้

(1) เงินปันผลที่ได้จากการถือหุ้นในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่ง จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมลงทุน และได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา 5 อัฏฐารส

(2) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้นของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งจัดตั้งโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมลงทุน และได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา 5 อัฏฐารส"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นเงินปันผลที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมลงทุน ได้จากการถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้นของวิสาหกิจดังกล่าว และยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินปันผลที่ได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมลงทุน หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้นของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าว เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนในกิจการที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และเพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในตลาดทุน โดยผ่านการบริหารจัดการลงทุนของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการเงินร่วมลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ อันจะทำให้เกิดการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม เพิ่มขึ้น และระบบเศรษฐกิจมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ร.จ. ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 119 ตอนที่ 12 ก วันที่ 30 มกราคม 2545)

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ 431)
พ.ศ. 2548

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2548
เป็นปีที่ 60 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการลดอัตราภาษีเงินได้สำหรับกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกินห้าล้านบาท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 221 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 3(1) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 35 และมาตรา 48 ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ 431) พ.ศ. 2548"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ 394) พ.ศ.2545

มาตรา 4 ให้ลดอัตราภาษีเงินได้ตาม (ก) ของ (2) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลแห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร และคงจัดเก็บในอัตราดัง

ต่อไปนี้ ทั้งนี้ เฉพาะบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกินห้าล้านบาท

(1) ร้อยละสิบห้าของกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินหนึ่งล้านบาท

(2) ร้อยละยี่สิบห้าของกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งล้านบาท แต่ไม่เกินสามล้านบาท

มาตรา 5 การลดอัตราภาษีเงินได้ตามมาตรา 4 ให้ใช้บังคับแก่กำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีซึ่งเริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2547 เป็นต้นไป

มาตรา 6 บทบัญญัติในพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ 394) พ.ศ. 2545 ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะการลดอัตราภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีซึ่งเริ่มก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2547

มาตรา 7 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ: -เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการลดอัตราภาษีเงินได้สำหรับกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกินห้าล้านบาท โดยลดอัตราภาษีเงินได้เป็นร้อยละสิบห้าของกำไรสุทธิเฉพาะส่วนที่ไม่เกินหนึ่งล้านบาท และร้อยละยี่สิบห้าของกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งล้านบาทแต่ไม่เกินสามล้านบาท เพื่อสนับสนุนการประกอบวิสาหกิจขนาดย่อมให้มีภาระภาษีที่ลดลง และกระตุ้นให้มีการลงทุนในวิสาหกิจดังกล่าว ซึ่งจะช่วยให้เศรษฐกิจขยายตัวเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ร.จ. ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 122 ตอนที่ 10 ก วันที่ 26 มกราคม 2548)

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางสาวธราทิพย์ โยธาวุฒิ
วัน เดือน ปีเกิด	29 เมษายน 2522
สถานที่เกิด	จังหวัดเชียงราย
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	110/181 ม.6 คลองกุ่ม บึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	กองคลัง กรมสรรพากร กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2542	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
	จาก สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2544	บริหารธุรกิจบัณฑิต (การบัญชี)
	จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2548	นิติศาสตรบัณฑิต
	จาก มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. 2550	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การจัดการ)
	จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ